UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato in primam Digesti Veteris Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Procuratoribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96393

Visual Library

Ictus fustium. Breuiter hoc dicit ff. in prima lec. Executio pene corporalis ex causa famosa infamia irrogat, ff. sententia non precesserit. h.d. ¶ Opp. executio non ff. fieri nisi precedat sniia, vt C. de exe. rei iud. l. j. ff. de re iudi. l. si cum nulla. Respond. illud verū regulariter. Fallit qū pcederetur super notorio, qz notoriū ff. vim sententie, vt l. emptore. de act. emp. & p doc. in l. ea quidem. C. de acc. & Spec. de notorio crimine. Et ita pōt intelligi qd hic erat crimē notoriū vel in eo deprehensus. Dicit ēt gl. ✝ vnū verbū si forte cōfessus erat extra iudicium, certe nō faceret crimē notoriū, sed solū semplenā p. dationē. vt l. capite quinto. de adulteriis. Sed vt saluet gl. dic qd erāt alia indicia simul cum confessione iuncta, que notorium faciebant. ¶ ✝ Querit gl. quid si esset confessus crimen in iudicio. Dicit gl. qd tunc esset infamis ex ipsa confessione absq; irrogatione pene, vt l. qm̄. s. e. l. j. in fi. de interro. actio. Nec obst. l. si cōfessus. j. de custo. reo. qz fatetur qd ff. ferri sniia, tm̄ ex sola confessione est infamis. Idem videt tenere gl. in l. qm̄. s. e. idem Inno. extra de pe. c. sup his. Ego dico aliter. Nā si bñ respicis verba edicti, ille notat infamia, qui damnatus est publico iudicio, vel aliqua actione famosa. Nunc ✝ videndū est vtrū cōfessus habeatur pro ꝺemnato. [a] Et constat qd in ciuilibus pro condemnato habetur, vt C. de ꝓfes. l. j. merito tunc ipse est infamis si est confessus super actione famosa, & ff. in criminalib⁹ ꝓfessus nō habet pro cōdemnato, vt l. si confessus. de custo. reo. merito nō infamat, qz verba edicti hoc nō patiūtur. Ad primū mēbrū obstat fortissime. j. tit. j. l. si reus. vbi in ciuilibus confessus etiā soluēs nō infamat. Respond. Aliud est ꝓiteri simplr, qz habet pcōdēnato, & infamat, vt dixi. Aliud est cōparere & soluere id qd petit, tunc non habetur pro conuicto, & condemnato, imo iō soluit ne in iudicū ingrediatur, & vt absoluat ab instātia iudicū, vt Instit. de perpe. & tempo. ac. ff. & Instit. quibus modis solut oblig. in prin. & hic est casus in l. si reus. j. tit. j. ¶ Si remedium est, ✝ qñ quis credit se firmiter condemnandū ex cā famosa & tis contesteꝝ, soluat, & absoluetur, nec erit infamis. Ista est notabilis prouisio in d. l. si reus. Ad ſm mēbrū obstat ff. eo. l. qm̄. Sol. illa loquitur in transigente qui videt quodammodo aduersariū corrumpere dat pecunia, hic vero loquitur in eo q vere confitet, vt in ſcdo meinbro, quo casu non infamat, nec ura reperiunt que hoc dicat. Et ex hac ✝ l. etiā not. habes qd posito quod esset vera opi. eorū, qui dicūt qd damnati p inquisitionez non sunt infames, vt no. in l. iij. ff. preterea. de susp. tu. cū si est secuta executio, qz fustigatus, vel maltratus, erit infamis, pistam l. Et sic ēt ex l. ista habes tertiū modum ex quo irrogatur infamia iuris, qz qñq; ipso facto, qñq; per sniam, vt l. j. ff. eo. qñq; ex genere pene, vt hic. Pet. non stat in ista lec. vt refert Cy. in l. nullā. C. eo. qz iste modus irrogandi infamiam l. non reperitur, & ideo tz ipse secundā lec. que hic in gl. ponitur, ꝙ statim dicam, sed qz gl. tz ista, ego ēt teneo & puto esse verā, & placet plus ista prima lect. ꝙ sequens. Nā ſm aliam ista l. nihilnoui induceret. ſm istam inducit aliquid noui, & hoc intēdit facere hic iurisconsultus. Nō enī loquitur hic interpretando edictum, imo refert sic statutum esse per principē, vel senatuz, vt pz hic in fin. dum dr, forma statuta est. Preterea tex. dr, qd causa ipsa, cui ictus fustium infamat, non dicit de sententia, & illd qd dicit, damnato irrogaret &c. hoc est dicere, cā cum pena sequuta infamat eo casu, quo infamaret sententia sola. Secundo modo legitur in glo. ſm ꝙ h.d. Si in executione imponit pena corporalis pro pecuniaria, infamia non remittitur. h.d. de hoc dixi plene in ff. pena grauio. l. quid ergo. Et no. ✝ ex hac l. scōm primā lec. qd tz quis grauetur in pcessu, seu in modo procedendi, pp hoc non videtur dispensatum cū infamia. ¶ ✝ Quero [b] ergo vtrum exbānitus, & ꝺēnatus de aliquo maleficio sit infamis, cū ex forma statuti habeat pinde, ac si esset ꝓfessus? gl. videtur tenere qd non in l. j. C. de modo mul. Quidā doctor. iam hoc consulerūt, addentes rōnem, qz cum grauati sunt vltra legem, qz ex sola cōtumacia habeantur tanq̄ confessi, ergo videtur cū infamia dispensatū, vt d. ff. pena grauio. Jaco. Butr. in quadā dispūtatione videtur tenere Jtium, cum enim statutum dicat quod habeat pro confesso, ergo oēs leges loquentes de cōfessione verbali, trahuntur ad istā fictā, sicut in simili in ficta sti pulatione, vt l. vnic. in prin. de rei vxo. act. & in eo qui fingit sem per fuisse in ciuitate, & simili, sed vere cōfessus [c] esset infamis, vt in hac gl. no. ergo &c. Cōtrariū ego puto, * primo qz in crimina libus ꝓfessus nō est infamis, vt ff. dixi. Et ñ ex ficta confessione nō infamat, nec ex cōdemnatione infamat. Naz damnatus non personaliter, ff. p mediā personā procuratoris, non est infamis vt l. furti. ff. si qs alieno. ff. eo. multo minus erit infamis, iste, qui nullo mō fuit in iudicio. Pro hoc multū facit rō dictorū doct. quia fuit grauatus vltra legez, ergo, &c. vt in d. ff. pena grauio.

Nec ob. qd dictum grauamen fuit circa processum, ergo nō in-
9 ducit dispensationem super infamia, vt hic quia ✝ nō fuit circa processum solum, imo etiam circa probationes, & per ꝙsequens circa condemnationem, hit vero loquitur qñ fuit grauamen solum circa modum procedendi, de veritate autem constabat per notarium, vel alio modo. vt dixi, ✝ facium ad predicta que dicit in l. infamem. j. de publi. iudi. Et ea que dixi in exbannito, latel ligas nisi sit executio pene sequuta in corpore. Nam tunc esset infamia ex genere pene per hanc legem.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Pro condemnato. vide Bar. in l. infamē. de pub. iu.
b POMA. ¶ Quero. Vide Barb. consi. iij. vol. ij.
c ALEX. ¶ Vtrum exbānitus. Vide tū Bart. in l. nō solū. ff. ff. j. de procu. & probat tex. cū gl. in l. j. ff. de qua aūt restitutionis. & postu. qd tz talis absens cōdemnatus, sit infamis effectus, ñ si peterat, & obtineat in integ. restitutionez, pp iustā cām absentie, tolletur infamia irrogata. Bar. in istis locis vacillare videtur, & ad hanc q. de qua hic per Bar. adde Ang. & Imo. in l. infamē. de pub. iu. & qd ibi dixi post Bar. & Spec. de sen. ff. iij. ver. quid si de istis. & cum opi. Bar. hic, ēt trāsit Bal. in l. si tutor. C. de interdi. ma. & Bar. in l. si ideo. j. de euic. & vide Sali. in d. l. si tutor. an ficta cōfessio infamet, de quo vltra hic no. vide Jac. Bu. in l. qm̄. ff. e. dicentē qd nō preter ꝙ in casu d. l. si tutor. & d. l. qm̄. Ad de ēt Bal. in l. ēt. C. de fur. & qd si statutū dr, qd bannitus habeat p ꝓfesso, & sniā habeat effectuz, prout si lata esset in pñtem, an sit infamis, vide per Bal. in l. j. C. de hered. instī. plene p Jaco. de Beluſi. in dispūtatiōe ꝙ ponit in l. ff. C. de requi. re. Jo. An. in Spec. de contu. ff. sequit. in pn. & an ficta cōfessio infamet, vide p Bal. l. cū mulier. j. so. ma. adde vltime parti apostille, Paul. de ca. ꝙff. exceptiū. Et an confessio ficta, infamet, vide per Barb. in cō fil. iij. in ij. volu.
d POMA. ¶ Vere confessus, vide Fel. in c. testimonium. de test.
⁂ CLAVD. ¶ Ego puto. Sequitur Alex. consil. cxiij. volu. ij. Bal. in c. nisi cum pridem. de renuntia.

LEX XXV.

Heredatum. §. Si quis in libello. ¶ Not. qs iusta pro barbario moris est, qd aliquis intrauit bellum, & modo non reperitur, argumen. huius l. in fin.

De procuratoribus. Rub. iii.

¶ Quidam habent super rub. vnam gl. que est additio. Continua vt in ea. Quero in quo differt procurator a defensore? Dic vt in gl. Et el dic procurator cum mandato, defensor sine mandato. Sed querit gl. in quo differt iste titulus a titulo mādati. Dic vt in ea. ¶ Querit glo. que est additio, vtrum in ꝙstitutione procuratoris posset fieri substitutio, vt, si talis nō erit procurator, talis sit? Respōdet qd sic, & bene. Dic vt in ea, & qz ista gl. est additio, ipsam non habeo, sed eam pono.

LEX PRIMA.

1 ✠ Plurale resoluitur in singulare. Statutum puniens producentem falsos testes, verificat in producente vnum.
2 Titulus de negotijs gestis ff. locum sine mandato expresso vt tacito.
3 Procurator in rem suā procuratorem cōstituit ante lit. contest.
4 Procurator, qui ff. mandatum ad sustinendum, pōt constituere procuratorem ante lit. conte.
5 Seruus & procurator ad negotia cōstituunt procuratorem ante lit. contest.
6 Prelatus ecclesie constituit procuratorem ante litē contesta. Prelati ecclesie sunt quodāmodo vsufructuarij rerum ecclesie Pater constituit procuratorem in rebus filij.
7 Salarium promissum procuratori in eius ꝙstitutiōe impedit actionem mandati, secus si ex postfacto.

a **Procurator.** [a] Primo ponit qd sit procurator. Secōo ad q. pōt constitui procurator. Tertio ad qd est vtile. Quarto qualiter cōstituit procurator. Quinto p quez cōstituat. Sexto qs ꝙstituatur. Septimo ponit effectus ꝙstitutionis procuratoris, Secōa ibi, procurator aūt. Tertia ibi, vsus aūt. Quarta ibi, dari aūt. Quinta in l. filiuſſ. ff. j. Sexta in ff. ipse quoq;. Septima in ff. procurator. & de illa vlt. tractat vsq; ad fi. tit. ¶ Redeo igit ad primū, qd est procurator? Examinemus istā partem. Quero quare dr aliena?

Dic q̄ in proprijs non cōsistit mandatū, l.j. in fi. ff. mand. ¶ Oppo. gl. ad hoc dc procuratore in rem suā. Et rñdet optime. Sed a tñ sol. vertor est. Sed eo q̄ro*, quare dicit negotia. Rñdeo, tanquā verbū generale cōplectens seu cōprehēdēs iudicia & negotia q̄cunq̄. Sed ad hoc oppo. gl. q̄ procurator pōt cōstitui ad
1 vnū negotiū, vt j. proxi. ff. Rñdeo, & fateor, q̄ plurale istud verificatur in vno singulari. vt j. proxi. ff. de nego. gest. l. iij. ff. negotia. Et facit q̄ dz statutum dicat de eo q̄ produxit fallos testes in plurali, q̄ dz locū ēt in eo q̄ produxit vnū testē tm. & sic de simili
2 bus. ¶ + Quero, quare dixit mādator? Dicit gl. q̄ sine mādato dz locū tit. de nego. gest. Hoc est verū sine mādato expsso vel tacito. De expsso habes hic, & C. eo. & j. māda. & C. māda. p totū. De tacito habes j. de ope. no. nun. l. j. in fin. & j. vsufru. quemadmodū ca. l. j. in fi. & l. ij. ¶ Itē q̄ro, quare dixit dñi. Dicit glo. ad
3 differentiam tutoris & curatoris & publicorū administratorū, q̄ nō cōstituunt procuratorē ante lit. contest. vt C. eo. l. neq̄. ¶ Ad istud opp. gl. tripliciter. + Primo de procuratore in rem suā, q̄ facit procuratorē ante lit. cōtest. vt l. illā, C. de dona, Sol. procurator in rē suā dz vtiles actiones suo nomine, vt l. 3ia. merito facit procuratorē ante litē cōtest. ad exercitiū ullarū vtiliū actionū,
4 q̄ ullarū dominus est. ¶ Secōo opp. + de procuratore facto ad altū substituē dñū, q̄ nō est dñs, & procuratorē facit? Glo. rñdet illud verū si est sibi mādatū de certo faciēdo, q̄ tūc dñs facere videt. Doctores dicūt idē, si datū est sibi mandatū de substituē do incertū, p l. litē eorū. ff. si decuriōes. j. tit. j. & l. vnū ex familia, ff. si de falcid. j. de leg. ij. Ipse em̄ dñs videt illū nominasse. Ita tenēt Bul. & Lyn. in l. q̄s quis. C. eod. Et est casus hodie extra eo. c. j. lib. vj. Vel fuit mēdo gl. possum dicere, quod illud quod dicit, dūmodo certū intelligat, q̄si facere te procuratorē ad substituendū. Tertiū, & plures essent Titij, nō valeret, vt l. duo sunt
5 Titij. de test. tut. & sic potest intelligi j. l. proxima. ¶ + Tertio opp. ad idē, q̄ seruus potest cōstituere procuratorem, & tñ non est dominus, vt l. seruum quoq̄. in prin. j. eod. dicit gl. ibi ad negotia, hic ad iudicia. Certe malum esset, q̄s hec diffinitio solum comprehendat procuratorē ad iudicia. Ideo dic quod seruus constituit procuratorem ad illa negotia, que spectant ad eum, saltem cura, & solicitudine. Simile dicimus in procuratorem ad negotia q̄ substituit procuratorem añ litem cōtestatam. vt l. si procuratorem. ff. j. ff. mand. q̄ illud quod mandat, pertinet ad eum cura, & solicitudine, & sic tanquam dominus mandare videtur, & eius nomine geritur, vt l. mandato. j. eo. & hoc etiā tenent doct.
6 in l. quod quis. C. eo. ¶ Quarto ad idē + opp. de prelatis ecclesiarum, qui constituunt procuratorēs, in auth. de sanct. epis. ff. si
b quando tamen non sunt dñi. Glo. dicit, expone ibi procuratorem, id est, syndicum. Doct. nostri; hoc non tenent. Raz licet ipsi non sint vere domini rerum ecclesie, tamen sunt quodammodo vsufructuarij, & ideo cū sint dñi illius iuris, merito possunt constituere procuratorem nomine eorū, & pro suo iure. Sicut videmus in patre, q̄ est legitimus administrator filij sui, q̄ pōt constituere procuratorem, vt l. j. C. de bon. mat. licet glo. ibi aliter dicat. Hoc tenent Jaco. Bur. & Lyn. C. eo. l. neq̄. canonistē idē, nec curāt de diuersitate nominū, vtrū dicat procurator, vel syndicus vel simile, vt in c. petitio. extra eo. & ideo nō bene dicunt notarij, qui dicunt, talis rector ecclesie nomine suo, & ecclesie cōstituit, sed dz dicere, pro suo iure q̄s habet in rebus talis ecclesie. ¶ Sequit in tex. administrat exponit glo. id est, administrā dū suscepit, & bene. & adde gratis sine pecunia: alias nō esset man
c datum, sed locatio, vt l. j. ff. manda. + dicit Gulielm. non intelli-
7 gas si ego constituerē procuratorem, & promitterez sibi salariū, quod ipse non sit procurator taliter q̄s agere impediat, imo agere pōt, & procurator est respectu eius pro quo seu ꝑ quē agit, q̄ voluntatē dñi hz, sed nō dicit procurator vt ozlat actio mādati inter cōstituētē & procuratorem, sed ozlet actio locati, vel cōducti vel prescriptis verbis. Tex. est no. in l. naturalis. ff. pen. ff. de p̄scri. verb. & hoc intellige quando in ipsa constitutione promittitur salariū. Si vero ex post facto promittitur, vel dareē salariū ad q̄s tenetur tunc esset quedam remuneratio, & non impediret
8 actionē mandati, vt l. salariū. j. manda. + An autem tutor vel curator possit recipere salarium, dicemus. j. mādat. l. salariū. Ad predicta facit extra de syndico. cap. primo. & quod ibi notatur.

ADDITIONES.

a ¶ Procurator. Pro concordia aduerte quod sententia Bar. fuit in l. fi. ff. ad Trebel. q̄s pluralis loquutio non possit de necessitate verificari in minori numero duorū. Contrariū tamen alleg. in hac l. j. Sol. coadunatis verbis ipsius Bar. tā in hac l. j. q̄ in l. fi. sic dici pōt, j. opi. vera, vt in d. l. fin. si ratio recti sermonis hoc patitur, & fm subiectam materiam. Nam in hac l. j. ideo pluralis locutio verificat in singulare, q̄ illa pluralitas comprehēderet ēt singularitates, vt in simili in l. ij. ff. homines. j. vi bono. ra. q̄ nō profertur illa pluralitas in vniuerso, vt omnia in vniuerso comprehendat, sed est apta cōprehendere & omnia in vniuerso & oēs particularitates in iudicio, cum illud iudicium non abnegetur. hāc solu. prosbat tex. in l. nō est sine ratione. ff. de ver. sig. in l. ij. ff. hec verba. j. de li. ho. exhi. Adde Bart. in c. at si clerici. ff. de adulteriis. & c. dilecti. de iudicijs.
* ALEX. Secōo quero. Pro ista materia vide Per. de auct. & relatū. & ij. de testa. & in c. j. de lit. contest. & vide gl. in clem. & rescrip. & in l. ij. ff. negotia. j. de negot. gest. & j. vi bono. ra. ait pretor. ff. fin.
b ALEX. ¶ Constitutū. An plarus possit ꝑstituere procurato. & ēt pōt añ litē ꝑtest. Fm Jna. & doc. in c. edoceri. de re. add. no. in d. l. j. de bon. mater. dz gl. hic & in d. ff. si ij. & Bar. in l. neq̄. C. eod. adde Jo. And. in addi. ad Spec. ff. si in fi. & in executores vltimarū volūtatū pōt ꝑtest. ꝑstituere procuratorē? vide Pau. de Cast. consi.
c ALEX. ¶ Secd locatio. Si procurator promittat salarium de Bal. in l. j. in penul. quest. C. manda. & Bar. in l. litē.

§. Procurator. Bl. videt facere dñiam. curatorē vnī rei, & nuntius semper ꝑfert verba in personam dñi procuratoris.

§. Quamuis. Glo. hic videtur dicere q̄s ideo dz concipere verba in personam dñi, vt l. quātū. ff. constit. pecu. & ibi plene dixi in materia nuntij.
1 ☞ Procuratorem qui mittit ad iudicem cum mandato recipienti, est verus contumax, & amplius non est citandus.
a Usus autem. a Bloss. est clara. ¶ Not. q̄s
1 tur nolle comparere in iudicio per se. Et per hoc dico + q̄ qui mittit ad iudicem procuratorem cum mandato non recipienti, non est amplius citandus tanquaz vere contumax. detur enim declarasse se nolle venire. De hoc tenet in ff. fin.
b ff. Iulianus. b de dam. infecto.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Usus autem. Ifrum tex. limita in casu. ff. de alie. iu. mutan. causa fa. fm vtranq̄ lec. & q̄ dixit Bart. vbi et sing. casus, in quo quis cogitur personaliter agere, vel defendere, & in l. ij. & ibi Bal. C. de his qui ve. era. impe.
b ALEX. ¶ ff. Julianus. Adde Bar. in l. j. de in. repu. lib. q̄.
1 ☞ Furiosus habetur pro absente, vbi requiritur aliquis c sensus tacitus, vel expressus.
2 Absens constitutus procurator recipiens mandatu, videratum habere mandatum.
4 Procurator ꝑstituī ad diē, an possit lite nō finita illā ꝑce

* §. Dari autem. Hic dz de modo cōstituendi. curatorē. * ¶ Opp. q̄ habeat p absente, vt l. vbi nō voce. ff. furiosus. de re. iur.
1 sentis aliqs cōsensus, tacitus vel expressus. + Breuiter requirit presentia furiosus habetur pro absente, vt l. Sed vbi absentis aliquis ꝑsensus requirit, vt hic, nō b p absente, & hoc est q̄d dz tex. in d. l. vbi nō. ff. furiosus. ¶
2 de lit. ff. sed si ita. j. tit. j. Sol. vt in gl. & extra gl. quero absens cōstitutus procurator recipiēdo instrm videat bere mādatum? Tex. est q̄ sic in c. j. de proc. in cle. ¶ Q
3 hic q̄s procurator potest constitui ad litē futurā, an ꝑsimpliciter videat ꝑstitutus ad lites futuras, dicā j. l.
a ¶ Quero dz hic q̄ procurator potest dari & vsq̄ ad diē
4 aduenientē die, lis + nō sit finita, vtrū poterit eā prosequi detur q̄ sic: q̄ procurator nō pōt reuocari post lit. ꝑtest. post litē. Pro hoc C. vt cause post pub. adhit tu. l. j. & ff. si. ff. de admi. tu. Jac. de Are. distinguit sic, Aut procurator erat generaliter ꝑstitutus, & tunc finito tpe pōt adesse, vt cū pleat, vt d. l. j. & d. l. ita aut ē. ff. si. Aut fuit cōstitutus ad vnū tem, & tūc aut ex parte actoris, & tunc aduenīte die expiratō officiū, vt hic. Illud est em̄ in ipso mādato diē appoinc post simpliciter mādatū, & lit. cōtesta. reuocare, argu. C. si post perfectā. Aut loquimur in procuratore ex pacto ab ipso mitto pōt actor talē procuratorē non admitti talē ꝑstitutionē videt velle reus actoēs distinguere aduersarios. ff. vnum vno tēpore, alium alio, q̄s non pot tia tñ ff. si tñ plures, iudi. solu. & l. ne in plures. j. de exc non videt recte defendi, vt l. ij. ff. j. quib. ex caus. in pos. ca.

ADDITIO.

* CLAV. ¶ Procuratorem. Qualiter pōt procurator cō inter absentes, vide gl. Bar. in l. in cause. ff. si ex parte. j. de ele. j. hoc titul.
a ¶ Dari. Adde videndum Pau. de cast. consi. cccxxxiij.

LEX QVINTA.

a Presens. a Pro. quis dicatur esse presens, &
* absens. Dic vt in glo.

ADDITIO.

ALEX. ¶ Presens. Et de multiplici genere absentie, vide in l. absente. ff. de ver. sig. & l. j. ff. qui presens. de yb. oblig. in auth. de fideiuss. ff. j. legit & not. in l. iiij. ff. absente. in pn. de dā. infec. & hic, & qs no. Bar. in l. j. de lib. agno. per Joan. an. post Archi. in c. ij. delegatus, de offic. deleg. in vj. An autem qs presumat absens, vide vt in Spe. de actore. ff. post ff. que sequitur Bal. in l. ff. ff. ne dic vt in Spe. de actore. ff. post ff. que sequitur Bal. in l. ff. ff. ne cessitate. in fi. C. de bo. que lib. q no. ad auth. pñte C. de fideiuss. & adde, q recedēs, & q reuersus est, habet pro pñte, sm Bal. in auth. habita. & q dixi an qs presumat presens, vide in l. fin. & ibi gl. C. de prescri. lon. temp. Et predictis adde Bart. & ibi dixi in l. restamēto. j. de ali. le. Et vt Bal. in l. fi. ff. vbi aūt. C. de bo. que lib. p illū tex. q ille vt absens, q lōge abest. Qs facit ad multas q. statutorum, sm eum. ¶ Adde qs dicat absens, & psēs & cui incūbat onus probādi absentiā, Bald. consi. ccclxiij. & ccclxiij.

¶ P. PAV. P. Ad ide Fel. late in c. qñ. extra de lit. non contest.

¶ P. PAV. P. Ad aūt pro pñte possit interuenire in iudicio simpler defensor, vide Bal. ic. ex pte Decani. de rescri.

LEX VIII.

☞ Procuratore quis solus cōstituit ad ea, q̄ solus facere pōt. Filiussa. in castrē. pecu. sine ꝯsensu patris eē potest in iudicio.

Filiussa. [a] Filiussa. pōt cōstituere procuratorem ad omnia que ipse sine patre gerere potest. h. d. ¶ No. regulā, qs ad ea, & que qs potest solus facere, potest solus procuratorem constituere. Exemplum habes in filio. Idez in minore, vt l. diuus. in fi. j. qui pe. tu. & ibi no. & l. iiij. ff. j. rem rat. habe. & de rest. spol. c. ex parte. & de re iud. c. cum J. & A. & ibi p canonistas. ¶ Secundo no. qs in castrēſi pecu. pōt filius esse in iudicio sine consensu patris. Simile in l. miles. in prin. de castr. pecu. & sic repro bat gl. que est in l. nō solum. ff. necessitate. de bonis que lib. & est hodie tex. extra de iudi. c. j. lib. vj.

ADDITIO.

ALEX. ¶ Filiussa. Ad intellectū ver. sed puto. adde in l. si cuz dotē. ff. si pñ. sol. mat. vbi addit, q̄ filia debet cauere de rato.

¶ POMA. Amplia aliquā vt per Fel. in rub. de test. cogen.

§. Ipse quoque filius. Quero vtrū requirat consensus patris, q̄ filius agit nomine alterius? Bl. in l. cum nō solum. ff. necessitate. dicit qs sic, qs reprobant doc. per hunc text. & est casus hodie in c. qui generaliter. extra eo. lib. vj. & ff. necessitate. loquitur quando filius agit suo nomine.

§. Inuitus. Oppo. qs isti administratores cogan tur inuiti, vt ff. tit. ij. l. puto. & ff. mune, & ho. l. si quis magistratu. So. Aliud in procuratore, qs est officium voluntariū, aliud in tutore & curatore, & administratore ciuitatis, vt in Zuo. Quid in curatore bonis dando? Dic q̄ nō datur nisi ex cā. vt in glo. ¶ Oppo. de l. non tantum. ff. de app. & l. addictos. C. de appel. Sol. glo. dicit ibi quod dat inuito. certe ibi hz mandatum a lege non ab homine, & inuitus ipse non cogitur. Ad ti. glo. hic recitat materiam, vtrum qui tacet consentire videat. de qua etiam in l. Caius. ff. de pig. acti. & per Dy. in c. is qui tacet. extra de reg. iur. lib. vj. & per Dy. C. eo. l. inuitus. Ego plene dixi in l. que dotis. ff. sol. ma. quam repetū.

☞ Veteram possunt esse procuratores.

Milites nostri temporis possunt esse procuratores.

Militantes in castris non possunt esse procuratores.

Miles celestis militie non potest esse procurator.

Judex ex officio repellit procuratorem inhabilem.

Judex ex officio supplet in his que pertinent ad vtilitatem publicam.

Tacite omitti quedam possunt que tamen non expresse.

§. Veterani ✝ No. qs veterani pñt esse procuratores. Ex hoc apparet qs milites nñ tēporis qui non habitant in castris, sed stāt per plateas possunt esse procuratores. ¶ Secundo no. qs ✝ milites militātes in castris non pñt esse procuratores, & eadem rōne nec milites celestis militie scilicet dei, vt dt glo. bene. ¶ Tertio no. [b] ex eo qs dt text. nec si velit aduersarius, ✝ q̄ iudex ex suo offic. [c] pōt talē procuratorem repellere. Et idem puto in his omnibus q̄ publicam vtilitatem respiciunt [d] si a parte omittantur. pōt iudex supplere p hunc tex. cū glo. in l. qnos prohibet. ff. tit. ij. dixi in l. iiij. ff. hocaūt iudicū. de dā. infe. * ¶ Ad ti. no. qs ✝ quedā pñt omitti tacite, que nō possunt omitti expresse. Simile in iuramēto calumnie, vt dixi in l. iij. ff. sed q̄ veremur. C. de iur. cal. Item ex hoc tex. & cū glo. potes habere ✝ determinationē, qs hz ille, qui nō pōt esse aduocatus sm tit. de postul. si tū fuerit aduocatus, non vitiatur processus. Et istud videtur verū in eo, qui hz non possit esse procurator p alio, pro se tū pōt esse in iudicio, vt miles. Sed si esset talis qui nec pro se, nec pro alio posset, vt seruus vel pupillus, tūc nō valeret iudicium, q̄ non hz sua substātialia, vt l. j. C. q legi. pson. stan. in iud. ha. facit l. ff. ff. ff. s. q satis. cog

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Milites militantes. Adde Bar. in l militem. C. eo. & Jo. And. in c. in nra. extra eo. & idem Bul. Bal. & Dinge.

b ALEX. ¶ Tertio not. Adde gl. ff. eo. l. neq; femine. Sed dic vt not. in c. sopite. de cens. Inno. in c. j. de obligatio. & ratiocinatio.

¶ POMA. Ad ide Barb. consi. cv. & consi. lxij. vo. j.

c P. PAV. P. ¶ Ex suo officio. Ad ide Fel. in c. causam. de iud.

d ALEX. ¶ Respiciunt. Judex ex officio pōt repellere procuratorē inhabilē. adde tex. & gl. in c. exceptionē. ff. fi. de except. ex quo pōt repellere bānitum, vel excōicatum. & puto qs cum hoc casu, officiū iudicis succedat in locum exceptionis, non poterit supplere vltra tēpus excipiendi. Et idem tz Jac. de Are. in l. j. C. vt que sunt aduo. & Bal. in c. domino guerraz. in tit. hic finit lex. in vsibus feudo. vbi hoc sequit. & ad hoc no. per Bart. adde Bal. in l. exceptionē. C. de proba. sed ipsemet Bar. tz Zuz in l. inter quos. ff. alieno. & ibi vide de dam. infec. & vide gl. in c. j. de elec. in vj. quam alleg. Bal. in l. licet. C. eo. & in aut. offerat. de lit. conte. & in d. l. exceptionem. Adde qs iudex possit repellere procuratorem non idoneum, Ro. consi. lx.

⚹ CLAV. ¶ Dam. infec. Ad ide Bal. in c. de causis. de offi. deleg. Alex. in l properandum. C. de iudic.

e POMA. ¶ Item ex hoc tex. Ad ide aliqua similia p Oldr. cons. cxxx. vide in simili Alex. consi. lxiij. iij. vol. Fel. c. post cessionē. de proba.

1 ☞ Procurator cogitur suscipere iudicium, quando dominus pro eo satisfecit.

2 Procurator ꝯstitutus ad agendū, & defendendū, & ad soluēdū & satisfaciendum, nō pōt precise cogi vt solvat circa expediēda extra iudicium, in iudicio autem cogitur de rebus domini.

4 Precise cogi quis non potest ad factum, quando allegat iustas causam.

5 Procurator si sit datus ob absentiam domini, mandatum finitur domino reuerso.

§. Procuratorem. Procurator p quo scienter dūs satisfecit, cogitur precise iudiciū suscipere, nisi ex cā legitima excusēt. h. d. Host.

a casum in quo quis precise cogit ad factum. Sed contra hoc opo. j. eo. l. non cogendū. ff. Sabinus. Bl. sol. optime, qnaz vide & not. Baberius & lacus per gl. j. eo. l. sed & he. ff. pter. Ad ides ergo quod ✝ qñ dominus satisfecit p procuratore consentiente, cogitur procurator presens suscipere iudicium. Pone ergo sm quod fit quotidie, q̄ dūs in instrumento procurationis ꝯfecto procuratore absente satisfecit, procurator postea suscepit mādatum, an ex isto consensu cum satisfactione precedēti possit cogi suscipere iudicium? Textum habemus hodie qs sic, extra de procuratoribus. capitulo primo in clemen. Et sic hec glo. recipit duplicem limitationem dū dicit, quo consentiente. s. tē pore satisdationis, vel postea. Itez qs dicit, dominus, satisfecit, intellige in iudicio vel extra. Facit instit. de satisd. ff. si vero aliquis.

¶ Sed quero, pone in mādato dicitur, facio te procuratorem ad agendū vel defendendū, &c. & ad soluendū, & ad satisfaciendum, vtrū procurator cogēt precise soluere? Ad idetur qs nō per istum tex. qui solū cogit precise ad iudicium suscipiendū, nō ad aliud. In Zuum facit ratio posita in gl. q̄ ita falleret fidē duobus si non vult satisfacere & soluere, prout venit in mādato, sicut si nō vult defendere. Pro b videt tex. in d. c. j. de pcu. in cle.

2 vbi dicit in iudicijs, & in alijs negotijs. Solu. ✝ solutionē & satisfactionem que veniret expedienda extra iudiciū nō cogit precise procurator facere, q̄ istud qs precise cogat, est spāle in iudicijs, vt hic in fi. gl. Sed si esset expedienda in iudicio, q̄ forte fieret executio indicati, tūc si procurator satisfacere posset & bonis dūi puto qs cogat precise, per d. c. j. Et q̄ est eadē rō, sed de suo procurator satisfacere nō cogit. Quod apparet ex legi. seq. vbi pp incōmodū rei familiaris ipse procurator excusat ne precise defendat, vt si obtenuit ei hereditas, vel simile. Unde nō cogitur precise ad aliud, pter quod res sue incommodarentur.

3 ¶ ✝ Ad fm qs dicit glo. q̄ in contractibus extraiudicialib⁹ nō cogitur quis precise ad factum, dic plene vt dixi in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de ver. obl. ¶ No. ex isto. ff. cum ✝ istis ll. seq. qs licet lex dicat aliquem cogi precise ad aliquid, debet intelligi nisi instam cām excusationis allegat. ¶ Ad ti. vide gloss. super l. vel hereditas. in prin. dum dicit, qui ceperat abesse dato procuratore. No. qs qñ ✝ procurator datur propter absentiā domini, finitur mandatum domino reuerso. facit ff. man. l. qui mutuam. ff. non ideo. & quod ibi not. dicam ff. eod. l. post litem.

ADDITIO.

a AND. BARB. ¶ No. casus. Vide p gl. in l. stipulatio. §. fi. ff. de ope. no. nun. Idem dicas si accessit iuramentum. gl. est sing. in l. si pecuniam. ff. de condi. ob cau.

LEX XV.

1 ☞ Satisdatio prestita presente procuratore per dñs qs faciat rem esse integram quo ad reuocationem expressam.

2 Satisdatio quando faciat rem non esse integram quo ad reuocationem tacitam.

3 Mandatum non videtur morte reuocatum, si procurator recipit instrumentus, in quo continetur satisdatio, prout hodie cõmuniter ponitur.

SI defunctus. Satisdatio p procuratore presente prestita facit vt mandatũ morte dñi nõ finatur, secus si pro absente, & ignorante. h. d. ¶ Oppo. quod non cogit precise, vt ff. eo. l. non cogendus. §. Sabinus. Sol. vt in l. filius. in fi. ff. eo. ¶ Secundo opp. quod mandatum finitur morte domini re integra, vt instit. man. §. item si adhuc. sed hic est res integra, ergo, &c. vt instit. man. §. item si adhuc. Sol. nõ est res integra ꝓpter satisdationem. Contra hoc est glo. §. l. proxi. vbi dicit q̃ satisdatio non facit videri rem non esse integram. Et ibi gloss. sol. quod verum est quantum ad reuocationem expressam, sec' quo ad tacitam, que fit per mortem, vt hic. ¶ Opp. de l. si pcedente infra manda. Sol. ibi satisdatum fuit pro absente, vl ipse pcurator met satisdedit. ¶ Tria habes ergo videre. Primo vtrum satisdatio facit qs procurator possit precise compelli.

1 Quod dic vt l. filius. in fi. ff. eo. † Secundo, vtrus satisdatio faciat rem non esse integram, quo ad reuocationem expressas. Et

2 dic qs nõ, vt no. §. l. proxi. † Tertio vtrum satisdatio faciat rem non esse integram quo ad reuocationem tacitam. Et tũc distingue, aut satisdedit pcurator, aut dominus. Et si dominus, aut procuratore consentiente, & tunc sic. Aut non, & tunc facit non

a esse integram, vt ex predictis patet. Ho. ergo mirabiliter[a] hãc

3 l. cum hodie in omni instrumento contineatur † satisdatio domini fm formam dicti §. si vero aliquis. instit. de satisda. qs si dominus decessit post q̃ procurator recepit instrumentum nõ videt eius mandatũ reuocatũ, vt d. c. j. de pcu. in cle. ¶ Opp. 8ª hic, qs si procurator est instius, nõ cogitur defendere, tũ stipulatio cõmittitur cõtra. §. l. proxi. Nõ soluo modo. ¶ Opp. qñ man-

b datum cõtinet illud, qs dñs hꝫ necesse facere, nõ finit[b] morte, vt l. fundi. §. item si amicus. ff. de acqui. poss. sed dñs haberet necessario se defendere, ergo, &c. Sol. nõ habebat necesse, qr poterat pati missionem in possessionem. l. satis. §. de in ius vocando. &c. Barto.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Mirabiliter. Ad hãc l. adde l. si pecuniam, & qs ibi no. Bar. circa prin. C. de códi. caus. dat. & Bal. in l. si añ acceptũ. ff. de iudi. solu. & Bald. in l. mandatum. C. man. in j. & ij. op.

b ALEX. ¶ Non finitur. Adde Bar. in l. ij. ff. pe. de dona.

1 ☞ Procurator prestat tres cautiones. s. de rato, de iudicato soluendo, & defendendo.

2 Procurator ẽt ꝑ quo dñs satisdedit iuxta formã. §. fi hodie. instit. de satisda. tenetur satisdare de iudicio sisti.

3 Principalis persona potest cogi respondere positionibus.

§. Qui ad communi. Procurator dat' in duplicib' iudicijs videtur fungi partibus actoris & rei, ideo vtriusq; satisdationẽ prestabit. h. d. ¶ Opp. quod eo ipso qs est procurator actoris, cogitur defendere, vt ff. eo. l. seruum. §. ait prætor. Sl. soluit notabiliter, qs ibi defendit ex precepto legis, nõ ex mandato hominis, & ideo si nollet defendere, patif pen', qr nõ audit agẽs. Dic vero cogeretur precise defendere, si esset satisdatum, secũdum predicta. ¶ Quero quid in alijs publicis iudicijs? glo. ibidem. ¶ † Quero que sunt iste cautiones, que debẽt interponi? Certe due, scilicet de rato ex parte actoris, & de iudicato soluẽdo, ex parte rei. Addunt quidã tertiã, scilicet de defendẽdo, vt l. seruum. §. ait prætor. ff. eo. qs gl. reprehendit, qr clausula de defendendo continet sub clausula, iudicatum solui. Istud non est verũ, qr cautio de defendendo, de qua loquitur d. l. seruum. §. ait prætor, intelligit de defendendo in cã recõuentionis, clausula vero de defendendo, que continetur in stipulatione, iudicatũ solui, intelligitur de defendendo in illa eadem causa, in qua factus est procurator. Unde puto qs debeat dici de triplici cautione. Ista etiã intelligebat Ja. but. ¶ † Querit gl. vtrũ cogatur satisdare de iudicio sisti? Et dicit quod non, post q̃ est satisdatum iudicatũ solui, sub qua cõtinetur clausula de defendẽdo, que defensio nõ potest fieri, nisi fiat stur in iudicio, vide glo. Ista glo. posset dicere verum, quando dominus in satisdatione iudicatũ soluẽ dedisset fideiussores extraneos. Sed si ipsemet fideiussit pro suo procuratore, in instrumẽto procuratorio formam traditam Instit. de satisd. §. sed hodie. & §. seq. tunc

a huc puto ipsus procuratorẽ cogendũ satisdare de iudicio sisti. Ipse enim principalis cogeret si nõ possideret immobilia, vt dixi dum in prin. qui satisd. cog. Et modo per suam nudam pomis-

3 nem actor nihil habet plus q̃ habebat primo, & erit fortassis cessaria ipsius rei principalis persona in iudicio ad respondendum positionib. & similib. Unde puto procuratorem cogendum ad satisdandum de iudicio sisti, vel ipsum dñm hoc firmare, alios fideiussores. q̃ per se. posset queri an qñ dominus satisdat, p suo procuratore, procurator teneatur saltẽ promittere

4 da cautione. De q̃ p† Ly. C. de satisd. l. j. & p Dy. j. iudicat. fol. ru. & ibi tetigi, & p Ja. dare. j. in. fol. l. si ad defendẽdũ. & ibi

ADDITIO.

a ¶ Satisdare. Vide omnino Alex. in cõsi. cvj. vo. j. circa fi.

LEX XVI.

a ANte litem. Ante lit. prest. põt procurator liberare a dño reuocatio-stea vero non, nisi cã cognita. h. d. cum l. seq. vsq; que omnia. ¶ Opp. qs post satisdationem non-tur posse reuocari, vt §. l. proxi. in prin. Sol. illud verũ qu-reuocationem tacitam, secus si expressam. Signa istam g-

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Reuocari. Quid si procurator fecit impensas, v-Bald. in l. cum dorem. §. eo añ tempore. soluto matrimo-

LEX XVII.

1 ☞ Mandatum videtur reuocatum procuratore bannito.

2 ☞ Procurator non reuocatur post lit. conte. qr est effectus do-nus litis.

3 ☞ Procurator in causis, in quibus lis non contestatur, efficit dominus litis, quando incipit tractare de meritis cause.

4 Judicium potest in dñm transferri, quando procurator non-peritur.

5 ☞ Procurator ex causa nõ reuocat p procuratorẽ substituẽ a se

6 ☞ Procurator iuuenis reuocari potest.

a POst litem. [a] Ho. ex eo qd dicit, vel in ciui-tare manente, qs procuratore

1 † bannito videtur reuocatũ mandatum. Facit l. cum quis. in prin. ff. de sol. & l. si cum Cornelius in fi. ff. &c.

2 ¶ † Ho. qs post lit. conte. nõ potest reuocari pcurator, nisi causa cognita. Contra. ff. de in. l. iudicũ soluitur. Sl. sol. aliud in vi-dice delegato, aliud in procuratore in quo vertitur damnũ pe-cuniarũ, & qr aduersarius oneraret. Aduerte, adhuc vide gl. forte, qr procurator hꝫ accipere salarium, nõ iudex delegato. Ista rõ nõ est vera, qr si pcurator reuocaret fine sua cu-pa nõ pderet salariũ vt l. j. §. diuus. ff. de var. & extraor. cog. & loc. l. qui operas. Unde nullũ damnũ pecuniarũ eius vertit. Item iudex põt accipere pecuniã, vt in authẽ. de iud. §. ne-Secunda ratio non videtur vera, qr ita oneraretur pars ꝓ-rationem iudicis, sicut per mutationẽ procuratoris, vt l. fi-gius. in princ. de iud. & de iure immuni. l. pe. Est ergo ratio Bul. qr procurator per lit. ꝓte. efficitur dñs litis. l. neq.

3 procu. & l. nulla. & l. pcuratoribus. c. ti. ¶ † Quero[b] circa

b prin. quid in causis, in quibus nõ fit ꝓtest. litis? Doc. in l. nihil eo. intelligunt qs tunc incipit esse dominus litis, qñ incipit-ctare de meritis cause, qs est verũ. Casus est in l. nulla. C. eo qs dicit causam egerit. Quocunq; ergo modo causam

4 rit, seu tractare inceperit, dñs litis efficitur. ¶ † Quero si eo qs procurator nõ reperit, possit trãsferri iudicium in dominum? Respon. sic, vt colligit hic in ter. dum dicit, vel in ciui-manẽte. vt ff. e. l. vel exilio. & est simile in l. pe. C. ad Tre. ¶

ca ro, dicit[c] hic, qs ex cã põt reuocare dominus, & heres eius.

5 in procuratore, q alium substituit, vtrũ possit suum substitu-ex causa reuocare? Respon. ter. est quod nõ extra eo. cle-vi. facit l. q̃ si forte. §. j. ff. de sol. ¶ Ad ea ad ver. in cause.

6 sup ꝓbo. & etas. ¶ † Ho. qs ꝓ iuuenturẽ põt reuocari procu-rator, & sic nõ põt dño imputari cur ab initio talem cõstit-

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Post litẽ. Sed an post lit. cont. possit reuocari procurator rei defendens sine mãdato, vide Bar. in l. fi. ante sol. adde qs iusta cã reuocationis procuratoris ẽt post in-est, si procurator est presens, & patiatur se reuocari, ita docet Bar. in l. j. C. de satisdat. & per gl. in l. si procurator. C. eo. qs pcuratore in cã apellationis? vide in l. dominus, & ibi C. de appel. ¶ Adde qualiter intelligat, qs per lit. contr. curator est effect' dñs litis. Oldr. 2si. cccxvij. ¶ P. PAV. P. primo que sunt cause reuocandi, & an in reuocatiõe requiratur solemnitas iudiciorum, vide Roma. singu. cclxxi. quid si fi esset procurator, vel fideiussor constitutus ad tempus & finitum esset tempus, lite adhuc pendente, an reuo-

pro-

prosequi, vide Bart. in l. ita autem. §. fi. ff. de adm. tut.
b POMA. ¶ Quero. Vide Felyn. cap. exceptionem, versi. iij. intellige. de excc.
d ALEX. ¶ Quero dicitur. Facit qđ no. Bar. in l. si ante. in fi. ff. iu. sol. et Bal. in l. qđ quis. C. eod. et qđ dr hic de herede revocãte mandatum, vide id qđ no. Bal. in l. id qđ pauperib. de sacrosan. eccle. Vide Oldr. consi. cxxx.

LEX XIX.

e Item si suspectus. [a] Quero vtrum causa suspitionis debeat probari? gl. qđ sic, ꝙ vide, vbicunq; em̃ lex dr fiendum aliquid ex cã, illa causa est probanda.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Item si suspectus. Vide no. in c. ex parte decani. de reseri. et in c. ij. de procura. in vi.

LEX XXII.

f ☞ Affinis contra affinem non cogitur esse procurator, aduocatus, nec testis.

a Vt affinitate. [a] No. † quod affinis non cogitur contra affines esse procurator, vel aduocatus. Item non cogitur esse testis contra eum. Tex. est in l. Iurisc̃onsultus. in pn. ff. de gradi.

ADDITIO.

a ¶ Aut affinitate. Vide Alex. consi. xix. vol. iiij. et cõsil. xiij. vol. j. et qñ. xvij. eo. vol. Et quod non sit idoneus testis, adde Alex. consi. cxxxij. in v. vol.

LEX XXIIII.

1 ☞ Procurator post litem contestatã cogitur precise perage re iudicium.
2 Dominus vel procurator nouus nõ potest interuenire post litem contestatam et quando.
3 Processus nullus potest consensu partium vno momento validari, et quomodo.
4 Iudicij trãsferendi modus ꝙ procurator cedat dño ius instãtie.
5 Domini actus factus post litem contestatã quando valeat.
Procurator cõstitutus a dño ex cã absentie eo reuerso, etiam lite contestata per procuratorem, mandatum reuocatur.
6 Dominus si citatur quando lis fuit cõtestata p procuratorẽ ad audiendam sententiam, vel ad videndum iuramentum testiũ, et neuter comparet nullum est quod geritur.

a Mutari. [a] † No. ꝙ post lit. conte. procurator cogitur precise pagere iudicij ꝙ apparet qz non potest mutari, nisi causa cognita, et ipso postulãte, vt hic dr in tex. ¶ Quero qualiter [b] fiat ista mutatio, vel litis trãslatio? [c] Dicit gl. qz oĩa de nouo narrari oport rebit. Signa glo. que innuit † ꝙ dñs vel nouus procurator nõ potest interuenire in iudicio post lit. contest. nisi omnia renouentur, et sic opus erit noua contestatio. et similibus, quod intelligit Bulielmus, oĩa facienda esse vno cõtextu, [d] hoc est interrogabit dñs vel nouus procurator ita, tu das libellũ, ficut dedit primus et admittis responsionem sicut admisit primus et similia.
3 Quod no. † est vtile, qz si factus esset vnus processus inualidus, vt puta, qz tpe feriato, vel alia rõne, si partes essent in cõcordia, possent vno momento totũ illũ processum reficere. Et [b] satis innuit ista glo. cũ dicit, omnia de nouo narrari, non dr de nouo fieri. ¶ † Alium autẽ modũ trãsferendi iudiciũ nor. ff. eo. l. in cause. §. fi ex parte. videlicet qđ procurator cedat domino ius instãtie. Sz dic, si dñs vult habere ius instãtie directum, et nomine suo, de nouo omnia debẽt nouari, vt hic, sz si vult habere ius instantie directũ nomine alieno, tunc sz, tanꝙ procurator in rem suam. Nam instantia potest fieri p cessionẽ, vt in gl. §. fi ex pte. cita dixi in l. si ante acceptũ. ff. iudi. solui. ¶ † Quero si dñs post litem contest. venit, et facit in iudicio aliqđ actũ an ille actus valeat? videtur qđ non. Nõ enim potest in se reassumere iudicium nisi causa cognita, que cause cognitio non interuenit, ergo &c. vt l. cum hi. §. fi. prator. de transact. ff. Et ideo pro huius declaratione dicas, ꝙ qñ. procurator fuit datus a domino, qz oportebat ipsum dñm absentari, tunc domino reuerso finitur mandatum, licet post lit. conte. Videtur em̃ ab initio cũ tali conditione procuratorem esse datum, vt l. qui mutuã. §. j. et qđ ibi not. ff. mand. Facit glo. ff. eo. l. vel hereditas. Verito tũc dominus potest interuenire. Quandoque procurator nõ fuit
e datus ex causa absentie, [e] sz a presente fuit factus procurator, et tunc aut dñs superuenit in iudicio, nõ vt aliquez actum faciat, sed vt assistat procuratori suo, et non est dubiuz quod procedit
f iudicium, nec procurator videtur reuocatus, [f] vt ff. e. l. Pau. respondit. Aut interuenit, et aliquem actum facit in sua persona, et tunc si quidem presente procuratore, et aduersario patiente, valet iudicium, non em̃ est necessaria causse cognitio, nisi qñ cõtradicit procurator vel aduersarius, vt hac l. mutari. et ff. eod. l. post litem. Quod intellige nisi fuerit expresse dictũ, non animo reuocandi procuratorem. Vel si interuenit dñs in aliquo actu, in quo habebat interuenire necesse, et sic non videt reuocare, argu. l. fideicõmissa. §. si rem. ff. de le. iij. et l. rem legatam. de alimentis le. et est hodie expressum extra de proc. c. fi quez. lib. vj. Si vero interuenit absente procuratore, presente tñ aduersario vel presente procuratore, absente tñ aduersario, tunc valet actus qui
§ est celebratus, non tamen [§] videt reuocatus procurator, qz nõ pot fieri, nisi causa cognita, que non interuenit nec interuenire põt aliquo eorũ absente. Et si tu dicis. Quomodo valet actꝰ, qui celebratur, qz non sunt renouata omnia, nec est cessum ius instantie? Rñdeo, procuratori queritur ius instãtie directus, dño queritur ius instantie vtile, vt ff. eo. l. in cause. §. fi. et iõ ex vi gore illius vtilis iuris prosequitur instantiaz. Nec obst. iste ll. que requirunt cause cognitionem, qz verum est quantuz ad renouandum procuratorem, et ad transferendum iudiciuz in dominũ, ita qđ procurator non possit se de cetero intromittere. põt em̃ interesse rei, qz forte procurator scit melius veritatem aliquorum, ꝙ sciat dominus, specialiter de his que gesta sunt in lite. arg. l. apud Celsum. §. quesitum. de do. exce. et ff, eodẽ l. si actor. et l. nõ solum. in prin. sed qñ remanet procurator et dñs facit aliquẽ actũ, non interest aduersarij per dñm non fieri, qz ad hoc poterit citari et cogi procurator ad illũ actũ quẽ melius nouit, arg. l. si actor. ff. eodem. Ita intelligo istam materiã. Probo dñs potest adesse liti, vt l. Pau. ff. e. Sed ille qui adest liti, etiã si esset extraneus potest testes pducere et alios actus vtiles agere, vt l. si suspecta. in pn. et ibi not. ff. de inof. test. multo magis ergo dñs cause. Licet ant̃ post lit. pte. dñs possit adesse si vult, et actus facere, vt dixi, cũ inuitus nõ compellitur vt l. vlt. C. eo.
6 hoc nisi ex cã, vt d. l. vlt. et iõ si citaretur dñs ad aliquem actũ, et non pcurator, puta ad videndum iuramentum testiũ, vel publicationẽ, vel audiendũ sniam, et non comparet dñs vel procurator, nulla erit snia, qz citatio nõ arcetat dñm. Debuit em̃ citari ille qui erat dñs instantie. Ita disputando determinauit dom. Lamber. de Rampo. qđ ego scripsi in l. furioso. ff. de re iudi.

ADDITIONES.

a P. PAV. P. ¶ Mutari. Quid ant̃ si dominus cõparet, an acta sint nulla? vide Lep. can. cxxxij. Pau. de cast. late in hac l.
b POMA. ¶ Quero qualiter. Istud dictum refert et reprobat Pau. in c. pe. de iu. vide tñ aliquid per Felyn. c. presentata. de testrib. Alex. l. i. in principio. ff. ad Trebel.
c ALEX. ¶ Trãslatio. Sequitur hic Ang. Bal. in l. j. in ver. quero vtrũ ex libello. C. de sen. post Bar. ibi videtur tenere istam glo. et Bald. hic.
d ALEX. ¶ Ano contextu. Ad hoc oĩno vide qđ signãter dixit Bal. in l. fi. de sen. ex bre. recit. et qđ no. alij i l. j. de liber. et posth. et qđ no. Bar. in l. ij. C. ne fideiu. do. den. et ibi dixi, adde qđ Ly. et Bal. in l. cũ antea. C. de arbi. dicũt, qđ snia lata die feriata in fauore hominũ, nõ pot̃ ꝓsensu partiũ qualidari, qđ reputat no. ad de qđ no. Inn. in c. prudentiã. de offi. dele. et no. in l. j. C. q pro sua iurisd. et in l. obseruãdũ. de offi. pcons. qđ est verũ, sm Bal. et si a dicta sententia fuerit appellatum, et appellatio sit deserta. Ad de et vide Maria. in c. significasti. art. vj. q. j. de foro compe.
e ALEX. ¶ Absentie. Adde Bal. post Bar. in l. procuratoribꝰ. C. eo. et Bart. in l. furioso. de re iudicata.
f P. PAV. P. ¶ Videtur reuocatus. Vide Roma. consil. cccvj. ij. vol. vbi volunt, qđ si dñs compareat simul cum procuratore, videtur in dubio facere animo assistendi, non animo reuocandi, et ibi etiam qđ si postea procurator comparet sciente domino, cẽ ferur mandatum restauratum.
§ P. PAV. P. ¶ Non tamen. Sequitur Alex. consi. lxj. volu. v.

LEX XXV.

1 ☞ Mentiris dicere potes ei qui obiecit aliquod crimen.
2 Testis qui se ingerit, est suspectus.
3 Litigat iuste qui litigat causa conseruandi suum pudorem.
4 Iudicio pendente circa suspicionem procuratoris, an dñs interim possit causam agitare, et in se suscipere iudicium.

Ne omnia.
a §. Sed et si aduersarius. [a]
Suspectus est quise ingerit, et audiendus est qui vult suum pu
1 dorem purgare. h. d. ¶ † Not. qđ [b] ei qui dicit te commisisse ali-
b quod crimen licite potes dicere tu mentiris, licet em̃ retorquere in alium, vt l. qui cũ maior. §. si libertus. ff. de bo. li. et l. si quis ingraues enti. §. vtrum. infra, ad Sil. et ff. de in ius vo. l. libertus
c a patrono. ¶ Secundo not. [c] qđ ille, qui se ingerit, est suspe-

ctus, & sic probatur † qõ testis, qui sponte vadit, non citatus, est suspectus. Facit C. de testib. l. iurisiurandi. & no. p Jac. de Bel. in auth. de testib. §. si vero ignoti. ver. opponi. vñ. Jn 3tiũ facit l. post legatũ. §. qui accusauit. ver. his vero. ff. de his qb. vt indi. vbi distinguit in tex. aut dixit testimoniũ sponte, aut coacte, & ibi de hoc dixi, ver. huj⁹ timore. ¶ † Tertio no. iustã esse cãm litigandi ob pudorem suum conseruandum. ¶ Querit gl. vtrũ interim donec pendet cã suspicionis, talis procurator deat agi tare cãm. Et determinat qõ nõ. ¶ † Querit gloss. vtrũ interim dñs agitare possit cãm, & in eũ transferre iudiciũ. Que videt determinare qõ non. Hul. de Lug. & 3tium. Cũsem in oẽm euentũ debeat in dñm litis transferri, ergo frustra expectabit, vt l. aliquãdo. ff. ad Velleia. Sunt tñ alij tres casus, per quos procurator põt reuocari, qui ponunt. ff. proxi. in tex. & in illis superse debit in lite, donec cã examinetur, vel dabitur quidam tertius procurator de voluntate vtriusqz, vel de iussu iudicis, argumẽ tum. l. iure nostro. ff. de test. tut. fm Bul.

ADDITIONES.

a POMA. ¶ Si & si aduersarius. vide ad istũ tex. Alex. in l. tur pia. in ij. not. ff. de le. j. Fely. in c. dilecta. de exce.

b AND. BARB. ¶ Not. qõ. Adde Ang. in l. vt in vim. ff. de iust. & iur. & d. Abb. in c. cum te. de re iudic.

c AND. BARB. ¶ Secõ no. Adde no. in l. j. ff. de in ius vocan. ¶ P. PAV. P. Vide que scripsi in l. post legatum. §. his vero. ff. & his quib. vt ind. Item vide que dicit Bar. in l. vltimo. §. j. ff. de fal. quod ex hoc qõ quis ingerit se, est presumptio contra eum, sed est presumptio iuris tñ, vt in l. scire oportet. §. si. ff. de tut. & cur. da. ab his. vbi est tex. mirabilis, & loquuntur iura predicta in tutore vel curatore se ingerente. Adde ad fm notabile predictum Fely. in c. in nomine domini. de testibus.

1 ☞ Procuratorem quem esse in re sua testibus probari põt, & instrumentum dicat simpliciter ipsum esse procuratorem.

2 Procurator licite retinet instrumenta litis, donec sibi satisfiat de sumptibus.

3 Inconstantia recusatur.

Instrumento si dicatur promitto me ratum habiturũ quicqd per procuratorem meum legitime factũ fuerit, non videtur legitima ratificatio.

a §. Plane. a Si dicat in rem suam se cõstitutũ, vel velle retentione vti, seu in totũ reuocari audiẽdus est procurator reuocationẽ recusans. h. d. cum l. seq. vsqz ad

1 §. si ex parte. ¶ † Nota quod licet instrumentũ minuat quẽ esse simplicẽ procuratorẽ, tñ põt probari p testes qõ est procurator in rẽ suã. ¶ Item no. qõ procurator licite põt retinere instrumẽta

2 & acta litis, donec sibi satisfiat de sumptib⁹. b ¶ † Item not. qõ

b incõstãtia põt reprobari. Cõcordãtie sunt in gl. Dic vt p Dy.

3 in c. qõ semel placuit. de reg. iur. lib. vj. Facit in argumentũ, qõ

c si in instrõ contineatur, promitto me habere ratuc⁹ quicquid p procuratorẽ meũ legitime factũ fuerit, vel aligd aliud ꝓtinens taxationẽ, qõ nõ videat legitima ratificatio, qr vel in totũ dz reprobare, vel approbare. tangit per glo. in c. j. de procu. in cle. in gl. in ꝓbo, debito modo. ¶ Ult. no. gl. sup verbo, pretoris. in l. in cause. ff. e. qõ ista cause cognitio fiet p iudicis officiũ mercena

* rius absqz libello, de qua loquit hec l. & l. post litem. §. eod. *

ADDITIONES.

a P. PAV. P. ¶ Plane. Vide Alex. in l. qui bona. ff. si alieno. ff. de dam. infec. Jas. in l. ij. ff. de offic. proc. cesa. & in l. si procurator. §. de pcu. per Cyn. Bal. & alios vbi etiam late Jas. ponit.

b POM. ¶ Sumptib. Vide aliquas remissiones per Alexã. l. si ex toto. §. si. de le. j. & vide Alex. consi. cxxx.

c ALEX. ¶ Habere ratum. Si promitto me ratũ habiturũ, ge quid p procuratorẽ legitime factũ fuerit, & similiter constituo ꝓcuratorẽ cũ hoc, qõ nõ intendo obligari, nisi vtiliter ꝛtrahat, non valet, fm Bal. in rubric. C. de exce. & adde Bal. l. cũ mãdatu. C. mand. & in l. si procurator. in fi. C. eo. Adde Ro. consi. lx.

* CLAV. ¶ Eod. Adde Rom. in l. qui bona. ff. si alieno. ff. de dã. infec. Ang. ff. preterea. Instit. de excep. vbi etiam idem tz. Vide Aret. in l. iij. §. Cato. ff. de verb. obli. Prepos. in c. solicitudinẽ, de appell.

LEX XXVII.

1 ☞ Judicũ translatio ante litem contestatam põt sola domini voluntate fieri.

2 Cessio inter absentes põt fieri in his casibus, in quibus 3ctus per aliquem fit, per quem cessio fieri potest inter absentes.

In causecognitione. §. Sier parte. Stipulatio iudicatum solu. cõmittitur siue a domino in procuratorẽ, vel econuerso in alius procuratorem iu-

* dicium transferat, & in iudicio per procuratorem * queritur do-

mino vtilis actio. h. d. ¶ Opp. qõ tali facta mutatione egre guatur stipulatio, vt l. si ante acceptum. iudica. solui. Glos. dic vt in ea. ¶ Ad finem opponitur, & videt qõ per liberas per sonam actio non queraf, vt l. possessio. ff. & si possessio. de acquir

a da possessione. solutio. speciale est in iudicijs. Sũt & alia spẽ que ponuntur Instit. de inu. stipu. §. si quis alij. Dixi plene

1 l. stipulatio ista. §. si quis insulam. ff. de verb. obliga. ¶ † Ad

b ad versi. transferri. quero qũo ista translatio fiet, & qualiter glo. dicit qõ ante litem contestatam, sola domini voluntate, litem contestatam oportet quod procurator cedat ius inst vide glo. & nota. Alium modũ transferendi habuistis. ff. ad

2 mutari. & ibi dixi. † Sed quero c vtrũ ista cessio possit fieri

c absentes? d Hl. quod sic, * sicut quelibet procuratio, aliud

d legatione, vt C. de nouationib. l. j. Istud qõ dicit de cessione

* telligas verũ qñ constituit procuratorem in rem suam, & fa ctiones mandantur. Sed ad hoc vt fiat cessio, per ꝙ trãsiunt vriles, fm ea que not. in l. vltima. C. quando fiscus, vel pri ma. de actionibus & obligationibus. nõ est verũ simplr vbi fit fieri inter absentes. Nã in cessione requiritur cã, vt p uersas. & l. ab Anastasio. C. mandati. Et ideo est videndũ 3ctus, p quẽ fit cessio, sit talis, q possit celebrari inter absen vt emptio & venditio, & tũc ẽt cessio poterit fieri inter absen & erit necesse semper interuenire nuncium, vel epistolã, vt l. sensu. ff. de actionibus & obligationibus.

ADDITIONES.

* CLAVD. ¶ Per procuratorem. Quid autem in gestis co arbitro, vide Rom. consi. lxxxvj.

a P. PAV. P. ¶ Speciale est. Pro declaratione ampliatio istius regule vide Alex. in l. possessio quoqz. ff. & si possessio acquirenda possef.

b ALEX. ¶ Translatio. & qũo vtilis vt directa trãsferat in do minum vide Bar. qui plene declarat in l. j. C. de sententijs.

c POM. ¶ Sed quero. Vide Romanum consi. lxxxv. p rotum.

d ALEX. ¶ Fieri inter absentes. An cessio possit fieri inter ab sentes. vide Bar in l. si eum hominem. ff. de fideiussorib⁹. Adde qõ Bal. in c. j. de benef. fra. dicit nota. ad questio. de eo q mittit iura cedere sub pena, & ille est absens, & non incidit in penam qz fine culpa non dz puniri. dicit tamen glo. hic qz cessio põt fieri absenti per nuntium, vel epistolam sicut mandatum. vel fiet in manibus tabellionis recipientis nõe eius fm Bolien. extra de pign. capitulo, significante. Bal. in d. c. j. & ibi dixi, qõ qui credit actiones, non dz soluere. Alleg. gl. not. in l. legaui, in fine gl. ma gne, de liberatione lega. vbi nõ dz satisfactum illi, cui iura fue cessa, & qõ possit fieri cessio absenti, tz ẽt Bal. per gl. singula. & in l. j. de action. & obligationib⁹. & in l. acceptaz, in ꝛtiũ. questio C. de vsu. & latius in l. p diuersas in ꝛtiũ. qõ. C. mãdati in l. et gato. C. de legatis. Jo. And. in Speculator. de cess. actio. ff. principio in additione que incipit, & Bet. de Ceruotis. ¶ de qõ cessio non possit fieri absenti. Rom. consi. lxxxvj.

* CLAV. ¶ Quod sic. De veritate huius glo. vide p Alex apud Julianum. §. vtrũ aũt. ff. ad Treb. & Rom. consil. lxx

LEX XXVIII.

1 ☞ Procurator in iudicialibus querit dño vtilem actionem.

2 Procurator constitutus ad agendũ, non potest executo sententie petere, nisi sit procurator generalis ad lites presen & futuras.

3 Domino quare p procuratorẽ queritur, & dñs non obligat

a Si procurator. a Ex stipulatione pro ratoris, & ex sola pac lata dño competit vtilis actio, & simplex procurat nõ potest agere iudicati. h. d. Item procuratoris re defensoris pinissio dño non preiudicat. h. d. & est notabile

1 Not ex principio huius l. qõ † in iudicialibus queritur pro

2 curatorem dño vtilis actio, vt dixi §. l. proxima. ¶ † Secun qõ procurator datus ad agendum, non potest agere iudicati, nec potest petere executionem sententie, nisi ei hoc specialiter

b sit iniunctum & mandatum, vel sit procurator in rẽ suam vel apparet. Ratio est, qr sententia lata finitum est mandatum factum ad agendũ, & agere iudicati, vel petere executionem, et noua lis, ad ꝙ non dz mandatum. Et ideo si esset procurator generalis ad lites ꝓsentes & ad futuras, bene posset petere ex cutionem ex virtute mandati generalis, nõ ex virtute iurisdi recto sibi quesiti per sententiam lata pro eo. hoc plene dixi l. hoc iure. ff. de solutionibus. Contra predicta facit iste tex. dicit me inuito, &c. quasi possit agere, nisi dñs contradicat. Solutio. exponе, me inuito, hoc est, me nolente, vt patet ex infer ribus. Et similis expositio fit supra. l. proxima versi. cete

3 ¶ Tenio ad versi. per contrarium, & quero que sit rō quod per procuratorem queritur dominō, non autem dominus obligatur? Respōdeo quia si procurator promittit iudicatū solui, facit id quod dominus facere nō tenebatur, quia nemo suo nomine conuentus cogitur satisdare, vt instit. de satisd. §. sed hodie. Secundū hoc opz quod ista lex intelligatur in procuratore proprio mittente cum cōuenebatur alia actiōe quam realiter nam in rea li cogebatur satisdare de iure ant. quo, vt l. si eum hominē. ſ. de fideiuſ. & per Dyn. & per glo. in l. Iulianus. §. qui satisd. cog. & tex. in d. §. fz hodie. qui facit mentionem de iure antiquo Digestorum, non de iure antiquissimo secundum verā opin. Item hoc intellige quādo procu. non habuit mandatum ad satisfādum alias dominꝰ teneretur sicuti ex cōtractu institoris, vt ſ. de instito per totum. facit l. Iulianus. §. si procurator. de act. empt.

c ¶ Ultimo videtur quod ratio posita in l. nō sit bona, vt gloſſ. dicit. Et dic quod potest esse bona ratio sic formando eam, quādo dominus potest conuenirī iudicati, tunc nō tenetur ex stipulatione, vt in procuratore dictū est, multo minꝰ hic poterit conuenirī ex stipulatione, quando nec iudicati poterit conuenirī.

ADDITIONES.

a AND. BARB. ¶ Si procurator. Fallit in causa sing. secundum Ange. in l. actoris §. eo. Vide Bar. in l. hoc iure. ſ. de sol. & vide casum sing. in l. filie. eo. tit.

b ALEX. ¶ Spāliter fit. Ad hoc vide quod dicit Bar. ibi, per id qđ habetur in l. apud Celsum. §. si mandauī. de doli exce. & que no. Bar. in l. procurator in rē suā. §. eo. & in l. hoc iure. ſ. de solu.

c ALE. ¶ In fi. legis. Adde quod istū vltimū huius litere terminū limitat quidā, nisi talis procurator rei faceret vel promitteret iudi. solui, consentiēte domino, qz tunc obligaret dominum ex iudicio, ſz nō ex cōtractu, qz patientia habet vim mādati. c. ex parte. de resc. & quod no. in l. qui mutuam. §. non ideo. ſ. man. quod tamen est verum, si defensor veniebat cum mandato, secus si fine, vt no. in l. solutum, & in l. venditor. ſ. de iud.

LEX XXIX.

3 ¶ Oppositio, Dominus est te legalior, an valeat.

1 Dominus quando scit melius veritatem quaz procurator, tūc cogitur vt legalior compareat.

4 Legaliorem aliquem allegauit pro eius fundamento, incūbit onus probandi.

a ¶ Iacor. ª Ista est bona & no. lex, & breuiter hoc intēdit, Potest qs eligere dominum portius quā procuratorē in rem suā si eū putat legaliorē. h. d Quero exēpla huius. i. primo ponit exēpla. per l. de illo. de nox. & de pe. her. l. etia. §. item si qs dolo. & de istis exēplis nihil dicit gl. sed trāsit ad aliam positionē & ponit casum in eo, qui cōuentus vendidit causa mutādi iudicium, vt in gl. Ista lectura gl. reprobat, qz in l. illa no venit vt procurator in rem suam, ſz vt dominꝰ. Ista eadē reponsio contingit exemplis positis in legi. allegatis in prin. ¶ No. vtā l.ª

b cum gl. *quod in casibus in quibus aliquis venit ad defendendum *alium pro suo iureª, & suo intereſſe, non ex mandato, qđ

c ꝺz acōuēto, nō potest ei opponi quod dominꝰ est legalior, nec habet locum distinctio huius l. vt in oibus exēplis s. positis. quod bñ no. ¶ Secūdo ponit gl. casum in emptore hereditatis, vbi licet creditori cōuenire eū vel heredē. Istud reprobat glo. qz nō pōt creditor cōuenire emptorem nisi spōte velit, vt l. ij. C. de her. vel act. vē. postea fuit et quod imo possem eum conuenire, per l. si quis in rez. ſ. eo. licet nō principaliter. Finaliter gl. istā damnat, qz etiam reconuenirī non potest, cū sit procurator in rem suam, ex causa non lucrativa, vt l. si quis in rem suaz. ſ. eo. Bug. in apparatu suo, & Iac. Bur. post eū tenent istā opi. dicebant quod hic emptor spōte se offerebat ad defensionem, tamen actor pōt, si vult, potius heredem eligere quā ipsum, licet sit procurator in rem suam, & est optima. ¶ Tertio mō ponit gl. casum vt in gloſ. ista est etiam bona lectura. sed lec. precedēs melior. Bone ergo casum simpliciter. Cum cōuenirem aliquē, venit aliquis ad eum defendendum tanquam procurator in rē suam, volens quod ad eū spectet cōmodū vel incōmodū. Certe si actor vult, potest portius eligere dominū, quā ipsum procuratorē, vt hic. ¶ Opp. gl. ergo secundū hoc nihil refert facere pcur. in rem suā. Solue imo, qz hec lex dz intelligi quādo psona domini est legalior, aliter nō, vnde sup hoc disputabitur, arg. l. vlt. C. eo. ista est intellectus gloſſe. Contra istam l. est l. j. §. eo. §. vſus, vbi qui nō vult per se defendere potest p procuratorē.

2 Item ſ. istam est, qz inuitū potest qs defendere & liberare in iudicio, vt l. sit. §. l. soluēdo. & de sol. l. solutione. * Ad horū declarationē dicas quod qū quis venit ad defendendū aliū tanq̄ defensor animo nouādi, & reū principalē liberādi, & actor eū admittit, tūc postq̄ est admissus, nō pōt eū eligere, qz tūc liberat? est. d. l. soluēdo. & d. l. solutione. Aut eū nō vult admittere, & nō cogit qs talē istō mō admittere, vt l. si mandato. §. j. mā. & nō. per doc. C. vbi in rem acti. l. j. in j. q. ſz cōtrarium dicat gl. in l. liberto. in fine. ſ. de neg. gest. & ibi dicā, tangit in l. nō solū. i prin. ſ. e. Aut venit ad defendendū eum tanquā procurator in rē suaz, nō vt principalis liberet, & actio nouet, & tūc habēt locū ll. iste vt in initio litis disputetur que sit legalioꝛ psona, licet casus dū dicit dominū potꝰ conueniri, &c. Et sic antequā euz vt procuratorē recipiat. Postq̄ enim esset acceptus, vt procurator in rem suā, nō posset actor petere dominū venire ad aliquē articulum, qz cōfessio rei nō dz iudicare huic procuratori in rē suam, postq̄ notū est aduersario, ar. l. iij. ſ. de noua. & p Dy. in l. seruū filiū. §. j. ſ. de le. j. & §. de trā. l. fi. & qs no. in l. si ei emptore. in prin. §. de pac. & ibi dixi. Si vero venit tāquā simplex procurator, tūc nō dz admitti illa disputatio, que psonā sit legalioꝛ, qz pōt indistincte se defendere p aliū, vt l. j. §. vſus. §. eo. Sz si in iudicio

3 †esset faciēda aliqua interrogatio, de qua nosceret dñs melioꝛ veritatē quā procuratoꝛ, tūc posset inberi qs psonaliter venire, dñs. Dic est tex. in l. fi. C. eo. vel debet mitti ad dñm vbi est, vt l. generaliter. §. his de presentibus. C. de rebus credit. & iuratur. Et hoc patet ex eo quod procuratoꝛ in rem suam iuratipse de calum. vt not. in l. non solum. in prin. ſ. eod. sed procuratoꝛ simplex nō, vt l. iij. §. sinautem affuerit. C. de iur. cal. ideo in persona procuratoris in rem suam ab initio de hoc disputatur, ne actori preiudicium paretur. Quandoque quis venit ad suscipiendum iudicium in se suo nomine, non tanquam procuratoꝛ simplex vel in rem suam, neque tanquam defensoꝛ per quod alius quem actoꝛ volebat conuenire, liberatur, & tunc ista disputatio que sit idoneoꝛ persona, nō admittitur, vt in casib? positis in princip. gloſ. Probatur in l. sed & si lege. §. item si res. ſ. de pet. here. Predicta vera in procuratore in rem suam ex parte rei. Quid si ex parte actoris? Iaco. Bur. dicebat idem, vt ante li. conteſt. potuit reus excipere & disputare de legalitate persone, per hanc lege. Post quaz autem reus ipsum admittit, vt procu-

e ratorem in rem suam, non posset petere vt veniat? principalis, quia eius factum procuratoꝛis in rem suam, non debet preiudicare, p ea que dicta sunt. Pro hoc ſ. de alie. iu. mu. cau. fac. l. pe. & fina. Et istud puto verū licet Cy. videatur in d. l. fi. dicere simpliciter aliud esse in procuratore in rē suam, ex parte actoris.

4 ¶ Quero, actor dicit dominū legaliorem, procuratoꝛ in rez suam dicit se legaliorem, cui incumbit onus probandi? Bl. vltetigit, & non soluit. Respon. ei qui allegat aliquem esse legaliorem ad fundandam intentionem vel exceptionem suam, incumbit probatio, vt ſ. de prob. l. ei qui. & §. qui satisd. cog. l. fi. vero. §.

5 qui pro rei. & ibi gloſſ. † Sed qualiter probabit vnum esse legaliorem altero. glo. in l. fin. C. eod. videtur dicere quod hic quan-

6 tum ad hoc videtur idoneioꝛ qui melius veritatē nouit. Sed illa gl. procedit in procuratore simplici, qui semper tenetur facere cōparere principalem in his in quibus melius nouit veritatē, cū ipse de calumnia iurat, sed in procuratore in rem suā non procedit. Debet ergo probari quod psona dominī sit legalioꝛ, per sona procuratoris in rem suam sit durioꝛ ex causis que ponuntur in l. j. in fin. & l. seq. de ali. iu. mu. cau. facta.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Si actoꝛ. Per istū tex. & similes decidit Bar. & Dy. questionem no. de qua per Ro. in l. fi. ſ. fi. ſ. de appel. per istum tex. an habeat locum in cessionario agente, vide per But. de Suza. in l. procuratoꝛ. C. eod.

b AND. BARB. ¶ Ro. istam lege. Et pro gl. ista, vide Bal. in hec legato. C. de leg. & in l. pe. §. cum autē. C. ad Z reb. & in l. j. de penen. fra. & in l. per diuersas. C. má. & in l. j. C. de act. & ob. & in tu. extra, de lit. conteſt. remissi. ad Bar. in d. l. per diuersas.

* CLAV. ¶ Cū gl. Sequitur Paul. Castre. in l. j. C. vbi in rē act.

c ¶ Suo iure. Pro concordia aduerte si iudex vult quod aliqs ex litigātib. compareat personaliter respōsurus positioni-bz vel similibus audietur potest denegari procuratori, quan dominus sit legalioꝛ, & melius instructus. Bar. in l. fin. C. de procu. contrariꝰ tamen alie. in hac l. si actoꝛ. sol. in hac l. si actoꝛ. loquit Barto. quando quis venit ad defendeadum, non simpliciter vt procuratoꝛ, sed tanquam pro iure suo, quod dicit meriti cōmendandū, secus si simpliciter, & ita loquitur in d. l. fi. Adde not. in c. j. de confeſ. in vi. per Joan. And. in gl. Aliter dici potest, quia si procurator specialiter ad sic respondendū, informat?, remissus a domino, & ita procedat secūda opin. alias procedat prima. dicta l. si. Ita Barto. in l. qui bona. §. qui alieno. ſ. de dam. in. e. Inter crimina. adde vide Bar. & doc. in l. ij. §. defendi. ſ. ex quibus causis in poſſ. eatur.

b ALEX. ¶ Legaliorē. Sz qđ si dñs cōpareat p procuratorē minꝰ legitimū, an videat ptumaz, vide Bar. in l. iij. §. defen. ex qb. cau. in poſ. ea. & pea que dicūtur dicebat Bal. in l. j. de sen. qōlz. pc. possit esse infamis. §. fi. Insti. de exce. tamē aduersarius nō pōt

logi respõdere eius positionibus, quia principalis persona est legalior, quam procurator, qui non est bone fame.

a ALE. ¶ Aut veniat. Et alle. Ly. gl. l. procuratore in rẽ suã dato. j. eo. vide tamen Bal. & Raph. hic, cõcordantes cum Bar. & vide gl. not. & quod ibi habetur in l. solemus. j. de iudi. & probatur in l. Stichum qui Pamphilum, in fi. de nouati. & quod habetur in l. sed & si l. §. item si rem distraxit. de peti. heredi.

LEX XXX.

Actoris. Hic ponitur casus vnus specialis, in quo procurator potest agere iudicati.

LEX XXXI.

1 ℣ Procurator condemnatur nomine procuratorio.
2 Exceptio non fit in procuratorem, nisi succedat domino.
3 Procurator interueniens etiam post litem contestatam condẽ natur.
4 Procurator tenetur actione iudicati directa, licet non efficaciter, & per successionem efficitur efficax.

Si quis. Si procurator succedat cõdemnato in eum fit executio, & pro portione hereditaria repetet a coheredib⁹. h. d. ¶ + Not. modum condemnandi procuratorẽ. s. condemno re procuratorio nomine Titij, vt hic in prin. Quod intellige quãdo effectus condẽnationis hoc patitur, alias secus, vt notat. in l. nihil. C. eo.

1 2 3 ¶ + Secundo not. qõ in procuratorẽ non fit executio, nisi succedat dño. Uidebitis in l. Plautius. j. eo. ¶ + Tertio no. qõ procurator interueniẽs etiam post lit. contest. cõdemnatur, vt hic colligit gl. dicti in l. furti. §. si qs alieno. ff. tit. j. ¶ Opp. qõ non possit agi mandati. qz mandatũ est morte finitũ. Sol. gl. teneas primã quia mãdatũ fuit a defuncto, vt tex. inuit expresse. ¶ + Quero quãdo fit executio in procuratore, vtrum fiat tanquam in heredem domini, an vigore directe actionis qua tenebatur? Glo. dicit etiam vigore directe potest fieri. Ita dicit gl. ũ. super ver. recusabit. Ueritas ergo est, qõ procurator tenetur actiõe iudicati directa, licet nõ efficaciter, que tamen efficitur efficax per successionẽ, vt hic, & in §. additio. allegato in glo. Itẽ habet directã actionem, iudicati licet inefficacem, vt ff. eo. l. si procurator.

§. Unius. Ro. quod si plures habẽt vnam rem, omnes possunt dare vnum libellum, & vel conuenire vno libello, quod apparet hic dũ dicit vnius litis. Facit ad hoc l. Item quod. §. Cassius, & quod ibi dixi j. de aqua plu. arcenda. Pro hoc j. de iud. l. nõ idcirco, & de re in. l. de vnoquoq⁹. ¶ Secundo nota, quod quilibet potest dare suum procuratorẽ. Ad hoc opp. j. iudi. sol. l. iam tamen. §. si tamẽ plures. Glo. soluit, ex qua no. semper aduertẽdum esse vtrum causa ex qua agitur, habuit initium in vna persona, an in pluribus. vt in primo regragitur vnus procurator, in secundo plures, & loquitur iste §.

ADDITIO.

a ¶ Unum libellũ. An plures possunt vno libello cõuenire, & an plures possint vnum, vno libello conuenire. Ro. consi. ccl.

1 ℣ Procurator primus lite contestata non videtur reuocatus per constitutionem secundi.
2 Curator ad lites eodem modo reuocatur prout reuocatur procurator.
3 Maritus potest dari curator vxori ad litem.

§. Julianus. a Per cõstitutionẽ secũdi procuratoris videt reuocari prim⁹. h. d. Opp. C. de test. tu. l. & si a patre. sol. gl. & bene hic & ibi. ¶ Secũdo opp. j. de l. cum semel. Glossa solu. primo aliud in curatore, vt ibi, aliud in procuratore, vt hic. Secũdo solut quod idem fit in procuratore & curatore ad litem, qz post lit. cont. non potest reuocari procurator sine causę cognitione, vt l. post litem. ff. eod. sic nec curator ad litem, vt l. cõtraria. & istam tenet Dyn. ibi. ¶ Ex hac sol. no. duo. Primo quod iste §. loquitur in procuratore facto ad extra iudicialia, vel ad iudicialia ante litem contestatã. Nam post lit. 1 + cont. non videtur reuocatus per constitutionẽ secundi, quia hoc non potest fieri, vt ff. sine causę cognitione. ¶ Secundo no. 2 + eodẽ modo reuocari curatorẽ ad litẽ, put reuocat procurator, quod est no. Nam curator simpliciter datus non potest reuocari, nec alius sibi adũgi nisi causa cognita, vt l. curatorem. C. qui dar. tut. poss. & sic differt a procuratore. Secus in procuratore ad litem ante litem contestatam. vt hic videtur. Item facit + quod licet maritus nõ possit esse curator vxoris, vt C. qui dari tuto. possunt. l. maritus. tamen poterit dari ad litem, sicut potest esse procurator. quod dic vt ibi per doctores.

3 ADDITIO.

a P. PAV. P. ¶ Julianus. Quid autem si producantur duo instrumenta procuratorum eodem die confecta, & non appareat quod prius confectum fit, vide Rom. singu. cclii. incip. tu. habes. vbi concludit post multa, qõ ista mutuo se confundunt. Item quod iste tex. nõ procedat cum primus procurator est specialis, secũdus est generalis. vide Cyn. singula. cv. alias cvj. AND. BARB. ¶ Sed pone quod nõ apparet quis primo, vel secundo fuerit constitutus, vtrum se confundãt? Dic quod sic. glos. est sing. in c. si qs iusto. de ele. in vj. & ita fuit decisum Rome, vt refert Jo. in suis no. & fallit in casu sing in l. quoniam Augerio. C. de cõue. fi. debit. lib. x. secundum Bal. in l. ũ. C. ne fis. vel prima.

LEX XXXII.

1 ℣ Clausula quod non fit melioris conditio occupantis.
3 Procuratores si sunt plures cõstituti, nec fuit dictum insolidũ, quando quilibet admittatur pro parte.

a **Pluribus.** Per istam l. apponit in instrumẽtis ista clausula + quod nõ fit melioris cõditio occupãtis, & qs per vnũ ceptũ fuerit alius possit prosequi, & finire, de quo habem⁹ hodie

b expressum in ca. si duo⁹. de procur. lib. vj. *+ Queritur glos. quo

* modo dicitur occupari? Respõdeo quod per litem contestẽ,

2 hoc innuit tex. dum dicit petẽt. qõ importat contest. lit. vtiam plius. j. rem ratam hab. ¶ Cõtra hoc opp. de l. si quis a munic. j. de nota. Bl. non soluit. Dic, hic tractatur de preoccupatione officij, ibi de alio preiudicio generãdo, vt not. per Dyn. de lega.

3 j. l. si pluribus. ¶ + Quero, qd si dedi⁹ plures procuratores, nec

c fuit dictum insolidũ? Dicit glos. quod quilibet admitteretur pro parte. Et est expressum in d. c. si duo. de procu. lib. vj. Cõtra hoc facit l. creditor. §. duobus. j. manda. gl. dicit quod ibi fuit dictum insolidum. Tu dic quando mandatur vnum, vel plura negotia particularia, tunc non intelligitur insolidũ, nisi dicatur, vt hac glo. & d. c. si duo. Sed si mandatur negotium vniuersale, tunc secus, vt l. j. §. si plures. j. de exer. & ibi dixi. ita potest itelligi d. §.

4 duobus. pro hoc j. de cur. bo. dan. l. pe. ¶ + Quero quid si dari

d sunt duo procuratores, & vnus cõfitetur, & alius negat? Dic vt de hoc per Jun. extra de procu. c. in nostra. in j. gl. & per Dyn. in l. cõsilio. in fin. de cur. fur. Et vide circa hanc l. d. c. si duo. vbi hec lex, & eius materia declaratur.

ADDITIONES.

a P. PAV. P. ¶ Pluribus. Ista clausula nullam habet vim, aduersario contradicente, vel absente. dictũ est Jo. And. in can nomine domini. extra de test. Ro. sing. cclxvj. inci. constituuntur duo procuratores in solidum, licet vno preoccupante, alius non admittatur. c. si duo. de procu. in vj. Si tamen alius procedat, & sibi non opponatur, valet processus fm Jo. And. in d. c. si duo. sequitur Aret. in d. l. si pluribus. j. de le. j. vbi etiam habes, quare requiratur litis contest. in procuratore, ad inducendum preoccupationem, secus in iudice.

b ALEX. ¶ Si duo. Ad intellectũ d. c. si duo. vide Bal. & do. Jo. in l. si ita. de iniu. test. in l. fin. Bart. in l. ũ. in fi. & quod ibi dixi infra iudi. sol. & adde tamẽ no. quod si datum est vni generale mandatum, postea detur speciale alteri, quod hoc non derogat primo, sed importat ordinem, vt si nõ fiat per habentes speciale mandatum, fiat diligentia habentis generale. tex. est not. & ibi glos. in l. quoniam Augerio. de conue. fisc. deb. libr. x. & Bal. in l. ũ. C. quando fisc. vel pri. & vide Bal. in l. si quando. in vij. q. C. de test. quod si duo sunt constituti cum clausula, quod non fit melioris conditio preoccupantis, & vnus fit lit. contesta. vtrum alius possit citari. vbi allega. Joann. Andre. in capitulo, in nomine domini. de testib.

* CLAV. ¶ Lib. vj. Limitat singulariter Jmol. in l. si ita facta. l. de iniust. rup. nisi dixisset, Constituo Titium, & Meuũ, & cuiquemlibet. quia virtute vltime clausule intelligitur insolidum. & vide circa hoc Aret. consi. lxvj. in j. dub.

c AND. BARB. ¶ Quero quid si dedi. Quid si non ponitur dictio insolidum, sed equipollens? Dic quod idem, secundum domi. Joã. in d. cap. si duo. & ibi per Moder. argu. cap. cum in plures. de offi. deleg. in vj. Et quid si nõ apponitur dictio, quilibet, quia dicit constituo procuratores insolidum, nec dicit quemlibet, dic quod idem, casus est no. in d. c. si duo. secundum dom. Ro. in antiquis deci. cccvj. Quid si dari sint duo procuratores instrumentis, Joan. Andr. in addi. in §. alleg. in glo. in dicto cap. si duo. ver. item quod licet. cõcludit quod si nonobstãte reseruatio, nullus admittitur. arg. cap. duobus. de rescript. in vj. & facit de producente secundum testamentum. & vide Pet. in dicto ca. si duo. vbi etiam recitat q. Bald. hic, & eum ibi secutus dr de heretico Marchesano, stante Bonon. quod si inquisitor Bonon. incepit inquirere, & postea inquisitor Marche. petiit ad sententiam ante inquisitorem Bonon. quod nihilominus dicitur preuenta iurisdictio. & publicatio bonorum spectabit ad Bonon. fiscum, arg. cap. penul. de for. comp. & l. si quis postea. j. de iudicijs.

d P. PAV. P. ¶ Et alius negat. Vide Bal. in l. j. C. de confes. glos. & omnes in c. si duo. de procu. in vj.

LEX XXXIII.

Seruum quoque. Seruus ꝛ filiusfa. possunt constituere procuratorem in his que ipsi facere possunt. h. d.

1 ¶ Procurator in crimine publici iudicij vbi imponitur, alia pena quam pecuniaria ab eo posse interuenire.

2 Pœnis in arbitrarijs illud est certum quod est vsitatum.

3 Absente aliquo vbicunque potest contra eum procedi, quilibet etiam sine mandato admittitur ad ostendendum eius innocentiam. ꝛ num. 5.

4 Iudex ex officio debet perquirere de innocentia inquisiti.

5 Cautela contra iudices qui petunt principale tanquam melius instructus, arbitrarij est iudici, an faciat comparere principale.

7 Absentem ad excusandum quod quis admittatur, prodest, qd processus factus est nullus.

§. Publice. Iste §. summat scripsi, ꝛ diuidit per gl. in tres partes, vt ea patet. ¶ Opp. ad

a crimen publici iudicij frustra interuenit procurator, vt l. pe. §. ad crimen. de publi. iud. sol. ille §. loquit qñ ex crimine venit imponenda pena capitalis, vel alia vsq; ad relegationes exclusiue. Sz qñ imponit pena minor, pt interuenire procurator, vt hic, ꝛ l. an q aliũ cause appel. Hec obst. hic dum dicit, nam ꝛ in capitalib⁹, ꝛc. q; intelligit quod veniebat ad allegandas causas absentie nõ causas cause. Et iste §. diuidit in tres partes, ꝛ loquit in trib⁹ diuersis casibus, vtiq; gl. que est clara. Ista lect. reprehedit Jac. de Rauē. Pet. eñ sequebatur. Bar. Sal. Cy. in l. reos. C. de ac

1 cusa. dicit simpliciter ꝛ qs ad crimẽ publici iudicij, quecunque pena imponat alia quam pecuniaria, non potest interuenire procurator. ꝛ hoc probat primo, per §. ad crimẽ. qui loquit simpliciter. ¶ Secũdo per l. i. an per aliũ cause appeila. vbi dicitur qs non põt interuenire procurator vbi ingerit pena mortis, ve alia vsq; ad relegationẽ. Nã nisi sic intelligeres qs dictio, vsq;, ponatur inclusiue, littera male staret, qz cũ dicit mortẽ, ꝓprehedit dãnationem in metallũ, ꝛ deportationẽ vt l. sed ꝛ si quis §. rei capitali. §. fi qs cautio. sed ad hoc respõ. doc. nostri quod dictio mortis, stricte intelligit, sicut in l. trãsigere. C. de trãsactio. ¶ Tertio, pbat p l. fi. C. de iniur. vbi speciale est in illustrib⁹ personis, ergo in alijs est ius commune. Sed ad illam respondebat Bul. de Cugn. qz illud quod dicit gl. vbi imponit pena relegationis, vel minor, intelligit de quacũq; pena priuatiua. Secus si imposuit, vel imponi possit pena afflictiua, vt ictus fustiũ, vel similis. ¶ Item pbatur per l. ij. C. eodem. ibi, cum rem pecuniariã esse dicas, ꝛc. Secus ergo vbi non est causa seu pena pecuniaria, sed certe qs ibi deficit, suppleꝫ per alias leges. Ad l. iij §. respõdet Jacob. de Rauē. ꝛ eius sequaces, qs loquit textus in vno casu scilicet in eo qui venit ad allegãdas causas absentie. sed ista lec. nõ est vera. qs apparet ex tex. qui dicit hec verba, faciẽtẽ ꝓ eo, ꝛ innocentiã excusantẽ. Loquit ergo de eo q allegat causas cause. ꝛ excusat innocentiã, nõ allegat causas absentie. Unde omnes cõmuniter tenẽt opi. gl. nostre. Ego causa disputationis teneo opi. Jac. de Rauē. quod etiã vbi imponit pena relegationis nõ potest interuenire procurator. ꝛ sic in d. l. i. an per aliũ cause app. dictio vsq; ponitur inclusiue, quod ꝓbo ꝙ casum l. fin. de iniur. iuncta l. fi. C. de iniur. Nam in crimine iniuriarũ imponit pena relegationis, ꝛ tũ non põt interuenire procurator nisi in illustrib⁹ psonis, vt in d. l. fi. C. de iniur. Et si tu dicis, ꝛs possit imponi pena relegationis, verum est tamen aliam etiam imponi, scilicet fustigationis, ꝛ propter dubiũ non admittit procurator. Dico q hoc est falsum. qz illustribus non potest imponi talis pena vt

2 l. monis. §. istefere. §. de penis. ꝛ nõ est consuetudo. ꝛ in istis ꝓpenis arbitrarijs illud videt esse certũ qs est vsitatus, vt habuistis notatũ ẽ. de his q no. infa. in l. quid ergo. §. pena gramo. Et si diceres, ex causa põt pena augeri. istud nõ sufficeret, qz ex hoc nullo casu admitteret vnquã ꝓ curator, cũ semper possit augeri pena. qs falsus est. Nõ obst. iste §. qz eũ intelligo tertio modo aliter quam gl. ꝛ Jac. de Rauē. quod hic nõ loquat in procuratore sed in defensore sine mãdato, ꝛ loquit hic in omni genere causarum de mũdo, siue pecuniaria siue capitali, siue cõtineat penã relegationis, vel aliam vbicunq; absens põt dãnari. Nã etiã in crimine capitali qñque absens potest dãnari, vt plene dixi in

3 d. §. ad crimen. Dico ergo qs iste §. h. d. ¶ Ubicunq; põt ferri sententia in absentẽ, quecũq; sit causa, quilibet admittitur, etiã sine mandato ad ostendendũ de eius innocentia. Hoc qs dixi qs loquat de eo q venit sine mãdato, qs apparet dum dicit, quibuscũque defendi. q. d. nõ curo, ꝛ cum mandato, vel sine. in fi. ibi, quamuis verba, ꝛ eo facientẽ, ꝛc. q. d. non curo quis sit cum mãdato, vel sine, siue masculus vt femina, ꝛ seruus vel liber cõiuncta perso

4 na vel non iuncta. Probo istam lectu. primo, ꝙ ꝛ etiam nemine hoc faciẽte iudex debet, ꝛ potest hoc ex officio suo, vt in auth. qui semel. C. quomodo ꝛ qñ iudex. ibi, ꝛ perquisita veritate. ꝛ l. amplioꝛẽ. §. pen. de appel. licet gl. ibi speciale esse dicat in causa appellationis, quod nõ est verũ, sed hoc ibi est speciale quod in causa appellationis potest ferri sentẽtia lite non cõte. ꝛ ideo iudex inquirit veritatem pro absente. Si igitur potest suo officio, multomagis quouis vemente, ꝛ de innocẽtia docẽte, ꝛ istud videtur tenere Inn. ca. veniẽs. extra de accusa. Sed dices quo-

5 modo ꝙ qz diristi procuratorem no posse interuenire, vbi imponitur pena relegationis, ꝛ modo dicis quemlibet admitti? Rñ. quilibet admitti ad innocentiam excusandam, non q possit facere aliquid per qs absenti preiudicetur, ꝛ ideo nõ admittitur vt procurator, qui nocet ꝛ prodest domino suo, vt l. non solũ. §. e.

6 sed tãquam quilibet ad informandũ iudicẽ. Adides ergo ꝙ vbi imponitur pena pecuniaria, admittit procurator, ꝛs qz iudices

b nolunt communiter procuratores admittere, dicũt, volumus q veniat principalis, qui melius nouit veritatem. per l. fi. C. eo. ꝛ qs dixi in l. fi. actor. §. eod. Sed cõtra hoc dabat remediũ Jac. Bur. q fiat instrumentũ procuratorium limitatũ ad sic respondendũ, ex quo apparet procuratorẽ instructus esse de veritate, sed vt puto hoc nõ sufficeret, qz veritas colligitur ex aspectu, vt l. de minore. §. ro mẽta. §. de questio. Ad istud autem non potest constitui procurator, nec potest cognosci per iudicem, nisi inspiciatur persona principalis. Unde erit in arbitrio iudicis an faciat comparere principalem, vel nõ. ¶ Ultimo no. gl. que dicit, admittitur quilibet, ꝛc. scilicet minor ꝛ femina. De istius excusa

7 tionis effectu dixi plene in d. §. ad crimen. ¶ Quero quid releuet ista excusatio? Respon. postquam constat iudici de impedimento, processus factus cõtra absentem non cõtumacem est ipso iure null⁹. Dixi vobis in l. u. §. fi quijs iii iudicio. si quis cautionib. ꝛ no. in l. questum. de re iud. Reliqua dixi in d. §. ad crimẽ. vbi vide plenissime multas alias queistiões, que possunt hic subiungi, sed non expedit, quia ibi plene scripsi.

ADDITIONES.

a POM. ¶ Ad crimen. Limita vt per Fely. c. cum. M. ad fin. de constitu.

b ALEX. ¶ Admittere. Bal. hic, ꝛ Bar. ꝛ etiã Pet. de Anch. ꝛ Jac. Bur. in l. fi. C. e. ꝛ videtur casus pro eis in c. j. de iud. in vi. nisi appareat specifice secũdũ eos, ꝙ melius fit informat⁹ principalis, vel opus sit tortura vigore indiciorum. Cy. tamen in l. reos. C. de accu. tenet opi. Bar. hic. Et vide Bar. in l. ij §. defendi. quib. ex cau. in pos. eat. Adde an in criminalib. admittat procurator. Bal. consi. cvj. li. i. quod pulchre voluit Pet. de Anch. consi. cclxxiij. ꝛ adde quod Jo. And. in addi. ad Spec. in tit. de iura. calum. §. sequitur. in vlc. addi. refert Guid. de Suza. dicere, quod veniens ad allegãdas causas absentie, debet iurare quod illas non allegat causa calumnie, ꝛ ibi vide aliqm queistio.

1 ¶ Cautio de defendendo dominum in causa reconuentionis an peti possit a procuratore, si ille, contra quẽ ago non vult statim me reconuenire.

2 Procurator non tenetur dominum defendere, nisi arbitrio boni viri.

3 Procurator constitutus ad agendũ tantum cum dictione tantum, non tenetur dominum defendere, secus si esset simpliciter constitutus ad agendum.

4 Procurator actoris satisdat de rato, quando est dubiũ de mandato.

a **§. Ait prætor.** Jurisconsultus volẽs dicere de effectu mãdati procuratoris, dixit primo de procuratore rei, ꝓ quo dñs satisdedit, in l. fili⁹. §. fin. vsq; hic, licet incidenter multa dixit de procuratore actoris, nũc principaliter intendit dicere de mandato procuratoris actoris, ꝛ hoc, prosequitur vsq; ad l. Pomponius. ¶ Et primo ponit edictum, qs habet duo capita. Primum de defensione, secundum de cautione de rato. Primum caput exponitur vsq; ad l. non solum. §. j. vbi incipit exposito secũdi capitis. vsq; ad l. Põpon⁹. ¶ Quero quid si ille, cõtra quẽ agitur nõ vult statim recõuenire, vtrũ possit petere a procuratore cautiones, de defendẽdo dominũ in causa recõuentionis? Bl. q sic, per l. ꝛ ideo §. fi. rerum amo. nisi in casu l. mutus. vt in gl. Ultramon. dicũt contrarium, vt refert Cy. in l. actiones. C. eo. qz nulla lege cauet de cautione de defendendo, ꝛ l. ꝛ ideo. §. fi. loquit de cautione, iudicatũ solui, quã prestat procurator actoris recõuentus, sicut quilibet procurator rei. Pro hoc, facit qs no. gl. j. eo. l. sed ꝛ he §. defendere. Preterea sequeret inconueniẽs. Pone q vnus de terra ista mittit procuratorẽ in Fraciã, si deberet satisdare in causa recõuentionis, forte ille cõuentus diceret se velle petere magnam quantitatẽ, ꝛ sic nõ reperiret fideiussorem quod esset iniquum. tene gl. per leges primam. C. de satis. vbi est tex. nisi cauilleꝫ. Preterea, si teneret defendere qñ peteret ergo tenetur satisdare de defendẽdo, vt l. in omnibus. ã. de iu. Nõ ob. inconueniẽs qs ipsi dicũt, qz prætor

hic dicit, boni viri arbitratu defendat. Si ergo prætor vt iudex viderit equũ non esse, nõ coget eum ad cautionem. Et per hoc tollitur cauillatio quorundã, qui dicũt, intendo reconuenire dominũ in cã capitali, in illa non potes eũ defendere, ergo audiri
2 non debes, ℞q1 procurator non tenetur eum defendere, nisi arbitratu boni viri, qui non arbitrareť eũ defendi, nisi in casu, in
3 quo lex permittit, arg. l. vir bonus. ℣. iudi. sol. Et pistũ ter. põt dici q℞ si q3 haberet mandatũ ad agendũ tm̃, apposita ista dictione taxatiua[b] q℞ talis procurator nõ deberet audiri. Hã de in re teneť et eum defendere, vt hic, q℞ nõ põt quasi prohibitus a dño, ergo nõ audiatur, vt l. mutus. ℣. pena. ℣. e. S3 si esset factus procurator ad agendũ, nec esset apposita dictio taxatiua tm̃, p cedit mandatum: nam tacite videtur mandatum de defendendo
a lege sic subintellectũ, vt hic, z ℣. e. l. ad rẽ. z l. ad legatũ. q3 no. per gl. in ℣. fi. defunctus. ℣. fi. in gl. ℣. e. S3 q3 si fieret procurator ad defendendũ tm̃. Vide extra eo. c. cõstitutus. vbi ter. z glo. z
4 plenius p Inn. ibidẽ. ¶ Ad fm̃ dz hic q℞ procurator actoris cauet de rato, vtrũ hoc fit verũ simplr, et glo. q℞ non, ſz ita demũ, si est dubiũ de mandato, vt l. i C. eo. Quod est verũ, q1 q̃n mandato ꝓstat, bonus vir nõ arbitrareť cũ satisdare deberet, z ista cautio dz pstari arbitratu boni viri, vt l. nõ solum. ℣. fi. ℣. eo.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Sit prætor. Adde Bar. in l. inuitus. C. e. z Bal. in d. l. sed z he. ℣. fi. z Spe. in tit. de procu. ℣. i. ver. item excipit. Facit ter. in l. i. in ver. quasi procurator. C. de satisdan.

b P. PAV. P. ¶ Taxatiua. Vide Alexan. in l. i. in pn. ℣. si quis his dicenti nõ obtemp. Sed vide latius in l. actionẽ. C. de procu.

1 ☞ Procurator in rem suã ex necessitate dt, cui sunt adiudicata bona iudicio famil. ercisc. vel nomina debitorum adiudicata, z ex persona sua vtitur exceptionibus, z replicationibus.

§. Equum. Hic incipit Iurisconsultus exponere verba edicti, z primo exponit ibi, cuius noie qs, ꝛc. z breuiter hoc intendit. Simplex procurator ite procurator in rẽ suam nõ factus ex necessitate, nec ex cã onerosa, nec fraudulẽta teneť defendere in cã reconuentionis. h. d. ¶ Primo quero q̃n dicat procurator in rẽ suã factus ex necessitate? Ibi ponit exemplum z satis bene, tu rñ. † pone clarius in eo, cui iudicio fam. ercisc. bona sunt adiudicata, z et nomina debitorum, vt ℣. fam. ercisc. l. plane. vel in eo, cui per iudicem ex equentẽ nomina sunt data in solutũ, cum aliud non reperiat, vt C. q̃n fiscus vel priuatus. l. i. z l. a diuo Pio. ℣. in venditione. z ℣. ite quid dicemus. ℣. de re iudi. ¶ Et no. q℞ iste procurator in rez suã ex necessitate põt vti exceptionib. z replicationib. ex persona sua. l. idẽ que. ℣. generaliter. ℣. man. z l. procurator ad exhib. ℣. i. ℣. rem ra. hab. z l. sed z si. ℣. item si rem. de peti. here.

LEX XXXIIII.

1 ☞ Procurator in rem suam, licet agat nomine procuratorio, tamen concludendo dz dicere, Peto te condemnari mihi dicto nomine ad dandum, z soluendũ mihi, z pro mea vtilitate, z hoc quando intentat directas, secus si vtiles.

2 Procurator in rem suam intentans vtiles, an teneat defendere cedentem in causa reconuentionis.

3 Procurator in rem suam in casibus, in quibus non teneť dñm defendere, potest obici exceptio compensationis.

Si quis in rem. [a] Vides q3 procurator in rẽ suã agit ℞ procuratorio nomine, z idem in l. plane. fam. ercisc. q3 est verum in narratione, sed in effectu conclusionis concludit sibi, vt puta, Peto te condẽnari mihi dicto noie ad dandum, z soluendum mihi, z pro mea vtilitate, vt hic. l. q. stipendia. C. de procu. Facit ℣. eo. l. si procurator. Et hoc est verũ q̃n intẽtat directas actiones. Sed si intẽtaret vtiles, ageret noie
2 suo, vt glo. dicit, z bene. ¶ † Sed tunc quero q̃n intẽtat vtiles, an teneat defendere cedentem in cã reconuentionis? Blo. videtur dicere quod non, q1 tũc non agit alieno nomine, z sic cessant verba edicti. Contra hoc facit l. non solum. ℣. sed interdus. ℣. eo. Bl. nõ rñdet. Dic q3 licet ibi videatur agere suo nomine, agit tamen ad alienum commodum, hic vero agit suo nomine, z ad suum commodum intentando vtiles. ¶ Querit glos. q̃o fiat fraus, de qua hic loquitur? Respondet, z bene, q3 vterq3 fraudem participans. Alias enim dolus vnius nõ preiudicaret al-
3 teri, vt l. eleganter. ℣. si dolo. ℣. de dolo. ¶ † Vltimo querit glo. in casibus, in quibus procurator in rem suam non teneť defen-
b dere an possit sibi obici exceptio copensationis[b] ex persona cedentis? z non rñdet. Vide gl. in ſi. dicit Dy. determinando q3 possit opponi exceptio compensationis quia est in rem, vt extra de reg. iur. c. si quis in ius. lib. vi. in vlti. quest. Mart. Sil. contra, tamen doct. sequuntur Dyn. de compensationib. l. eius. Dicit ibi,

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Si quis in rẽ. Et adde q3 appellatione procuratoris propriẽ nõ venit procurator in rẽ suã, fm glo. in l. i. in pn. ℣. eo. Idem in coniuncta persona, fm gl. in l. sed z he. in pn. ℣. eod. no. Bar. in l. iũ. ℣. i. ℣. iu. sol. per illum tex. z prõ pmo dicto, vt me facit tex. in l. que omnia. ver. plane. ℣. e. vbi procurator quis
b factus nõ presumit in rem suam, nisi probetur. Et dicit Bal. in l. ℣. eo. per glo. ibi q3 ẽt si cessionarius cedat alteri, dt procurator in rẽ suã, scds cessionarius. l. ex asse. ℣. ad ℣. rebel. Adde no. Mod. in l. qui suspectum. de appel. z Bal. in d. l. q stipendia. expresse dt Bal. in l. i. in q. v. C. de actio. z obli. q3 si fiaturñ faciat mentionem de procuratore, non intelligitur de procuratore in rem suam, q3 no. alle. no. in l. i. ℣. eo. in princip. Adde pulchre Ang. consi. ccxiij. vbi concor. opi. Bar. z Dy.

b P. PAV. P. ¶ Exceptio cõpensationis. Et q℞ cessionario obiici possit exceptio ꝓpensationis, z ẽt de aliis compensationibus. Vide Are. ꝓsil. xcv. vide ad Bar. in l. apud Celsum. ℣. si cũ legitima. de exce. vide oino Ang. ꝓsi. cclix. in i. dub. in c. quedã. Ant. vbi singulariter distinguit, q℞ si cepit cessionarius agere antẽq̃ fiat opposita, tunc põt opponi: secus si ante, sicut dz ibi. l. iiij. C. de noua. vbi ẽt habes de hoc z de exceptione ꝓpensationis, q℞ possit opponi cessionario, z q3 er hoc possit cessionarius agere contra cedentem, tanq̃ ex facto suo sit impeditus agere, vide Bal. in l. qui duos. in prin. de leg. ij.

LEX XXXV.

1 ☞ Coniuncta pſona prõ minore xxv. an. admittit ad agendum.

a **Sed z be.** [a] Qui agit prõ alio, vt cõiuncta persona, teneť in cã reconuentionis defendere. h. d. Mo. hic personas coniunctas que possunt agere sine mãdato. [b] Quero vtrũ sint alie persone? gl. dt q℞ sic, q1 sunt omnes q̃ enumerant in l. i. ℣. fi. cũ l. seq. ℣.
c de postu. z bene ¶ Quero vsq3 [c] ad quẽ gradum † dicunt coniucte persone. [b] Bul. tãgit hic. Inn. in c, nonnulli. circa fi de resc.
d videť dicere q℞ sint ꝯiuncte omnes vsq3 ad illũ gradum, in quo ad successionẽ vocarentur, ego retigi ℣. de accu. l. i. ¶ Quero q3 d coniunctis, non tm̃ legitimis, vt de naturalib[d] ? spurijs. Inno.
2 tractat in d. c. nonnulli. z ego in l. i. de accusa. ¶ † Quero vtrũ prõ minore xxv. ann. admittat ad agendum coniuncta persona? Blo. videtur velle q℞ sic, in l. ij. tores. in prin. ℣. de admi. tuto. z l. si actor. C. de app. si bene inspiciatur. Lyn. tangit in l. exigẽdi. C. hoc titu.

ADDITIONES.

a POM. ¶ Sed z he. Mo. intelligentiã, q̃ sunt coniuncti rõne sanguinis, secus si alio modo, gl. z ibi Pan. z in c. ij. M. Ferra. de constit. z ibi Mod. Item limita, nisi coniuncta persona vult agere contra aliã eque ꝯiunctã. Ita Saly. z Mod. in l. exigendi. C. eo. titu. ¶ P. PAV. P. Circa istã materiam adde, q3 aliqua cõiuncta pſona faceret aliquid vt procurator, z re vera nõ ẽt procurator, non sustinereť tanq̃ factũ per ꝯiunctam personã. vi. de omino Fel. in c. nõnulli. ℣. sunt z alii in ij. limi. prime partis extra de reſcr. vbi late de hoc, z aliis in materia. Ro. ꝓsi. ccclxv. z in simili consi. ccccxcvi. z habes in Bertachi. in ver. iudex. z ca hãc materiã vide Ro. fin. ccxxvij. incip. z illã l. patri. vbi ponit vnũ casum. in quo põt cõiunctus recipere solutionẽ. Item spiritualibus q̃ cõiunct[e] p coniuncto admittat vide Ro. fing. dcxli. incl. tu audiusti. Item an ista materia hẽat locũ in cõiunctione spirituali? vide Fel. in c. cũ M. de const. Item an admittatur alie persone, vltra hic enumeratas, vide Pan. in c. nõnulli. ad fi. extra de reſcr. Item no. q℞ spurij nõ admittant. q3 ꝓpinquorum nomine non gaudent. vide Ang. consi. ccvj. incl. super puncto predicto. Item no. q℞ ad hoc vt coniunctus prõ coniuncto admittat, requirit q℞ sit coniunctus ex linea ascendentiũ, vel descendentium, nec sufficit trãsuersalis Ang. consi. cc. incip. visis pcessib. ꝓncipũ cause. Item vide in contrariũ Alex. consi. iij. in ũ. vol. Item no. q℞ coniunctus nunq̃ admittit prõ coniuncto. nisi coniunctus reliquit procuratorem. vide Ang. cõsil. cccxxxix. vbi requiritur speciale mandatum, an admittatur, vide Bar. in c. cum M. Ferra. extra de consti. Item quando sunt plures coniuncti, qui potius admittantur, vide Alexã. consil. iij. in b. vol. vbi ponit etiam de nõnullis aliis, not. tamen quod vbi coniunctus admittitur, non preiudicat tamen cõiuncto, nisi ipse ratificet. l. iiij. ℣. sed si forte. ℣. iud. sol. Item an z quando coniunctus prõ cõiuncto possit cõstituere procuratorẽ, vide Ro. cõsil. cxli. vide Dec. in c. intelleximus. alia adducentem. nũquid aũ cõiuncta pſona possit ꝓtestari, vide Fel. in c. cũ M. Ferra. extra de cõsti. Nũquid aũt, z sine mãdato possit agi prõ dãnis damnis homini, vide Fel. in c. auditis. extra de ꝓscr. vide ẽt de materia ista Mod. late in l. exigẽdi. C. de procu. Bertach. in ver. cõiuncta persona. Item ad illud q3 dictum est ℣. q3 si coniuncta

acrum

actum vt procurator, non vꝫ tanꝯ coniunctus, limita nisi dicerer, & omni meliori modo quo pōt, & extra vide olim Felyn. in c. ex officiō. in nō concl. ver. nō limita. & extra de presc. in simili decisione. Itē adde, qꝺ coniunctus pro coniuncto potest iurare ō calumnia ꝫ alias requirat speciale mandatum. vide Bar. in l. q bona §. si alie. no. ff. de dam. infec. in l. nō. C. de iura. cal. Itē an coniunctus magna amicitia, admittatur pro amico sicut coniunctus, vide Jaſ. in l. exigendi. C. de procur. Feli. in c. coꝛā. de offi. dele. vide olim Ro. fin. cel. xxiij. inci. An in l. exigendi. vide Alex. in l. ſepe. ff. de reiudi. & omnino Alex. in l. i. §. lex Fal. ff. ad l. Fal. & hic in apoſtilla. & vide decē & ſeptē limitationes ad regulā p Jaſ. in d. l. exigendi. & quatuoꝛ extenſiones, & de regula & ſeptima fallen. vide Feli. in c. coꝛā. de offi. dele.

ALEX. ¶ Sine mandato. Et aduerte, qꝛ poſtea requiritur ratihabitio. vt l. nō. §. i. & ibi Bar. ff. ut. ſol.

POMA. ¶ Quero vſq; Vide late Fel. in c. nonnulli. Et pluribꝰ, qcurrentibꝰ qꝺ preferatur, vide Alex. conſil. xxvj. in vlti. dub. vo. j. Et ad iſtam l. vide Fed. qſi. cclxxxvij. in fi. in c. cū M. Ferra. de conſt. c. in preſentia, de proba. Alex. l. i. §. lex fal. ff. ad l. Fal. Abb. c. coꝛam, de offi. deleg.

ALEX. ¶ Coniuncte perſone. Que dicaꝯ ꝫiuncta pſona, quid aūt de amico, vtrū agat ſine mādato vide que dixi poſt Bar. in l. nō ſolū. §. galieno. ff. eo. Itē adde qꝺ eo caſu cōiuncta perſona vellet agere pro minore, q haberet tutores vel curatores, vt in caſu quē hic no. Bar. qꝛ tūc nunꝯ agere poſſet pſona, qꝛ mādatum ex preſſum facit ſilere tacitū, argu. l. fi. C. de pac. cōuen. iuncta l. iij. ver. ſed ſi forte in. ſol. Itē illi q veniunt iure ſpāli, nunquā admittunt, donec venientes iure cōi nō ſint in mora ꝫſtituti. Tex. eſt no. in l. ſepulchri violati. ff. de ſep. vio. Adꝺ ēt tex. & qꝺ ibi no. in l. ſenatus. & ibi hoc ſingulariſſime dixit Bal. ſ. q ac cu, nō poſ. bene facit gl. in l. patri p filio, in pn. in vbo interdicit ff. de mi. Quod tene mēri. Idem videtur dicendū, ſi coniunctus dimiſſet procuratoꝛem in ciuitate. Ad qꝺ vide tex. in l. ſi vnius. §. ff. de iniur. no. l. iij. §. i. ſol. mat. & tex. in l. filiuſſa ff. eo. & melioꝛ in l. ſi cū dotē. §. ſi ſolu. ff. ſol. ma. p Jmn. in c. ex pte decani, de reſcr. Vide Spe. de cōiuncta perſona. §. i. & qꝺ no. in l. cū prætor. in pnn. ff. de iudic. ratio eſt, qꝛ qſi conſtituit procuratoꝛem, videtur omnem alium prohibere gerere. l. maritus. de procu. ſed coniunctus contra mandatum non admittitur. l. Pomponius §. ſi. eo. igitur ꝛc. no. Ang. in d. l. cum prætoꝛ. & aliquid hic. & hoc eſt verum niſi equitas aliud dictaret, puta qꝛ procuratoꝛ noller agere, & imineret periculū. Ar. l. ſi longius. §. i. & ibi hoc volunt doc. ff. de in. & aliquid qꝺ agit coniuncta perſona vide in d. l. exigendi. & Guid. de Suza. in l. inuitus. eo. ti. & alia vide per Lyn. in d. l. exigendi. & p Spe. ti. de coniuncta pſona.

a **§. Et patronus.** a Quando in cā ſtatus agitur ciuiliter, admittitur procuratoꝛ, ſed qū agitur criminaliter, non admittit procuratoꝛ. h. d.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Patronus. Vide Jo. de Jmo. in l. pe. §. ad crimē. in iij. fal. ff. de publi. iudi.

1 ☞ Procuratoꝛ in eadē terra licet tribunal ſit diuerſum, cogitur dominum defendere.

2 Aduocatus non tenetur patrocinari ſi cauſa mutatur in alia prouincia.

3 Reconuentio non fit in cauſis ſummarijs.

§. Non ſolum. Siue agatur p actionē, ſiue p offi
a cīū iudicis, ſiue ordinarie, ſiue ſummarie, ꝺꝫ in cā reconuentionis defendi dūs in ꝙpetenti tribunali. h. d. & hic incipit exponere verbū, actionis. ¶ Ho. qꝺ ꝟbū,
a actionis, poſitū in edicto late accipit. Ho. qꝺ + cogitur defendere in eadē prouincia, nec curo vtrū ſit vnū & idem tribunal vel nō, ſi ſit tū in eadē prouincia ſeu in eadē terra, vt hic aperte innuit. ter. lꝫ gl. videat innuere aliter, & hoc eſt verū ex virtute huius l. nā per auth. & cōſequenter. C. de ſen. & inter loc. cogit qꝺ litigare coꝛā eo. iudice, & ad idē. ff. de iuriſd. om. iu. l. ſi idē cū eo. §. i. ſi. hic aliter aſſumitur cā reuocatiōis ꝙ ibi, vt ſtatim dicā.
2 ¶ + Ad vltimo no. + hic gl. arg. p aduocatoᵇ vt nō teneaᵇ pſtare pa
b trocinū, ſi cā mutaᵇ in aliā prouinciā. qꝺ dic vt in gl. + Ad vltimo extra gl. hic videt caſus q in cauſis ſummarijs ſit locus reconuentioni. nā ſtipulatio legatoꝛū & dāni infec. ſunt cauſe ſummarie, vt in l. ſi is a quo in pn. ff. vt in poſ. leg. & l. j. de dā. infe. Pro
3 hoc l. i. in ſi. de vari. & extraoꝛ. cog. Jnn. 3. extra de mu. pe. c. j. qꝺ tenēt doc. in d. auth. & ꝙſequenter. & ibi diri vobis. C. de ſen. Non ob. §. iſte, qꝛ fateoꝛ qꝺ teneꝯ defendere nō tū agitabunt iſte due cauſe ſm formā cōuentionis, & reconuentionis, vt eadē forma ſeruet, hoc eſt, q minimū terminet, qꝛ forte vna eſt ſummaria, alia requirit plenā recognitionē, & ió ſi aliqs ageret, vt procuratoꝛ coꝛā prāte, & qꝺ vellet reconuenire dūm in cā ſpirituali coꝛaꝫ Epiſcopo, teneretur defendere, qꝛ eſt cōpetens tribunal in eadem prouincia, vt hic, non tamen agitabuntur iſte cauſe p modum prediᵗtum, ſed ſeparatum, ſicut cauſe ſimplicis cōuentionis, vt dictum eſt.

ADDITIONES.

a AND. BAR B. ¶ Ultimo no. Adde gl. ſi. in l. ſꝫ ſi reſtituat. ff. de iud. Et vide Bal. in c. j. de contro. feu. apud pares, ꝛc.

b ALEX. ¶ Pro aduocato. Et in glo. & in l. ſancimus. la j. de ad no. diuer. iudi.

§. Defendere. Hic incipit exponere verbū, defen
dat. Ho. iſtuꝫ tex. Querit gl. de qua cautione dicat hic, & reſpondet de cautione iudi. ſol. qꝛ cū actu defendit, non dꝫ dare cautionem de defendendo, vt ō. e. l. ſeruuꝫ quoqꝫ. §. ait prætoꝛ. & not. ff. proxi.

1 ☞ Antecedenti deſtructo deſtruitur conſequens.

2 Procuratoꝛ qui tenetur ſatiſdare de defendēdo, an dicere poſſit, ſtatim volo defendere & non ſatiſdare.

3 Procuratoꝛ, quando cogatur preciſe dūm defendere. Preciſe in iudicijs quis tenetur ad factum.

4 Dominus inuentus extra domum cogitur preciſe venire ad iudicium.

§ Dictio, preter, ponitur diuerſis modis.

a **§. Preter.** a Procuratoꝛ cogit preciſe litē ꝓeſtari, ni
* ſi cā cognita recuſauerit. * h. d. Ho. quē cō
1 pelli preciſe defendere. + Ho. ex ſi. multū q deſtructo antecedē ti deſtruit cōſequens: nā ex eo q quis habeat mandatū ad agē dum tenetur defendere, deſtructo hoc, q non teneatur agere ex aliqua iuſta cā, vel qꝛ remotus ſit, vel aliter q eſt antecedēs, nō
2 tenebitur defendere, q eſt conſequens, vt hic in ſi. ¶ + Quero vtrū procuratoꝛ q teneᵗ ſatiſdare de defendendo poſſit dicere, ſtatim volo defendere, & nolo ſatiſdare, nūquid audiet? Bl. diſtinguit optime, aut ille qꝺ ſe velle reconuenire, ꝫ vel habere pōt iuraᵗ in promptu, aut nō, & tene mēri gl. iſtā, vide eā, & dic
3 vt in ea. ¶ + Secōo quero vtrū hoc ſit verū indiſtincte q procu
b ratoꝛ cogaᵗ preciſe defendere. Bl. hic clare, & bñ diſtinguit, ᵇ & melius q̄ alibi. ¶ Ho. qualiter in iudicijs q teneat preciſe ad factum. Jn ꝓtractib. aūt dic vt dixi in l. ſtipulationes non diuiduᵗ. ff. de ver. obli. Itē ex rōne q̄ gl. ponit in procuratoꝛe actoꝛis, dico q ſi cauſſet de defendendo, anteq̄ libellum daret contra reū, non cogeretur preciſe defendere, qꝛ ceſſaret rō, & haberet locum ratio. l. non cogendum. §. Sabinus. ff. e. Cōtra iſtā l. op. nā nō teneret procuratoꝛ in plus q̄ dūs, vt §. proxi. §. ſed dūs non cogitur preciſe ſe defendere, vt l. ſatiſqꝫ. ff. de in ius vo
4 can. ergo nec procuratoꝛ. ſol. + ſi dūs reperiretur extra domuꝫ poſſet cogi preciſe venire ad iudicē, vt l. conſentaneum. C. qūo & qū iud. & no. in l. pleriqꝫ. & l. ſatiſqꝫ, de in ius voc. & idem in pcu
§ ratoꝛe. Ultimo no. q + hec dictio, preter, ponitur diuerſis modis ſm diuerſos modos legendi, dixi in l. ſi eum. §. qui iniuriarum. ff. ſi quis cautionib. ꝛc.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Preter. Dū hic ꝺꝛ q procuratoꝛ actoꝛis, ꝺꝫ defendere dūm in cā reconuentionis, fallit niſi reconueniret, qū ꝓma cā eſſet peremꝓta, vt l. inuitus. ver. ſed nec. C. eo. tit. ſm vnā lec. q̄ ponit ibi Ly. & Bar. & eſt ſingularis ſm Paul. de Caſtr. ibi. ¶ POMA. Vide Alex. l. qui in aliena. ff. ſi. j. de acqui. here.

* CLAV. ¶ Recuſauerit. Iſtum tex. intellige, & legitima, vt per Alex. poſt Bar. & Pau. de ca. in l. inuitus. C. hoc ti. & ponit hic Alex. ꝙ quo dicto facit qꝺ not. gl. & Doct. in auth. & ꝙsequēter. C. de ſen. & inter locu. om. iudi. & in c. j. extra de mut. petit.

b ALEX. ¶ Diſtinguit. Per Ly. plene. l. inuitus. in vj. q. C. eod.

§. Defendere. Jn caſibus, in qbus dūs non cogit
ꝓciſe defendere ſe, nec ꝓcuratoꝛ cogitur. h. d. ¶ Opp. iſte miſſiones fiūt ideo, qꝛ quis nō ſe defendit, vt l. iij. i fi. ff. ex noxa. cau. aga. ergo nō videt defendere. Sol. Jntellige hoc eo caſu quo ipſe dūs non poterat cogi venire ꝓciſe ad iudiciū, vt in eꝛē plis hic poſitis. Probaᵗ in l. ſi noxale. & l. non ſolū. la ij. ff. de noxa. Si dūs non tenebatur, ergo nec ꝓcuratoꝛ, vt ō. ea. l. ff. defendere. j. ¶ Sed op. in eo qꝺ ꝺt de ope. no. nun. vbi dūs teneᵗ non ſolū ad patientiam, ſed ēt ad impenſam, vt l. competit. §. in ſumma. ff. q vi aut clā. Sol. intellige hoc in eo caſu quo teneᵗ ad patientiā tm̄, alias nō procederet. vt gl. dicit. ¶ Oppo. ad fi. q in cauſa nūtiationis operis non dꝫ cauere de rato, vt l. de pupillo. §. fi. cū l. ſeq. de ope. no. nun. Glo. ſol. uit, & bene. Tu dic clarius q hic loquiᵗ in ꝓcuratoꝛe eius cui facta eſt nuntiatio, qui defendit pariēdo ire in poſſeſſione, vñ caret de rato, ne forte dūs poſſeſſionē auocet, vt ff. eo. l. Pōponius. §. ff. ſtipulet. cū ſe. iuncta gl. Jbi loquiᵗ in ꝓcuratoꝛe nūtiantis q̄ quenit interdicto, ne vis fiat edificanti qui non teneᵗ

cauere de rato, ſ3 iudicato ſolui ẽdo, q2 eſt ſimplex rei ꝓcurator in illa cã, alia plene dixi circa hãc materiam, dic vt ibi dixi.

1 ☞ Procurator ſimpliciter conſtitutus, non videt conſtitutus ad futuras actiones.

2 Procurator qui tenetur defendere, intelligitur ſiue per ſe, ſiue per alios.

3 Defenſio vnius actionis qñ diuidi poſſit. Arbitrarium eſt iudici qñ admittat plures defenſores & quando vnum.

LEX XXXVII.

QOnſum autem. Hic proſequit expoſitionẽ verbi defendat, videlicet in qui. actionibus teneatur defendere, & breuiter. h. d. Procurator dꝫ defendere in omnib⁹ actionibus, & vna actio non dꝫ diuidi in plures defenſores, ſecus ſi plures moueant actiones. h. d. Quero vtrũ teneatur defendere nomine futurarũ actionũ? gl. dꝫ q non. Vide eam & no. Hic videt gl. dicere q procurator ſimplr conſtitutus, non videatur conſtitutus ad futuras actiones. Idẽ tenet in l. damni ſ. ſi is. ſ. de dam. infec, Spe. videtur dicere cõtra. in Spe. eo. tit ſ. j. & in ſ. ratione aũt forme. Ego in d. ſ. ſi is. teneo gl. per l. qui habent. ſ. fi. cum l. ſeq. ff. de tut. Pro hoc ſ. e. l. ſi procurator. vbi lite finita definit eſſe procurator, adeo q nõ põt agere iudicati. Querit glo. nunqd in ppetuũ teneat defendere? dic vt in ea. Querit glo. per quantum tempus finietur iudiciũ? Rñ. tex. eſt in l. ꝓperandũ. ſ. finautem. in prin. C. de iudi. Vltimo no. ex ſi. huius legis, q procurator qui tenetur defendere, intelligit ſiue per ſe, ſiue p alios, q2 ad quamlibet actionẽ poteſt dare vnũ defenſorem. Item no. q defenſio vnius actionis diuidi non poteſt. Quod intellige ſm ea que not. in l. ſi qs eum procuratorio. ſ. vnius. ſ. e. Ex quib. diſtinguit, aut ab initio cõuenit, vnus, aut plures. Si vnus aut plurib. actionib. aut vna, vt hic. Si plures, aut illa actio habuit ab initio originẽ in perſona vnius, aut in perſona diuerſorũ vt habuiſtis in d. ſ. vnius. Vltimo aduertas q Iuriſconſultus a ſ. non ſolũ vſq; hic, expoſuit ſ. defendere. & illa verba, boni viri arbitratu, ſ. q2 bonus vir arbitrabit in cõpetenti tribunali, & eodẽ modo quo tenebaꝫ dñs defendere, & p plures defenſores qñ ſunt plures actiones non qñ vna, & hoc rotum eſt arbitratu boni viri.

1 Procurator poteſt reſpondere interrogationibus ante litem conteſtatam, ſi actor vult.

2 Procurator quando poſſit petere dilationẽ, vt certificet a domino quid reſpondeat.

3 Procurator in rem ſuam, ſiue directa, ſiue vtili, iurat de calũnia.

Procurator in rem ſuam qñ poſſit poſitionibus reſpondere.

4 Procurator & defenſor actore volente admittitur ad iurandum, & reſpondendum.

5 Procurator ſimplex, q2 iurat de calumnia, ſi vult poterit poſitionibus reſpondere.

6 Defendens ex neceſſitate legis, põt de calumnia iurare, & admittitur ad reſpondendum poſitionibus.

7 Defendendi cã alium qui venit in iudicium ſine mandato, an videatur alterius obligationem nouare, & ipſum liberare.

8 Procuratoris ex reſponſione qñ dñs, & quando ipſe procurator tenebitur.

9 Procuratoris ex mala confeſſione vbicunq; preiudicatur dño procurator teneatur domino actione mandati.

NOn ſolum. Procurator qui dꝫ defendere, dꝫ etiã rñdere eo caſu quo dñs teneret, & eius rñſio & taciturnitas ei preiudicat. h. d. Hic dr q procurator dꝫ reſpondere vbi teneretur rñdere dñs. Cõtra, reſpõſiones fiunt ſub virtute iuramẽti de calũnia, vt in aut. de his qui ingre. ad ap. ſ. fi. Sꝫ principalis iurat de calũnia, vt C. de iura. cal. aut. ꝓncipales. & l. vl. ſ. finaũt abfuerit, illo ti. ergo ꝓncipales dꝫ rñdere, nõ procurator. Huius timore eſt facta tota prima glo. que ponit ſuã diſtinctionem, & enucleat intellectũ legis. Primo poſſumus dicere q hec lex loquat in interrogationib⁹ que fiunt ante lit. cõte. Sed iuramẽt ũ de calũnia preſtat in ipſa litis ꝓteſtatione. Ita lect. reſtringit multũ iſtã l. Itẽ licet ante lit. ꝓte. nõ preſtet iuramẽtũ calũnie vniuerſale, tñ preſtat in rm calumnie ſub quolibet actu, vt C. de iur. calum. l. j. vnde eſſet eadẽ rõ. Cum igit lect.

a AND. BARB. Quero vtrũ. Vide Bar. in l. qui hꝫ ad fi. ff. de tu. vbi dixit vnũ notabile dictũ. Vide Car. in cle. j. e. ti. vide eũ in c. fi. de reſcrip. & que ibi dixi.

b AND. BAR. Itẽ no. Et eſt arg. ſm Bal. ſi qs in vna actiõe tenet dare fideiuſſores p mille, & nõ inueniat q fideiubeat p mille, q nõ põt dare plures, ꝓ millibus mille, tñ dicit. arg. l. tutores. ſ. curator. ff. de admi. tut. facit in rõne ſui auth. generaliter. C. de epiſ. & cle. & qs no. l. mulier. C. ſi iure dotiũ. Hec ob. hoc, qs loquitur in iudicio, ſecus in ſolutione, vt in contrario.

LEX XXXIX.

1 Procurator poteſt reſpondere interrogationibus ante litem conteſtatam, ſi actor vult.

2 Procurator quando poſſit petere dilationẽ, vt certificet a domino quid reſpondeat.

3 Procurator in rem ſuam, ſiue directa, ſiue vtili, iurat de calũnia.

Procurator in rem ſuam qñ poſſit poſitionibus reſpondere.

4 Procurator & defenſor actore volente admittitur ad iurandum, & reſpondendum.

5 Procurator ſimplex, q2 iurat de calumnia, ſi vult poterit poſitionibus reſpondere.

6 Defendens ex neceſſitate legis, põt de calumnia iurare, & admittitur ad reſpondendum poſitionibus.

7 Defendendi cã alium qui venit in iudicium ſine mandato, an videatur alterius obligationem nouare, & ipſum liberare.

8 Procuratoris ex reſponſione qñ dñs, & quando ipſe procurator tenebitur.

9 Procuratoris ex mala confeſſione vbicunq; preiudicatur dño procurator teneatur domino actione mandati.

ADDITIONES.

a AND. BARB. Quero vtrũ. Vide Bar. in l. qui hꝫ ad fi. ff. de tu. vbi dixit vnũ notabile dictũ. Vide Car. in cle. j. e. ti. vide eũ in c. fi. de reſcrip. & que ibi dixi.

b AND. BAR. Itẽ no. Et eſt arg. ſm Bal. ſi qs in vna actiõe tenet dare fideiuſſores p mille, & nõ inueniat q fideiubeat p mille, q nõ põt dare plures, ꝓ millibus mille, tñ dicit. arg. l. tutores. ſ. curator. ff. de admi. tut. facit in rõne ſui auth. generaliter. C. de epiſ. & cle. & qs no. l. mulier. C. ſi iure dotiũ. Hec ob. hoc, qs loquitur in iudicio, ſecus in ſolutione, vt in contrario.

1 ſe vera eſt, q2 lex iſta loqꝫ añ lit. conte. & poſt, ergo, &c. Quero ꝓmo vtrũ procurator ante lit. conte. teneat rñdere interrogationibus? Rñd. non, ſi actor nõ vult q reſpõdeat, ſed vult q ꝓpareat principalis, vel q ad eũ mittant interrogationes, ſcit melius veritatẽ, & iſto caſu actor audiret, vt l. ſi. C. e. tit. & eo. l. ſi actor. & C. de reb. credi. & iur. l. gñaliter. ſ. his de pũis. Sed ſi vult qs rñdeat procurator, tũc videt poſſe procurator

2 cogi, vt hic. Sed an procurator poſſit petere dilationẽ vt certificet a dño, quid rñdeat? Diſtingue, aut fuit citatus ad actio procurator, & põt impetrare dilationẽ, vt C. vbi de crim. opor. aut. qua in pr ouincia. & qs ibi no. & extra de procurat. dilectus. Aut fuit citatus dñs, & tũc aut gñaliter, & nõ expreſſe ad qd, & idẽ eadem rõne, q2 nõ potuit inſtruere procuratorem. Aut fuit citatus ſpecialiter, & tũc debuit mittere procuratorẽ inſtructũ qd reſpõdeat, & ideo non debuit ſibi dari dilatio. ſi nõ vult reſpondere, puniet dñs, vt cõtumax. Ita no. ꝓ

b in c. dilectus. & cap. ſeq. extra de procur. Secundo mõ ꝓ ſubintelligi iſta lex in interrogationibus que fiunt poſt lit. teſt. ſed obſtat dicta obiectio de eo qd dixi in iuramen. calu.

3 Ad qd rñdet glo. & hoc põt intelligi in procuratore in rẽ ſuã qui cogitur defendere, & iurat in calũnia ipſe, ſiue vtili, ſiue recta agat, ſꝫ Bla. contra. Idẽ no. in l. vl. ſ. finaũt abfuerit. C. iur. cal. Ideo ipſe dꝫ reſpondere poſitionibus. Hoc dictum rũ eſt in ſe qñ procurator in rẽ ſuã fuit ab initio admiſſus, ſed ante poſſet aduerſarius dicere dñm eſſe legalioꝛẽ, & ſuper hoc diſputaret ſm formã l. ſi actor. ff. e. Tertio modo põt intelligi in procuratore ſimplici, qui ſatiſfecit ꝓ ſeipſo, vnde ipſe

c de calũnia iurat, & merito rñdet ſꝫ quoſdã quos gl. reprobat, & bene vt habes in ea. Sed hic quero, qd ſi eſſet defenſor ſine mandato, & ſatiſfeciſſet ꝓ ſe? Bl. videt dicere idẽ, q dñs deberet

4 iurare, ſi tamẽ animo nouandi non interuenerit, q2 animus in dubio nõ preſumit, niſi in defenſore ſiue mandatore ſiue videtur facta nouatio. Puto q ſi eſt cõtentus actor q defenſor iuret, & reſpõdeat q procurator poſſet hoc facere, & tenetur. Ita intelligo dictũ Bꝛo. q defenſor alias procurator poſſet, cũ in eũ fiat executio. l. Plautius. ff. e. Sed ſi actor vellet q reus ſibi iuraret, & rñderet, tũc cogeꝫ reus venire ad iurandũ, ſicut dicebat tertius, de cui⁹ facto in iudicio agit, vt j. de pbat. l. cũ probatio. in fi. & C. de qõ. l. interrogati. Nõ añt q poſſit iurari de calũnia ad ſolẽnizandũ oĩno illud iudicium, cũ ipſum reus nõ altringat, vt d. l. Plautius. ff. e. Quarto põt intelligi in procuratore ſimplici, tũc ẽtiã obſtat fortiter, q2 dñs dꝫ & calũnia iurare. Ad

d tacite, vt l. vl. ſ. q observari. C. & iur. ca. Itẽ põt intelligi hec ſm iura antiqua, ſm que iurabat procurator, & nõ dominus. ff. de dam. infec. l. qui bona. ſ. pe. & ſic hec lex corrigeret.

5 modo põt intelligi & licet ſit additum q debet iurare principalis perſona non tamẽ colligit q non debeat iurare procurator, imo dꝫ iurare, vt l. rem non nouã. C. de iudi. Et ideo ſi poterit reſpõdere procurator poſitionib⁹, qs ſatis plꝫ.

6 loquit hic. Vel pores vltimo dicere & hec lex loquit in curatore, qui non hꝫ mandatũ expreſſum ab homine ad defendum, ſed defendit ex neceſſitate legis, vt q2 agit, vt l. ſeruum. ait prætor. ff. eo. Ad cuius interpretationẽ eſt facta iſta lex, cũ actor cogat ipſum procuratorẽ ad defendendũ, & nõ ſpontaneus defendat, cogitur admittere eũ ad iurandũ de calumnia, & ad dum poſitionibus, & ipſe cogetur reſpondere, vt hic. Et in hoc procuratore nihil videt immutatum de iure nouo. Pro hoc prime facit, q2 iſte procurator magis videt habere mandatum lege q ab homine, vt l. ſi defunctus. ff. ſi. ſ. e. gl. tũ in li. de. j. ff. eo. videt dicere qd hꝫ ab homine per quãdã conſequentiam, q inducit magis lex q homo, ſicut ergo adminiſtrator legis timi iurãt de calũnia, vt l. vl. ſ. q observari. C. de iur. cal. Ita qui hꝫ mandatum a lege, & ita poteſt loqui hec opi. tũ iſta eſt tua.

7 Quero, & reuoco in dubiũ, vtrũ ille qui venit in iudicium ꝓ alio ad defendendũ eũ ſine mandato, & ſatiſfecit, videat alterius obligationem nouare, & ipſum liberare? Rñdeo, vt colligitur ex hac prima gl. Aut venit & ſatiſfecit de neceſſitate, & liberat reũ. Facit eũ id. ad qd tenebatur, & ſic non videt fiat nouatio tacite vel expreſſe, ergo, &c. vt l. vl. ſ. de nouat. Aut nit ſponte, & ſine mãdato, & tũc vꝫ fieri nouatio, vt Inſti.

modis tol. ob. ff. preterea. & C. de nouat. l. fi. Subdit gl. q3 talis nouatio ex parte actoris nõ põt fieri nisi eo mãdante, vt l. si istibus. ff. fi... de nouat. Istud dictũ põt habere duplicẽ intellectũ. Primo q3 licet sit dictũ quod ille q defendit sine mãdato, & satisfaciat, videat facere animo nouãdi, hoc d3 intelligi actore volente, non eo inuito, & iste esset bonus intellectus. Probat in l. fi mãdato. ff. i. f. mand. & p doc. C. vbi in rẽ actio. l. prima. Tamen glo. dicit contrarium in l. liberto. ff. i. de nego. gest. dixi in l. si actor. sup. ia eodem. Secundo modo põt intelligi, q3 ly quis liberet reum inuitum, & trãsferatur obligatio de vno in aliũ, tũ ex parte actoris quod fiat translatio de vno in aliũ, nõ potest fieri nisi eo mandante, vt l. fi Stichum. in fi. ff. de nouat. & hoc videtur voluisse ista glo. ¶ Ulterius ad secundam glo. magnam, & hic, si defensor responderit, vel tacuerit tenebit. † Quero quis tenebitur? gl. huius timore distinguit. Aut respondit heredẽ esse absentem cum sit, & tenetur vterq3. Istud est verũ in procuratore, qui habet mandatum ad defendendũ ab homine, vt a lege, de quo loquit istud principium, vt ego dixi. Q ly3 respõdet eum non esse heredem cũ sit, & isto casu preiudicat dño si h3 mandatum, si tũ non habet, non preiudicat, tamen possessionẽ amittere facit. Ipse aũt procurator rũdens semper tenetur. Vide glo. Primum q3 dixi, domino preiudicat si habet mandatum, intelligas si h3 mandatum expressus ad fic confitendũ. Nam in generali mandato non venit q3 q3 delinquat, & falsum rũdeat. vt l. ũ. ff. si procurator. ff. q3 quisq3 in. & l. si procurator. ff. de condi. indeb. Sed̃m quod dicit, quod si non h3 mandatus non preiudicat, intelligo non preiudicat, scilicet domino, ipse autem procurator tenetur, q3 committitur stipulatio de defendendo, quasi non videatur defendere. Tertium q3 dixi de perdenda possessione, tene s. dam opi. gl. quod propter tale mendacium possessio non perditur, sed solũ si q3 mentitur circa possessionem, dicens non possidere cum possideat, & hoc casu cõfessio seu rũsio procuratoris preiudicat dño, si h3 mandatum spẽ ad sic respondendum. Predictis 3 dicit q3 infra proximo mẽbro dicetur, & ibi soluam. Q ly3 respondet eum esse heredẽ, & cũ non esset heres, isto casu tenetur ipse procurator defendere in actione personali, & preiudicat domino donec probetur cõtrarium. Contra hoc est q3 s. dixi. Non em̃ videtur habere mandatũ ad falsum respondendum, ergo dño non preiudicat, nisi habuit speciale mandatum. Sol. vt ego dixi vobis in l. ũ. ff. si procurator. s. q3 quisq3 iur. q̃ certũ est q3 actus procuratoris cadat in delictum, non preiudicat dño nisi habuit speciale mandatum. Ita loquit q3 habuistis in precedenti membro. Rũdit em̃ eum esse heredem cum non esset, & sic presupponitur eũ delinquisse ex mandato. Sed q̃ factum procuratoris non cõstat esse delictũ tunc preiudicat domino donec probet 3ium. Ita loquit istud membrũ. Conuenio em̃ eũ tanq3 heredẽ, affirmans cofessionez, seu rũsionẽ procuratoris, vt verã. Q ly3 rũdit eũ non esse heredẽ, & vere nõ est, tũc non tenet procurator nec dño. Q ly3 procurator nõ rũdet, sed tacet, tunc põt insolidũ queuri, vt l. de etate. ff. qui tacit. ff. de inter. act. & hic. Cõmittitur em̃ stipulatio ob rẽ nõ defensam, vt l. si defensor. ũ. respõ. ff. de inter. act. vbi dr gl. certe cũ ista taciturnitas sit delictũ, puto q3 illud, q3 hic dr, tenebit. s. procurator tũ, non dñs, nisi habuerit mandatum ad sic tacendum, per ea que dicta sunt. Et hoc est verũ q̃ interrogatio fuisset facta ipsi procuratori. Sed si dominus esset interrogatus, & misisset procuratorẽ ad rũdendum, qui non respondit, tunc tenet eturipse dñs. Ipse em̃ 3 respondere tenebatur, & ei9 est contumacia, vt l. si procurator. ff. si tutores. ff. mand. dixi in l. ũ. ff. si procurator. s. q3 quisq3 iur. ¶ Ultimo dicit glo. & bene, q3 vbicunq3 ex mala confessione procuratoris preiudicatur domino, tenetur actione mandati procurator domino.

ADDITIONES.

ALEX. ¶ Extra de procu. Adde Bar. in l. ũ. ff. defendit. ex quibus causis in pos. ea.

AND. BARB. ¶ Sedo modo. Et nota q3 Bal. dixit hic quod si procurator nõ respondet positionibus, non dicitur defendere dñm, non est iure ciuili expressum, h3 sit glo. in l. ũ. ff. q3 obseruare. & in ci. de iura. calum. licet de iure canonico sit text. in Clem. sepe. de verb. signi. fi.

ALEX. ¶ Iurat. Nota q3 nõ tm̃ d3 iurare principalis, sed etiã procurator. Adde C. de iur. ca. l. ũ. ff. finaliter. & in a. th. principales, eo. tit. & etiam est casus in c. fi. de iur. ca. in vi. fm Imol. in l. quibona. ff. qui alieno. de dam. infec.

AND. BARB. ¶ Item p3t. Nota fm Bal. q3 in preparatoriis iudicioꝝ, procurator potest iurare de calum. vt not. fing. fm eum in l. qui bona. ff. pen. ff. de dam. infect.

ALEX. ¶ Idem esse. An procurator posset rũdere dñm heredem, adde gl. & Bar. in l. certum. ff. sed an, & ipsos. ff. de confessio.

Quid aũt in procuratore contumace, in non iurando de calũ. & de ceteris confessionibus procuratoris, & eorum viribꝰ, dixi post Bar. in d. ff. 3 an & ipsos. per doc. in c. i. vt lite nõ contest.

f ALEX. ¶ Esse heredem. Adde q quoties nos dicimus procuratorẽ contumacem in non rũdendo, vt dixit Bar. no. ista debere sic intelligi. d. l. i. ff. si procurator. si quis ius di. nõ ob. sed q3 hec nõ satisfaciunt, vide que dixi post Bart. in l. certum. ff. sed an & ipsos. ff. de cõfes. & vide text. no. & ibi Bar. in l. neq3. ff. de fideicommiss. liber.

1 ☞ Procurator qñ admittatur cum cautione rati. Amicus p amico an comparere possit, late in apostilla Alex.
Procurator rei tenetur cauere de indicato soluendo.

2 Procurator elegit vel probare mandatum, vel cauere de rato, quando dubitatur de mandato.

3 Mandatum dubium quando dicatur.
Negatio facit rem dubiam ad commodum negantis.

4 Mandatum probatur per literas, instrumentum etiam per testes.

5 Cautio de rato qualiter interponatur.
Procurator coram arbitro non cauet rem ratã dominus habiturus.

6 Procurator an admittatur si velit cauere, si apparebit eũ non esse procuratorem.

§. Qui alieno. Bl. cõtinuat ad superiora breuiter h. d. Procurator actoris cauet de rato si est dubiũ de mãdato. h. d. ¶ Opp. q nõ debeat cauere & rato. vt ff. rẽ ra. habe. l. ne satisdatio. & l. j. C. de satisdan. & l. eo. l. si pcurator. Sol. istud est verũ, qñ est dubiũ de mãdato, secus si ẽt certũ, vt in 3ius probat in l. j. C. de procur. & hoc probat p rõnem: nam3 verba ediri loquunt simplr de eo qui agit nomine alieno, nec exprimunt sit procurator vel nõ. Item dr q3 satisdare boni viri arbitratũ: sed qñ cõstat de mãdato, bonus vir nõ arbitraret, q̃ interponat satisdatio, q̃ cõmitti non põt, vt l. hec stipulatio. ff. divus. vt le. no. ca. Ita logr d. l. ne satisdatio. ff. rem

1 rat. hab. ¶ † Assumo ergo tres casus fm gl. Q ly3 cõstat q3 qs nõ h3 mandatũ, & tunc nõ admittit, vt l. si pupilli ff. videamus. ff. de neg. ge. Fallit in cõuncta psona. l. sed & he. & Ly. in l. exigẽdi. C. eo. Itẽ fallit in l. nõ tm̃. ff. de app. & l. i. C. si p vim, vel alio modo. Q ly3 cõstat q3 h3 mandatum, & tunc admittit sine cautione de rato, vt dictũ est. Nec ob. l. de pupillo. ff. q3 procuratorio. ff. de ope. no. nũn. q3 ly ibi vere esset procurator, rũ de mãdato dubitabat. Ita dr gl. & bene. Itẽ fallit, qñ h3 mandatũ, s3 dubitat, an sit sufficies ad id de quo agit, vt l. illud. ff. si de minor. Idẽ si h3 mandatum, sed dubitat an sit renocatũ, vt l. vulgo. ff. & admi. tut. Predicta in procuratore ex parte actoris. procurator vero rei idistincte cauet de indicato soluẽdo, vt l. j. C. de satisd. Rõnem diuersitatis ponit gl. & bñ. Dicit in ea. Tertius casus est, qñ est dubiũ de mãdato, & tũc admittit procurator cu3 cautiõe de rato, vt hic, & C. e. l. j. Ed istud opp. de l. q ita. ff. ad Tre. Sol. dr gl. ibi specialis. Tu dicas q vbicunq3 nõ est cautũ p cautionẽ de rato reo d3 ostare de mãdato. p d. l. q ita. ff. Sic em̃ heres cogeret adire hr̃ditatem ad petitionẽ procuratoris, de cuius mãdato dubitat, & dñs postea nõ haberet ratũ, nec esset cui fieret restitutio hr̃ditatis, heres remaneret impleticus oneribus hr̃ditatis, & l3 haberet regressum 3 procuratorẽ ad interesse, hoc sibi non sufficit, q3 implicaret litibus, vt l. minoribus. ff. de minor. Dices tu, fm hoc in actiõe reali procurator rei nõ admittit cũ cautione de rato, quare? q3 nõ est cautũ ei q agit: nor is possessor nõ haberet ratũ, nõ poterit fieri executio. in re, h3 solũ in estimatione, q̃ est 3 casus. i. l. pri. ff. sed & is. Rũde, si procurator solueret interesse, q3 re9 possessor ratũ nõ haberet, adhuc posset possessor conueniri ad rem, vt l. ẽt. ff. pe. ff. de petit. here. Al. Stichũ aut Pamphilũ. ff. dolo. ff. de sol. Sed si ponerem casus q̃ p hoc auferret ius actori petẽdi rẽ a reo, nõ admitteret tũc procurator cũ cautione de rato. Explũ, egi rei vẽdicatione 3 possessorẽ, fuit absolut9, appellauit. In cã appellatiõis venit aliqs ad defendẽdũ, & cauet de rato. Certe nõ admitteret nisi ostet de mãdato. Ratio, q3 absolutoria iã lata p reo remaneret firma & ab isto procuratore nõ posset ostequi nisi interesse & nemo d3 cogi vẽdere rẽ suã, & illa carere, vt l. nõ em̃. ff. rerũ amo. & l. nec emere. C. de iur. delib. cũ sim. Ita determinauit Bul. de cu. ff. pri. ff. sed & is. & Ly. in l. ũ. C. eo. Admittit ergo cũ cautione de rato qñ p eã cautũ est aduersario, alias d3 docere de mandato, vt dictũ est. Hoc fallit, dr gl. primo in omni eo q dr se habere mãdatũ publicũ, & in hoc verũ dr, vt in aut. de colla. ff. eos. & C. de mãda. pu. l. j. Sedo in omni procuratore dato ad solutionem recipiẽdã, hoc puto falsum p l. fi fine. in pũ ff. rẽ ra. habe.

2 & ibi plene dixi. † 3 circa hoc querunt plura. Primo qñ dubitat de mãdato, in cuius electione est, vel procuratoris eligere

probare mandatum, vel cauere de rato, an aduersarii? Blo. ponit hic tres opi. finaliter determinat q̃ sit in electione procuratoris, & bene. ¶ Quero qualiter est dubium de mandato. Bl. hic, & l.j.C.eo. dicit per negationem, & affirmationem, vt l.fin.C. quib.ad lib.procla.nõ lic.& l.post rem.§.de transa.& C.de fid.instru.l.plures apochis. Istud non est verum, q̃ sit hoc, vel nullus procurator admitteretur sine cautione, q̃ semper reus negabit eum esse procuratorẽ, quamuis mandatus ostendat, vel omnes admittentur. Nam si asserit se procuratorem, & reus negat, admittẽt cum cautione de rato, pp dubiũ. Rñd. ad primũ, q̃ ostendit mandatũ taliter q̃ nõ potest aliqua tergiuersatione celari, negatio nõ facit rem dubiam, vt no.in l.post rem. §. de transact. Ad fin, q̃ allegat se procuratorẽ, & aduersarius dicit, fatentur oẽs doctores q̃ res nõ est dubia pp negationẽ, q̃ verus est nec admittit̃, cũ cautione de rato. Nã q̃ dicit, q̃ res sit dubia p negationẽ, verũ est ad cõmodũ negantis, non ad eius incõmodũ, q̃ esset hic, q̃ p eius negationẽ faceret aduersarius ei⁹ cuius posse admitti cum cautione de rato, q̃ alias non posset. Dicendũ est ergo q̃ tũc est res dubia, q̃ ex parte procuratoris apparent litere, vel instrm̃, de cuius fide forte dubitatur, vel probat p vnũ testem, vel sunt aliqua alia indicia pro parte procuratoris. Ita tenent omnes doctores[b] cõmuniter. Sed Franci. Accur. voluit sustinere gl. dicens q̃ tunc deferret iusiurandum, vt ff.de iureiur.l.admonẽdi.& dicerẽt esse certũ de mandato. Sed non placet, q̃ iurm procuratoris, licet ipsi procuratori noceret vel prodesset, tñ dño non noceret, vt l.nã postea. in fin.cum l. sequ.de iureiuran.& sic non esset cautum reo. ¶ Quero qualiter[c] probet̃ mandatũ? Petr. videt dicere quod solũ per instrumentus, vel per literas, non per testes. Quod apparet, q̃ si testes examinarentur inter procuratorem & reum conuentũ, non preiudicaret dño absenti. Bl. extra eodem ca.j.& Bul.in l.si procuratorem. ff.eo. dicunt q̃ potest probari etiã per testes. Põt enim constitui per nuntiũ, vt l.j.§.eod. ergo potest probari aliter quã p instrumentũ. Et istud esset indubitauter verũ, si tractaretur de probando mandato ẽ, qui eũ cõstituit. Sed si est contentio inter ipsum pcuratorẽ & reũ, absente eo, qui eum constituit, tunc obstat fortiter ratio Pet. Sed dicas quod sicut iudex delegatus de cuius delegatione dubitatur, habet iurisdictionem cognoscendi de legitimatione ipsius iudicis, vt l.prescriptione.C.si ius vel vti.publi.§.si quis in ius voc. non ier. l.ij. ita procurator, de cuius mãdato dubitatur, habet a lege potestatẽ, q̃ psona legitima censetur ad pbandũ mandatũ, suum, & sic dño ius illa dicta testiũ superest solum accusatio falsi, sicut ẽt si probaretur per instrm̃. ¶ Quero qualiter interponet̃ ista cautio de rato? Rñdeo quod dñs habeat ratum, & quicquid cogeretur habere ratũ si ipse litigasset, arg.l.sed & he.§.defendere.§.eo.& hic est casus l.non distinguemus.§.pen.ff.de arbi. Nã q̃ litigatur coram arbitro non cogeretur actor, vel reus habere ratam sententiam arbitri, si vellet solvere penam, ideo nõ debet cauere rem ratam dñm habiturum. ¶ Quero, quid si procurator velit cauere sub hac exceptione, si apparebit eum non esse procuratorem? Dic vt in l.inter quos.§.pen.de dam.infec. ne. Et per illum textum fuerunt reprobate quedam fuse late Nam cum ageretur interdicto recuperande, per manus legitimam personam non habentem mandatum, fuit probatũ quod inter agentem, & eum cuius nomine agebatur, magna vigebat amicitia, & ita potuit agere, & obtinuit. Preterea speciale est pupillo, q̃ persona solemni amicitia, &c, sibi connuncta censetur habere mandatum ad agendum. l.ij. qui petant tuto. l.j. & no.C.de neg.gest.fm vnam lect. glo. ergo in contrarium est communem. Non obst. l. hec autem. §. non defendi. ff. ex quib. in pos. ea. q̃ loquitur ex parte conuenti, predicta vero quod agendum loquuntur. Et hanc partem contra Ly. & Bal. do. Anto. in c. ex parte. de reseri. q̃ iure nõ reperitur cautus & idẽ videt velle ymo. in l. ex facto §. si quis rogat. ff. ad Tre. & contra Bar. pro ista opinione tz Lud. in d. §. de viro. & uxo. cit tenere Bal. in l.j. C. qui accu. Quis autem dicatur amicus vide gl. in l. si pupilli. §. si ego. & in l. is qui amicitia. de neg. gest. & l. Iure. §. amicos. de verb. signi. Et dic quod ex quotidiana amicitia nascitur, & nata augetur. l. cum allegas. C. de cathol. lib. xij. Ita alleg. Bald. in c.j. in prin. de phibita feu. alie. Fede. Adde tñ q̃ de pio optimo. Barto. facit, q̃ no. in l. sed & §. eo. & per Bal. in l.j. si bene recolo. C. qui accu. & ibi dicit. vbi alias quis repelleretur ab accusando, si tñ accusaret pro sequendo iniuriam cuiusdam sui intimi amici, quod amicitia quasi dicat prosequi suam vel suorum iniuriam, ita dicit Jo. Iouni. iuncta gl. in quib. cau. colo. censi. & c. lib. xj. & Bal. in l. cii. nam. C. de lega. & vide que dixi in l.j. ff. de appell. reci. & de Bal. in c. requisisti. in gl. in verbo, nec est. de testamentis. q̃ gl. & ex gl. in c.ij. de testib. in vj. colligitur, q̃ id q̃ disponit ratione affectionis ppinquitatis, vindicat sibi locum in amico, & dicit Bal. in l.j. C. qui accu. quod singularis amicus venit appellare suorum. & cum Bar. hic concordat Ly. in l. patri. ff. de minor. in contrarium etiam facit q̃ videmus q̃ filius spurius, nõ agit sine mandato, iuxta no. per Inn. in c. nouulli. de reseri. & Bar. in l.ij. de actio. Et vide Bal. in l. sed & he. in princ. in questio. de spurio. Ang. ibi tz contra Bar. & Saly. in l. exigendi. C. de procura. transit simpliciter cum Ly. ibi adde not. per Ant. in c. cus W. Ferra. de constit. qui tenet contra Lyn. contra quem etiam tenet Ray. in d. l. exigendi. vbi videas p doctores in ci. & postul. & in c. coram. de offi. dele. & Domini. in c. qui ad agendus. de procu. in vj. in prin. ¶ Vide an statutum loquens de quincta psona hẽat etiam locum in amico. Alex. in l.j. §. lex Falcid. ff. ad legem Falcid.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ De amico. An amicus agat sine mandato, idẽ tz Ly. & Bul. de Lug. vt refert hic Bar. & hoc per tex. in l. nemo. §. j. de here. insti. bene facit tex. in l. verũ. in prin. ff. pro soc. si putatur hoc non esse verum. Primo, q̃ papa dicit in ca. cuz R. canonicus. de offi. deleg. q̃ canonicus possit recusari suspectus in cã canonici, & hoc propter coniunctionem, & amicitie sue dilectionem, que censetur esse inter eos. tamen glo. in c. cum W. Ferra. tz q̃ canonicus non agit sine mandato in cã canonici, iuncto c. cum R. canonicus. de offi. dele. Secundo, q̃ inter beneficiatus ecclesie, & ipsam ecclesiam, censetur esse magnũ ius amicitie, & dilectionis, & tamen habeo, q̃ beneficiatus in ecclesia, non potest agere sine mandato pro ecclesia, vt est tex. in c. coram dilecto. & offi. deleg. fm communem lect. licet fallat in aliquibus casibus no. in c. cum olim. de testib. & in c. si quis presbyterorũ. de reb. eccle. nõ alienan. Tertio per l. turoni. in prin. C. de neg. gest. ibi, satis. abũdeq̃ sufficit, &c. Nã ibi patet, q̃ negotiorũ gestor erat amicus, tñ in fine dicitur, q̃ non põt ei culpa imputari, si nõ agit in iudicio, imo si egisset poterit ei imputari de carentia mãdati. Item speciale est in interdicto recuperande possessionis, vt deiectus, facitum mandatum a lege habeat pro amico, quod videiectus etiã põt recuperare per amicos. ca. dilecto. de sent. excom. lib. vj. & ij.q.j. ca. notũ. & c. de marchia. & feudo marchie, vel ducatus. Sed q̃ dico, probatur ex casu vno fm vnas lectu ram glo. in versic. retinebit. l.j. C. si per vim vel alio modo. & ibi Bar. facit magnum festum, ergo in contrarium est ius cõmune. Et per illum textum fuerunt reprobate quedam fuse late Nam cum ageretur interdicto recuperande, per manus legitimam personam non habentem mandatum, fuit probatũ quod inter agentem, & eum cuius nomine agebatur, magna vigebat amicitia, & ita potuit agere, & obtinuit. Preterea speciale est pupillo, q̃ persona solemni amicitia, &c, sibi connuncta censetur habere mandatum ad agendum. l.ij. qui petant tuto. l.j. & no. C. de neg. gest. fm vnam lect. glo. ergo in contrarium est communem. Non obst. l. hec autem. §. non defendi. ff. ex quib. in pos. ea. q̃ loquitur ex parte conuenti, predicta vero quod agendum loquuntur. Et hanc partem contra Ly. & Bal. do. Anto. in c. ex parte. de reseri. q̃ iure nõ reperitur cautus & idẽ videt velle ymo. in l. ex facto §. si quis rogat. ff. ad Tre. & contra Bar. pro ista opinione tz Lud. in d. §. de viro. & uxo. cit tenere Bal. in l.j. C. qui accu. Quis autem dicatur amicus vide gl. in l. si pupilli. §. si ego. & in l. is qui amicitia. de neg. gest. & l. Iure. §. amicos. de verb. signi. Et dic quod ex quotidiana amicitia nascitur, & nata augetur. l. cum allegas. C. de cathol. lib. xij. Ita alleg. Bald. in c.j. in prin. de phibita feu. alie. Fede. Adde tñ q̃ de pio optimo. Barto. facit, q̃ no. in l. sed & §. eo. & per Bal. in l.j. si bene recolo. C. qui accu. & ibi dicit. vbi alias quis repelleretur ab accusando, si tñ accusaret pro sequendo iniuriam cuiusdam sui intimi amici, quod amicitia quasi dicat prosequi suam vel suorum iniuriam, ita dicit Jo. Iouni. iuncta gl. in quib. cau. colo. censi. & c. lib. xj. & Bal. in l. cii. nam. C. de lega. & vide que dixi in l.j. ff. de appell. reci. & de Bal. in c. requisisti. in gl. in verbo, nec est. de testamentis. q̃ gl. & ex gl. in c.ij. de testib. in vj. colligitur, q̃ id q̃ disponit ratione affectionis ppinquitatis, vindicat sibi locum in amico, & dicit Bal. in l.j. C. qui accu. quod singularis amicus venit appellare suorum. & cum Bar. hic concordat Ly. in l. patri. ff. de minor. in contrarium etiam facit q̃ videmus q̃ filius spurius, nõ agit sine mandato, iuxta no. per Inn. in c. nouulli. de reseri. & Bar. in l.ij. de actio. Et vide Bal. in l. sed & he. in princ. in questio. de spurio. Ang. ibi tz contra Bar. & Saly. in l. exigendi. C. de procura. transit simpliciter cum Ly. ibi adde not. per Ant. in c. cus W. Ferra. de constit. qui tenet contra Lyn. contra quem etiam tenet Ray. in d. l. exigendi. vbi videas p doctores in ci. & postul. & in c. coram. de offi. dele. & Domini. in c. qui ad agendus. de procu. in vj. in prin. ¶ Vide an statutum loquens de quincta psona hẽat etiam locum in amico. Alex. in l.j. §. lex Falcid. ff. ad legem Falcid.

b ALEX. ¶ Docto. Vide Bar. in l.j. cum concordan. C. eod. tit. per Ymo. in c.j. extra eodem.

c AND. BARB. ¶ Quero qualiter. Vide Bal. post Ly. in l. C. eodem. dixit nota. q̃ ad excipiendum solutionem mandatus non poterit nisi per instrumentum probari, quod perpetuo mentis.

§. Sed interdum. Si aliqs agit nomine ad cõmoduz alienum, tur cauere de rato. h.d.

§. Queritur. Hec verba, is ad quẽ ea res ptinet feruntur ad dominum, & heredem non ad creditorem. h.d. Nota quod hec dictio, ceteros, hic nitur improprie, sicut ibi, Christus crucifixus est, & alibi trones.

1 Excipiendo quis facit controuersiam.

2 Promittens se non inbrigaturũ in tali causa, si excipit reiectis iuris quod promisit, incidit in penam. Cautioni q̃ litigatur super re meritumabili, debet inseri quantitas.

§. Si status. In causa status pcurator cauet de ro siue sit, ex pte actoris, siue rei. p

1 Nota, q̃ in causa status admittitur pcurator. ¶ Secõ ta, q̃ excipiendo dicitur aliquis facere cõtrouersiam. Opp nitur ad primũ. C. de asser. col. lj. Solu. vt in gl. Opponit fm. ff. de Carbo. edic. l.ij. §. quod si ille. & glo. non solut ibi ille qui excipit non dicitur facere cõtrouersiam, iuxta tus sit, q̃ de hoc non litigatur, sed bene facit controuersiã do nozum, & ideo non defertur ex senatusconsulto Carbo. vt ibi

2 ret. Et istud inducitur per gl. & ad questio. si promiss me no inbrigaturũ in tali cã, vtrũ excipiendo incidam in penã? Et tur casus hic quod sic, quod est verum, si opponas exceptionem respectu illius iuris q̃ promisi, vt l. amplius. rem ra. habe. quo enim. eod. ti. alias secus, vt d.l ij. Facit q̃ no. in l. Lucius tres heredes. ff. ad Tre. & l. qui fidẽ. §. de transac. ¶ Vide de gl. q̃ habetur aliqualiter corrupta ibi, argumen. cõtra l. tit. l.ij. §. q̃ si ille. Volunt enim allegare d.l.ij. §. quod si ille de Carb. edic. ¶ Vide mo ad sequentem gl. & oppo. q̃ non

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cesse satisdare, q̄ sententia lata in causa status preiudicat omnibus, vt l. ingenuum, de statu hominū. Glo. soluit, dic, vt in eadem, vt not. probatur in l. cum nō iusto. ff. de collu. detegē. ¶ Quæque not. probatur in l. cum nō iusto. ff. de collu. detegē. ¶ Quæritur gl. an in hac cautione debeat inseri certa quātitas? Et dic q̄d bene, + Ex qua not., q̄d vbicunq; litigatur super eo q̄d est inestimabile, sicut libertas, dō in cautione inseri certa quātitas vt l. ff. in fi. ff. qui satisdare cog. Quærit glo. an hic dō caueri de iudicato soluendo? Dic vt in eadem, &c.

§. Est casus. In cā restitutionis in integrū caquetur de rato, & de iudicato soluendo. h.d.

¶ Procurator rei debet cauere de rato, q̄ agitur ad aliquid q̄d non impletur solutione sed iudicis sententia. Tutoris suspecti cā est ciuilis, q̄ agitur ad reuocationem, idem quando agitur contra vxorem ad rem separationem idē q̄ agitur contra clericum ad remotionem ab ecclesia. Absens condemnatus an sit infamis. Cancellatio de banno quando tollat effectum infamie.

§. Item ait. Procurator accusati de ff. si certo dō cautore esse, de rato licet non de facili admittatur sine speciali mandato. h.d. + ¶ Not. q̄ quando contra reum agit ad aliquid q̄d non impletur solutione, sed iudicis sniā, procuratori rei debet cauere de rato. Est enim eadē ratio que in procuratore actoris. Nā illud q̄d petit reus respectu actoris, scz vt absoluatur, sola sententia impletur, ideo sufficit sibi cautio de rato, ita in casu huius legis. ¶ + Secundo no. q̄d cā suspecti tutoris est ciuilis, q̄ agit ad reuocationem tm̄ q̄d apparet hic, q̄ pōt interuenire procurator, secus si ageretur vt puniretur, q̄ esset criminalis, vt ff. de offi. præfec. vrb. l. j. §. item solent. Et per hoc cognosces cor̄ quo iudice debes dare libellū suspecti. Si itaque in mrimonio si agitur p vxorem solum ad separationem pp adulterium, & cā ciuilis, vt extra eod. c. cue. Secus si ageretur ad eam puniendam, idem si agitur contra clericum ad remotionem ab ecclesia, vt extra de testib. c. ex parte. & ibi not. ¶ Not. quod in cā suspecti q̄ agitur ad remotionem, pōt pronunciari absentem vt hic in fi. Oppo. quod causa suspicionis non sit famosa, vt l. he enim. ff. de suspectis tuto. Solu. Intelligas q̄ petitur remoueri ob dolum. Sed opp. q̄d non requiratur spāle mandatum, q̄ semper expedit litigare per procuratorem ne infametur. vt l. furti. ff. si q̄s alieno. & his qui no. infa. Solu. gl. q̄d fidelius agitabit per se. Dic vt in ea. ¶ + Vltimo iste rep. facit dicta q̄d determinant in l. ictus furtiū. ff. tit. j. videlicet quod condemnatus absens sit infamis. Sed rñdeo q̄d causa infamie est, si simpliciter condemnet, non autem si cōdemnetur per procuratorem, vel condemnetur absens. ¶ + Ars autem cācellatio de banno tollat effectū infamie, si qua esset. Jaco. Bu. disputauit, & determinauit q̄d sic, q̄ cācellatio tollit omne effectum eius q̄d cancellatur, vt l. cancellauerat. ff. de his q̄ in testa. delen. Dicit plene in l. fi. de sentē. pas. Quod intellige verū quādo cancellat, ideo, q̄ bannum sibi remittitur. Secus si cancellaretur b ideo, q̄ soluit condemnationem, q̄ tunc non cancellatur nisi respectu quantitatis solute, & cancellatio limitatur, vt d. l. cancellauerat. dicit de hoc in l. fi. C. de senten. pas.

ADDITIONES.

¶ Cancellatio, Vide Alex. consi. fi. ij. vol. Bar. consi. iij. ij. volu.

b POMA. ¶ Cancellaretur. Vide p̄o declaratione. ff. de iudi. in rubr. & vide Jaso. in rub. C. de iudi. Decium melius quā alios, in rubr. extra de iudi. in ij. lec.

LEX XXIIII.

Omponius. a Quedam cause requirūt speciale mandatū que hic ponuntur. h.d. ¶ Not. casus hic b & in l. precedenti in fi. in quibus non admittitur procurator sine speciali mandato. Alios ponit Spec. in tit. de procur. §. j. istud primi. primo notatur in interdicto de liberis deducendis. Quero, q̄d si agatur interdicto de liberis exhibēdis. Sol. & q̄d idem, Bul. contra, q̄ vertitur minus preiudicium. Est enī preparatorius ad istud, exhibere añt est ostēdere in quo nullū est preiudiciū.

ADDITIONES.

POMA. ¶ Pompo. Istum tex. allegat Ro. consi. cclxxxiij. incipien. ad petendū. q̄d habens mandatum ad petendum, nō potest extrahere de carceribus. alleg. Bar. cōsi. lxxxiij. incip. in cā Alfasij, vide etiam Roma. consi. cclxj.

P. P A V. P. ¶ Ro. casus hic. Adde alium casum scilicet ad ībē dam pacem, vide Roma. fin. cccclxx. incl. nūquid, & vide Aret. Justi. de actio. §. fi. in princi. Dicentem, quod ad petendū aliquē incarcerari, requiritur speciale mandatum per istum tex.

§. Stipuletur. Opp. glo. videtur q̄d ista stipulatio non possit commutti, non interest eius qui stipulatur q̄ ratus habeatur. Sol. vt gl. Bul. de Lug. & Jac. Butr. legūt alio modo, vt cesset ista obiectio q̄ hic procurator nō receperat, sed si peciebat cauere sibi, iō nō dz cauere de rato, q̄ forte reus absolueretur.

1 ¶ Procurator rei cauet de rato, vbicunq; per cautionē iudicatum solui non est cautum actori. & nu. 5.
2 Realis actionis libellande & probande, modus.
3 Meum quod est, non pōt esse alterius vno, & eodem momēto.
4 Defensor rei cauet de rato, si non hz mandatus vel dubitatur.
6 Condemnatus ad speciem dandam in actione personali non liberatur, nisi faciat rem accipientis, ita q̄d auocari non possit. Intellige si ad dandum, secus si ad tradendum. nu. 8.
7 Condemnatus in reali liberatur sola traditione.
9 Vendicetur si res, sufficit pronuntiare rem actoris esse, & si non dicat totam.

a **§. Sed tis.** a Qui aliū defendit in actione reali, & 1 de rato dz cauere. h.d. ¶ + No. q̄ vbicunque per cautionem iudicatū solui non est cautum actori, etiam 2 procurator rei cauet de rato. ¶ Scō + no. modū pnunciandi in actione reali, etiā per cōsequens modū formandi libellum. Pronūciat enī res actoris esse, ideo debet in libello peti quod inde declarat rē ad actorē pertinere iure dñij. Simile in l. & eximerso. §. j. de rei vendi. & de peti. here. l. licet. Non tñ p hoc re probo libellū eorū qui petunt reū condemnari ad rei restitutionē, vt l. j. in pnn. ff. de rei vēdi. & l. qui restituere. c. tit. + Vltimo no. q̄ id q̄d meum est, non pōt esse alterius, vno & eodē tēpore, vt hic. Sed opponi. cautio de rato non interponitur q̄n certum est procuratorem habere mādatū. vt no. §. l. proxi. §. j. gl. super verbo, de rato. dicit q̄d hic erat dubium de mandato. Prima gl. dt q̄d constabat hic cum nō habere mandatum, & sic videntur iste glo. admuicem contradicere. alia enim dicit, si dubitetur. Sol. in procuratore ex parte actoris procedit q̄d dicū est ff. l. proxi. §. j. Jn defensore + pro parte rei, etiaz si non hz 4 mandatum, dz cauere de rato in casibus, vt hic colligit ex litera, que dicit, defensor. Itē si dicit se habere mandatum, & b dubitatur similiter cauet, sed q̄n esset certum, nō cauet. ¶ Oppo. q̄ procurator rei nō cauet de rato, vt l. nō cogendū. §. fin. j. eo. Solu. illa regula fallit hic, & in alijs casib, q̄s habuistis ff. l. proxi. 5 Et regulariter + vbicunq; per cautionem iudicatum solui non est actori cōsultū dices tu quare nō est ita cōsultū actori in reali actione sicut in personali? Bl. rūdet mirabiliter. Dic vt habes in ea. Ex hac gl. not. q̄ + condemnatus ad speciem dandam 6 in actione personali, nō liberatur, nisi rem faciat accipiētis, ita quod auocari nō possit, & si euinceretur, potest agi actione pme ua. Ego dico ēt antec̄ euincat si constaret posse euinci, vel per hypothecariā, vel per rei vendicationem, nō esset libertus tradens & conuenti posset. Casus est no. in l. si hominem. ff. de sol. 7 ¶ Secundo no. + q̄ condemnatus in reali liberatur sola tradi 8 tione, q̄ ad aliud nō teneatur, vt hic dicit gl. Jd + quod dixi in personali, intelligas de eo qui erat obligatus ad dandū, secus si ad tradendū, vt habuistis no. in l. ab emptione. ff. de pact. dō tū possessionē vacuā tradat, vt l. ij. & l. ratio. ff. de actio. emp. Jn gl. q̄ incipit, si dubitet, ibi, aliquid dare, vt in promissione p stipulationē. Itē in eadē gl. ibi, vl tradere, vt in actione ex empto de qua quesiit, & ibi, renocet. q̄ est verū, q̄n tenebat dare, sz q̄n tenebat tradere, liberaret solūendo interesse, sicut si dñs erat cō demnatus, vt l. j. in pnn. de actio. emp. ¶ Oppo. q̄d hodie non debet cauere de rato cum iuret dominus de calūnia. C. de iura. cal. l. j. ff. finautem. & sic videtur habere ratū. Bl. soluit duobus modis. Vel dicas q̄ est necessaria cautio in illis casibus in quibus adhuc hodie pcurator iurat de calūnia, vt puta si est ei mādatum, vel si defendebat ex necessitate, vt dixi §. l. proxi. in pnn. 9 ¶ + Quero vtrū in rei vendicatione sufficiat iudicem pronuntiare rem actoris esse? Bl. videtur dicere q̄d nō, nisi addat totam, Certe simpliciter pronūciando, de tota re videt pronūtiare, vt l. si rem. in ij. glo. super verb. totā. ff. de rei vendi. & ff. de exceptio. rei iud. & l. si q̄s cū totū. in pnn. & ibi tz Bet. & Bul. & est casus fin Dy. in l. legatis. ff. de leg. ij.

ADDITIO.

a POM. ¶ Sed tis. No. ex isto textu quod arg. a cōtrario sensu hz locum etiam in sententijs, q̄d limita in sententijs affirmatiuis, vt declarat Rom. consil. cxv.

1 ¶ Exceptiones procuratorie tam ex persona constituentis, q̄ constituti, quando opponi possint.

a **§. Ratihabitionis.** a Exceptiones procuratoris debēt opponi añ lit.
b cōte. nō post. b hz. d. Ratio, q̄ iste exceptiones sunt dilatorie, vt
c dt gl. ¶ Op. C. c de cōsor. eiusdē lit. l. ij. Sol. ibi in procuratore
d qui interuenit post lit. ptē. hic ante. Optime dicit gl. & no. d Dicunt tū doc. q̄d post lit. contest. si pateret aduersarius procu-

ratorē alia nos actus facere, q respiciāt merita cause, nō posset petere po ea cautionē eadē rōne, sicut hic nō pōt petere post
* contestationē.* ¶ Opp. C. e. l. licet. Sol. ibi loquit de hac exceptione, tu non es ꝓcurator. Ista potest semper opponi cum
b reddat iudiciū retro nullum, vt d. l. licet. C. eo. ℙro cuius declaratione debes scire ꝙ exceptiones procuratorie sunt multe. Q̄ñq̄ opponit ex persona constituentis q̄ forte erat minor, vt similis, z ista nō potest opponi postꝙ aliquis actus est celebratus in fauorē cōstituētis. Secus si in eius damnum, vt l. nō eo minus. C. eo. z ibi ꝑ doc. Q̄ñq̄ opponit rōne eius qui est constitutus ꝓcurator, z tūc si nullo modo poterat esse in iudicio, q̄ seruus, vel similis, z ista exceptio poterit opponi semper, q̄ reddit iudiciū retro nullum, vt l. ij. §. j. qui satisd. cog. Sed si aliquo modo potest esse in iudicio, z tunc debet ante lit. cōtest. opponi, vt l. filiusfamilias. §. veteram. ℨ. e. C. eod. l. ista demum. Q̄ñq̄ opponit ratione cause, in qua dicit, non posse procuratorem constitui, z tunc dic, vt C. de adul. l. quamuis. z dixi in l. pen. §. ad crimen. j. de publ. iud. Q̄ñq̄ opponit exceptio cautionis nō prestite. z hec est nostra materia, in qua dicē dñ est, Aut ꝓcurator interuenit ante lit. cōte, aut post, vt in gl. Q̄ñq̄ opponit exceptio, tu nō es procurator. Et hic est aduertendū, aut de hoc fuit disputatum, non tū decisum „sed, fuit admissus procurator cum cautione de rato, z nō pōt amodo sibi obij q̄ non sit procurator, vt in l. inter quos. §. alieno. j. de dam. infec. Q̄ñq̄ fuit disputatum, z decisum, q̄ instrm fuit amissum, z tūc idē, quod nō pōt ei opponi ab aduersario, vt l. ñ. C. de fide instr. z per Inn. in c. quoniam ℨ falsam. extra de probatio. Q̄ñq̄ de mandato non fuit ꝙsitum, z tunc ista exceptio, tu nō es procurator, semper potest opponi, vt C. eo. l. licet. Licet enim sit dilatoria, z non possit opponi post litem cōtestatam, tū q̄ reddit iudicium retro nullum ostendit litem non esse contest. z ꝑ cōsequens non impeditur quin possit opponi, z hoc dico, etiam si aduersarius sciret eum non esse procuratorē, z taceret. Cū em nō pēdeat ex voluntate sua eius taciturnitas, vel ratihabitio nihil operaret, vt l. ñ expressim j. de appel. in vno tamen sibi ꝑ iudicaret scientia eius, q̄ nō posset cōuenīri ab aduersario ꝓcuratoꝛ tanquā deceptus ab eo. Sed op. videt fm hoc q̄ persona procuratoris non possit legitimari, q̄ si est ꝓcurator non est necesse discuti. Si non est non habet legitimam personā ad hoc discutiendū. Respondeo, ista contentio vtrū sit procurator, vel nō, est inter procuratorem, z euꝫ ℨ quem agitur, nec agit ꝓcuratorio nomine absentis, imo ipse suo nomine dicit se ꝓcuratorem. Ita videt dicere gl. l. licet. C. eo. z ex hoc, si litigaretur cū procuratore minoris, vel ecclesie, vel pronuntiaret quod nō esset procurator, non posset peti per procuratorē in integrum restitutio, q̄ istum articulū non examinat procuratorio nomine dñi, ſ̄ suo nomine tm. ℙredicta, que dixi, q̄ hec exceptio, tu non es procurator, nō potest opponi, intelligas ab aduersario ℨ quē agit. Sed ab illo dño, cuius nomine litigauit, semper potest opponi, nisi doceret de ratihabitione vel mādato, vt l. si ꝓtium. C. eo. l. si procurator. j. rem rat. ha. Q̄ñq̄ opponit exceptio procuratoria ratione formē. z tunc si defectus in forma esset talis q̄ redderet mandatū nullū, dic vt §. pri. Si vero non redderet nullū, exē plū in procuratore facto ad agendum tm, vt dixi in l. seruum. §. ait prætor. ℨ. eod. z tūc deberet opponi ante lit. contest, sicut alie exceptiones dilatorie.

ADDITIONES.

a AND. BARB. ¶ Ratihabitionis. Adde gl. in c. cum M. de cōstitutio. ℙro isto §. z ibi Bar. in d. l. ij. vbi idē dicit, q̄s hic.

b ALEX. ¶ Nō post. Facit q̄s no. in l. nulli. C. eod. z ad hoc vide gl. multū no. in c. j. in verbo, absentia. de elec. lib. vi. z q̄ not. in c. cū M. de cōsti. z Bar. in l. eleganter §. si quis. de condi. inde.

POMA. ¶ Extē de per Jas. l. de die. §. si seruum. j. q̄ satisdare cogan. ¶ P. PAV. P. Et in quantū in isto §. ratihabitionis, allegat gl. q̄ paria sunt aliquid fieri in actu, vel incōtinēti post. ad quod ly eā reprobat Bal. hic, nihil allegās, eam tamen sequit Roma. pro sing. in l. ex consensu. §. eū q. j. de appel. vide Alex. multa allegantem. in l. diuortio. in prin. j. solu. matr. z gl. ꝑ concordia. in l. ñ. in prin. in ver. eā nouationem. C. de iura. calūnie. Item quod exceptio dilatoria, que superuenit post litē contē. possit opponi, z limitationē ad hoc, vide per Fely. in c. insinuare. de offi. deleg. Item ista regula, procedit ēt in cautione de iudicio sisti, z iudicato soluendo, glo. in l. de die. §. si seruus. j. qui satisdare cog. q̄ exclamat ibi ℙaul. de cast. dicens se nescire aliqui bi, sed adde de hoc ter. z ibi Bar. in l. j. C. de satisd. z gl. in rubr. j. iud. solui. q̄ uis Alber. in d. §. si seruus. contrarium dicat. Ho. etiam pro extensione, q̄ etiam exceptio litis pendentis, debet opponi ante litem contestatam. Bald. in l. peremptorias. C. sen. rescin. non pos. Alexan. consil. cccclxx. incip. magne prætor. Limita tū istā regulā non procedere, qū per errorem fuisset omissum. Abb. per tex. ibi, in c. pastoralis. extra de excep. z in l. error. de iur. z fac. igno. Ang. hic, z in l. qui ꝓcuratoꝛ. §. j. reprobata gl. ibi. eo. tit. Saly. z Alex. in l. ita demum. C. tit. Ant. in c. ñ. de procu. Jaso. in l. error. de iur. z fac. igno. vide Are. in c. j. de iur. z fac. igno. vide Are. in c. i. de accu. Item forma statuti deberet certo modo ꝓbari, posset opponi lit. contest. q̄s non esset bene prestita, fm Bal. in l. quoties. satisf. cog. Item limita procedere, quo ad partes, videt tñ ēt ex officio etiā post litem ꝓtestatā petere fidē de mandato, iudiciū esset fruſtratoriū, gl. est sing. in c. j. in ver. absentio. in sexto. sequitur Abb. in c. cū dilecti de rescrip. vide ma. consi. lxvij. z clxx. Item tu nō habes sufficiens mandatum post litem contest. possit opponi exceptio, vide ℙaul. consi. xxvij. vide Fely. in c. q̄s contra falsam. extra de probatio. Item q̄s vbi superueniāt tales exceptiones post litē contestatam, possit opponi vide, z limita, vt per Jas. in l. eleganter. §. quis pōt. j. de condi. inde. z ly q̄s aliquis litiger cū alio ꝓcuratoꝛ, non valeat, nisi producatur mandatū, vide consi. lxvij. volu. iij. an aūt exceptio tu nō potes esse procurator non opposita in cā ꝓncipali, possit opponi in cā appellationis z quid si fuerit opposita, vel admissa, z nō fuerit appellatum de Rom. consi. cccl xxviij. Item ꝓ rōne huius §. vide Jaso. in l. de die. §. si seruus. j. qui satisd. cog. Item persona femine exceptio tu nō potes esse procurator, sine ria, vide ℙaul. notabilis c.

c POMA. ¶ Oppo. vide Alex. consi. lxvij. volu. iij.

d ALEX. ¶ Et no. vide q̄ dixi post Bar. in l. ab executo. z appel. hic ponit ly. in l. nihil. C. eo. z Jo. And. in c. ex literis. j. Bar. in d. l. ij. in fi.

* CLAV. ¶ Contestationem. Idē est in aliis cautionibus ꝓrūs, vel iudicialibus, q̄ nō pñt peti post litis ꝓtest. z ibi in l. j. C. de satisda. gl. in rub. ff. iud. solu. tex. iuncta glo. ibi ℙaul. Cast. in l. de die. §. si seruus. ℨ. q̄ satisd. cog. ly Alber. sentiat contrarium. Idem in exceptione litis pendentie scilicet Bal. in l. peremptorias. C. sent. rescin. non poss.

§. In his autem. Communiter persone admittun-

tur sine mandato, non cōtra
a mandatum. ª h. d.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Non contra mandatum. No. q̄s ꝓuincta ꝑsona agit contra mandatum. fallit si ꝓprium interesse agentis tangeretur. l. j. ij. z iij. j. de lt. cau. facit l. non tantum. j. de appellationibus. z Bar. l. cōstante. in 2. q. ij. q. ꝓncipalis. soluto matrimonio.

LEX XLI.

Eminis. Alias, feminas. Feminis pu-
rentib⁹ causa cognita agere
mittitur. h. d. Queritur gl. verum cum agat mulier
a bet renuntiare Velleiano? ª Et videtur quod
Quidam contra, z istud tutius. argum. in auth. matrimo
quando mulier tu. offic. fun. potest. Quero quid si pro fi
cit gl. secus, quia filij possunt habere tutorem. Sed si p
filios esse maiores, z impeditos morbo, tūc esset eadem
in patre. ergo, ꝛc.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Velleiano. Vide in Spec. §. i. versi. itez quod
lier. cum seq. in prima parte. Item vbicunque agere pote
re ꝓprio, z suo nomine secundum Bal. in l. id quod
bus. de epis. z cleri. z istis adde Bar. in l. alienam. C. eo.

LEX XLII.

a **Licet in popularibus.** Ci
bus popularibus ꝓcurator dari non pōt, q̄
priuatam vtilitatem agentis pertineat. d
istum casum, z rationes eius habes in gl. super verbo
ℙropter quod in §. ad crimen. l. pen. de publ. iud. ibi
indistincte in publicis iudiciis ex parte accusatoris
quatur suam vel suorum iniuriam, non admittitur
scias tamen quod actiones populares post lit. contē
tur ꝓprie agentis, vt l. sicuti. j. de verb. sign. Verū p
tem contestatam puto posse dari procuratorem sibi.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Licet in popularibus. Argu. l. si cui. j. de verb.
z eorū q̄ no. Bar. in l. eum qui. §. in popularibus. j. de iur.
vide Innocen. in cap. duduz. de electio. qui dicit, quod
in actione populari admittitur ꝓcurator ante litē cō
nō dicitur ꝓprie popularis, sed anomala, vt in ca. super
de accu. idem dicit „ quādo admittitur ꝓcurator infamis

Bar. in l. reos. C. de accu. Adde pulchre Roma. consi. centesimo quinquagesimo secundo.

§. Ad actionem. In actionibus que competũt ad vindictam potest constitui procurator. hoc dicit.

§. Ea obligatio. Obligatio ex contractu mãda ti parit actionem mandanti, ni si ex necessitate precedẽtis cõtractus mãdatum fuit subsequtũ. hoc dicit. ¶ Quero que est ratio quod ex nouo mãdato oritur [a] actio mãdati? Respõ. qz fit ex necessitate primi cõtract⁹. Nam emptorem hereditatis tenetur defendere heres, vt l. ũ. C. de hered. vel actio. vend. l. hereditatem. ĵ. de donationibus. Ergo si mandat ei, mandat illi id ad quod tenetur, ergo nõ oritur actio mãdati, vt ĵ. manda. l. ũ. §. fi. [b] z si satisdat pro eo hoc etiaz facit ex necessitate, quia qui procuratorem facit, si est presens, debet pro eo satisdare. Ista eadem ratio est in fideiussore, q dat procuratorem dominum. ¶ Oppo. gl. de l. fi mandato. §. fi. ĵ. mãda. Solut. glo. z bene, quod licet mandatum nõ fuit gratuitum nihilominus ille, qui suscipit, dicitur procurator quo ad hoc, vt possit agere contra alium: non tamen dicitur mandatum quo ad hoc vt pariat actionem mandati, inter mandantem, z mandatarium, vt hic, z l. naturalis. §. pen. ĵ. de præscri. verb.

ADDITIONES.

ALEX. ¶ Non oritur. Vide Imo. in l. qui his. de verb. oblig.
a
ALEX. ¶ L. ũ. §. fin. Cane propter, l. fi vero non remunerandi. versiculo, plane. ĵ. mandati.
b

§. Is cui hereditas. Qui habet vtiles, potest facere procuratorem eum qui habet directas. h. d.

§. Sed z dominum. Qui habet ius i re, potest dominum illius rei facere procuratorem. h. d.

§. Porro. Vnus ex correis potest alium procuratorẽ constituere actiue, z passiue. h. d. ¶ Opp. §. ea. l. in prin. Sol. hic quot sunt rei, tot sunt obligationes, z actiones, vt l. eãdẽ. in fi. ĵ. de duob. re. z in l. ũ. in fi. eod. titu. Sed in prin. istius legis est solũ vna actio popularis, que põt exerceri p quẽlibet de populo. Et p hoc apparet quod quedã q̃stiones, que hic formãtur in gl. nõ soluũtur bene. Pone quod vn⁹ ex correis credendi antequã sibi constitueretur facit alium procuratorem, an possit? Bto. dicit, forte quod non, vt hac l. in pnc. quod est falsum. Nam potest facere alium procuratorẽ ad actionem suã⁹ constituentis procuratores, qua est separata ab ea que cõperit procuratori in prin. huius legis erat vna, z eadem.

1 ☞ Procurator actoris, z rei, vnus non potest esse.
2 Procurator interuenies post litẽ cõtestatã debet condẽnari.
3 Sila dz ferri i pson̄a ꝓcuratoris, tã ex parte actoris, quã rei.
4 Tutor duorũ pupillor, qs põt esse, ls vnus sit actor, z alter re⁹.

§. Si plures. In iudicijs diuisorijs plures vnum procuratorẽ dare non possunt. h. d. Vel aliter, Vnus nõ põt esse ꝓcurator condẽnati, z eius cui fit condẽnatio h. d. ¶ Ho. quod vnus non potest esse procurator actoris, z rei. Item no. quod † procurator interuenies post lit. cõte. debet condemnari. Qd colligitur hic, vt in gl. z ibi in rept. allegatur. Dicit glo. ergo erat lis cõtest. Simile in l. si quis cũ procuratoria. §. eo. z l. qui proprio. in prin. ĵ. e. ¶ Itẽ no. † quod tam ex parte actoris quam ex parte rei, sententia dz ferri in pson̄am procuratoris. Debet enim condẽnari reus ipsi procuratori procuratorio nomine domini, z eodem modo ꝓcurator rei dz condẽnari procuratorio nomine domini. Quod apparet hic dum dicit, circa adiudicationes, z condemnationes. Ratione horũ dixi vobis in l. furti. §. j. §. de iura. ¶ † Querit gl. quare seꝯus in tutore duorũ pupillorũ, vt l. accipientis. de auth. tut. Dicit gl. quod ibi pupilli non agebant inuicem, sed contra extraneũ tertiũ quod satis admitti potest. Vel dic quod in tutorem de necessitate non proferuntur verba sententie, sed in procuratore, sic, vt l. eum qui. §. fi. a. tori. de constri. pecu. ¶ † Vltimo nota quod vnus non potest secum̃ ludere ad calculos, vel ad tabulas, quia non reperiretur quis esset vincens, vel victus.

§. Reo latitante. Si vn⁹ vellet defendere reũ, non committitur stipulatio ex clausula de defendendo.

LEX QVADRAGESIMATERTIA.

Mutus z surdus.

§. Cum queritur. Quilibet põt procuratorẽ cõstituere, qui non reperitur prohibitus. h. d. vel aliter. In genere per missorũ omnia intelligunt̃ pmissa, que specialiter nõ reperiun̄t
a prohibita. h. d. ¶ Opp. si hoc edictum est prohibitorũ, ergo qui dicit sibi permissum, hoc debet ꝓbare, vt. l. j. de colleg. illicit. z l. j. in prin. ĵ. ti. j. Solu. vt in gl. duob. mod. z qlibet sol. est bona.

ADDITIO.

a POMA. ¶ Opp. adde in similibus casibus de quibus per Jas. l. cetera. in princip. in j. notab. de leg. j.
1 ☞ Popularis actione agens debet dicere tanquam vnus de populo, z si nõ agit procuratorio nomine, ideo nõ tenet defendere.
2 Popularis actione agens non tenetur defendere populum, nec singulares homines, si agit ad commodum suum.

§. In popularibus. Qui agit vt quilibet de populo, nõ reneat̃ defendere populum. h. d. ¶ † Ho. modũ agẽdi in popularibus actionibus, vt dicatur in libello, talis tãquam qlibet de populo, &c. ¶ Secũdo no. quod licet agat tanquã vnus de populo non agit procuratorio nomine, z ideo nõ cogitur defendere. ¶ † Sz quero an cogatur defendere ipsum populum? Bl. quod sic, nõ autẽ homines singulares ipsi⁹ populi. Quod posset esse verũ si ageret ad cõmodum publicũ, vt l. non solum. §. sed interdum. ff. e. Sed si ageret ad commodũ suum̃ in casibus, in quibus post contestationẽ pena applicatur sibi, tunc non tenetur populum defendere, qz non nomine populi, neqz ad eius vtilitatem agit.

§. Is qui. [a] Minor ad petendum curatorem potest facere procuratorem, z si dubitatur de mandato, admittit̃ cũ cautiõe de rato. h. d. Facit l. ĵtus. in fi. ĵ. qui pet. tuto. Facit, quia id quod quis potest per se, potest per procuratorem, vt l. filiusfa. §. eo. l. seruum quoque. eodem titulo. sed minor potest per se petere curatorem, ergo z per procuratorẽ, z ad hoc constituere põt. ¶ Opponitur quod ista stipulatio de rato non potest committi, ergo, &c. vt ĵ. eodem. l. non cogendum. in fine. gloss. solut, z bene.

ADDITIO.

a POMA. ¶ Is qui. Amplia hunc rex. quod requiritur absentia ad hoc, vt aliquis possit ꝓcuratorio nomine agere, extende, vt hoc idem sit in filio. Paul. de Cast. l. fi longius. §. j. de iudicijs. ĵ.
1 ☞ Procurator constitutus ad agendum, videtur constitutus etiam ad defendendum.
2 Mandatum factum ad agendum tantum, valet: ita quod procurator sic constitutus possit defendere.

§. Pena. [a] Tenet hic gl. † quod si facio procuratorẽ ad agẽdũ, videor facere etiã ad dfendẽdũ.
1 Et p hoc quidã [b] dicunt, † quod si facerem procuratorẽ ad agẽ
b dũ tantũ quod talis procuratio non valet. Breuiter satis puto quod videatur procuratori mandatum. quod defensionem suscipiat, non dico procuratorio nomine domini, sed qs assumat defensionem tanquam defensor simpler. Vide dicta in l. q seruum. de inter rog. actio. Itaque puto, quod mandatum ad agendum tantum, valeret. Quid enim si reus nollet procuratorẽ reconuenire? vel quid si procurator non obstãte quod sibi nõ sit mandatum, sua sponte vult actorem defendere? certe posset, non tamen posset subijci illa exceptio, mandatum non vult, sed posset peti a procuratore quod defendat, z si non defendit, potest peti quod remoueatur, non qz non habet mandatum, sed qz non defendit.

ADDITIONES.

a P. P. A. V. P. ¶ Pena. Limita vt per Roma. singula. ex. xvii.
b Et per hoc. ¶ Pro cõcordia aduerte qõ si reperitur ꝓcurator q habet mãdatũ cũ tatarina, tãtũ, an intelligat̃ habere mãdatũ ad defendendũ? Angel. in §. preterea. Instit. de exceptio. in q. dum tractat de procuratore simplici, &c. dicit Bar. sibi cõtrariari in hac l. multũ. §. pena. alias §. quod cogit. in l. sed nũc quoque. §. fina. alias penul. ff. titulo. i. Solu. vt per Ange. vbi s. ¶ Alia solu. posset dari ex dictis Bar. in §. qui non cogitur. ¶ Adde tu ad dicta Bar. hic, z vide do. Marian. Socinum, in c. id est articulo quinto principali de mutu. peti.

§. Si procurator. Melius est habere actiones directas, quã vtiles. hoc dicit. Hanc §. examina secundum glos. in l. quoties. in principio. ĵ. de admnist. tuto.

§. Quin õ cogitur. Procurator qui satisdat de defendendo cogitur defendere si actio est tempore peritura. Item ex causa potest libere non defendere: sed si actio nõ est peritura, z sine causa non defendit, non cogitur, sed si stipulatio cõmittitur. hoc dicit cum l. sequen. z prin. seq. ¶ Opponitur z videtur quod versicu. nam z eos. dicat idem quod versi. precedens. Huius timore facta est prima glossa magna. Vide eam ibi, z quod obijcit tota glossa. quod sequitur est ad positionẽ casus in ver. nam z eos. qui ponitur, vt ratio predictorum, z videtur continere idem cum dicto.

¶ Opponitur de l. non cogendū. ff. Sabinus. ī. eo. Solue vt in glo. Opponitur de l. filiusfamilias. ff. fi. ē. eo. Solue, vt ibi & l. fī & he. ff. preter satisdationem. ē. eo. & hic.

¶ Lex quadragesima quinta.

On cogendum.

§. Qui ita. Quero q̄ est ratio dubitatiōis? Dicit vt in gl. ¶ Quero quid vertitur in cause cognitione? Dicebat Jacob. Butrigar. hic scilicet ne collaudat secundum Bug. in istis ergo causis que requirunt vtilitatem publicam non potest procurator dari nisi causa cognita, quod tene menti.

1 ☞ Interdicto agens ne vis fiat ei sustinet partes defensoris.

Petens se cancellari de banno, absolui de accusatione, tolli tenuram, vel similia, sustinet partes rei.

2 Stipulatio, que non potest committi, non debet interponi.

3 Procurator datus ad litem, nō potest prosequi appellationes. a diffinitiua, ab interlocutoria sic.

§. Si procurator. Cautio que nō potest committi, nō debet interponi. Ē dicit. Ē vel sic, Cui cōmissa sunt antecedētia, cōmissa videnť & sequentia, & ideo quasi sit de mandato certum non cauet de rato,

1 cū cōmitti non possit stipulatio. h. d. ¶ † No. quod qui agit interdicto ne vis fiat ei, partes defensoris sustinet, & sic tacit qs q perit se cancellari de banno, vel petit se tolli ab accusatione incepta contra eum, vel perit tolli tenutā acceptam cōtra eū, vel similia, partes rei sustinet, licet ipse ad iudicium prouocauerit. Et sic facit quod excōmunicatus admittitur ad defensionem. Pro hoc l. de pupillo. ff. qui remissionem. de oper. no. nun. & ff.

2 fi. eadē l. & ibi de hoc dixi. ¶ † Secundo no. qs stipulatio q̄ cōmitti non pōt, nō debet interponi, vt l. hec stipulatio. ff. diuus. vt le. no. ca. ¶ Opp. & videtur quod possit committi ista stipulatio vt in gl. Sol. gl. qs procurator nō possit succumbere, nisi p iniuriā iudicis, propter quā stipulatio interponi non pōt. Istud nō placet, q̄ ab initio de hoc non liquebat. Et circa hoc vtrum iniuria iudicis faciat hāc stipulationē committi, dic, vt l. fi na. ff. ē. rem ratam haberi. Vel solue secundo modo, q̄ hic erat procurator ad edificandum, & hoc cōstabat, vnde propter hoc videbatur sibi mādatum totum negotium ad edificationē spectans, & ideo cōmitti nō potest, quasi videatur habere totum mādatū. Istam tenebat Jac. Butr. & tenetur cōmuniter, secūdum quam posui tibi summariū, probatur in l. cum procurator. ī. de oper.

3 no. nun. Et per hoc apparet † quod procurator datus ad litē licet non possit prosequi appellationem a diffinitiua vt C. eo. l. in uitus, tamen ab interlocutoria potest. Totum enim negotium videtur sibi commissum. Facit ī. l. proxi. ff. item queritur.

¶ Additio

a ALEX. Prosequi. ¶ Adde Bar. in l. cum procura. in fi. prin. ī. de no. oper. nuntiatione. & in dicta l. inuitus.

¶ Lex quadragesima sexta.

Si propio. Post litem cōtestatam reus potest facere procuratorē, & pro eo cauere, hoc dicit. Ex hac l. colligit glossa, quod etiam procurator post lit. contest. interueniēs condēnetur. Facit ē. eo. l. licet. ff. si plures. & l. si quis cum procuratorio. ē. eo. & C. de sententijs. l. j.

§. Ei qui. Qui sponte defendit, potest vnā causam tantum defendere. hoc dicit.

a **§. Qui alium.** a Nemo est idoneus defensor alterius sine satisdatione. hoc dicit.

ADDITIO.

a P. PAV. P. ¶ Qui alium. Vide amplia, & limita, istam regulam, vt per Jas. in l. filiusfa. ī. qui satisda. cogant.

1 ☞ Restitutio in integrum non restituit rem, sed ius agendi, vel tollit exceptionis obstaculum,

2 Restitutio quid restituat.

3 Restitutorium iudicium sequitur ad primum de necessitate.

4 Aduocatus seu procurator in prima causa, non debet esse in secunda, si non vult.

§. Item queritur. Qui defendit in antecedē ti, cogitur defendere in cō sequenti. h. d. vel aliter. Qui defendit in preparatorio cogitur

1 defendere in preparato. ¶ † No. quod per in integrū restitutionē nō restituitur res, sed actio, seu ius agendi, vel tollit exceptionis obstaculum, & sic duo iudicia. ¶ No. etiā ea que dixi in summario. Opp. in integrum restitutio est in primum, alias

a prius tinum statum & repositio, vt l. quod si minor. ff. restitutio. ī. de mino. Sic videtur per primum iudicium rem debere restitui. Pro hoc facit ī. de mino. l. in cause. ff. iterdū, vbi dicitur qs hoc iudicium nocet cuilibet possessori. Huius timore variatur

2 lectu. huius legis. † Tu dicas breuiter, vt intelligas gl. illud restituit restitutio quod abstulit lesio. Aut ergo minus fuit lesus vendendo rem, & tradendo possessionem, & tunc per restitutionem rescinderetur venditio. & restitueretur res, & sic esset vnum iudicium. Unde bene repreh̄ē dīt primā positio casus posita hic. Si vero fuit lesus solummodo in vēdendo, non in transferendo possessionē, q̄ forte vēdidit rem, q̄ emptor possidebat, & tūc restituitur solum ad vēditionē. nō autē restituitur possessio. nec in ea non fuit lesus, & ita erit necessarium nouum iudicium. Et loquitur hic secūdum secūdam positionem glosse, que vera est. alij intelligunt hic restitutorium iudicium, hoc est puerum a minore petitur, cum petit se in integrum restitui. De quo dicti in l. non solum. ff. j. ē. eo. sed precedēs lec. est verior. ¶ Oppo. C. eo. l. inuitus. Sol. nō tenetur prosequi causam appellationis, q̄ dicitur alia causa, sed iudicij restitutorij sic, vt hic. Nā

b tio, quia causa appellationis non sequitur b ad primum de restitutorio. ff. fi. ē. eod. Solutio a. Intelligas quod hic fuerat de

3 sitate, sed † iudicium rescissorium seu restitutorium sequitur ad primum ex quadam necessitate. Non enim ad aliud fuit institutum iudicium rescindēs, hoc est, postulata restituitio, nisi restituretur ad istud. Fuit enim abunde hoc cogitatum. Facit

4 gu. † quod aduocatus seu procurator in prima causa debet esse procurator seu aduocatus in causa appellationis. Sed contrarium est veritas per l. inuitus. C. eod.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Primum statum. Adde Bartolum. & doctores quod tempore. C. de testamento militari. & Cynum in l. inuitus. in vlt. queritione. C. eodem.

b ALEX. ¶ Sequitur, dixi post Bal. in l. j. & ibi glo. C. de fide. in l. ignorantis. & nota. gl. que est hic in l. quacūq̄ ratione. & dicit, procuratore. i. procuratorio nomine. quam ad hoc allegano. Bal. in l. j. in fine. ī. de sentēn.

§. Procurator. Procurator, etiam ad lites, potnec reddere rationem, & restitutre reliqua, hoc est, quicquid eius occasiōe ad eum peruenit. & repetere expensas. hoc dicit. Bi. inducit in arg. ad questio. de ambasiatoribus Mediolanen. de qua g. vide Cyn. in l. manifestissimi. ff. sed cum. in vj. & vl. q. C. de fur. Ego plene j. fol. ma. ff. vero. ff. item quicquid. vbi glossa tangit, ego dico cōtra istam glo. per tex. in l. socium qui in e. ff. fi. ī. pro soc. per quam legem debet determinari quod hic dicitur. Oppon. glo. de l. fi possessor. ff. bone fidei. alias est in l. fi quid possessor. ff. sed an, & bonefidei. de pet. here. sol. gl. & bene. Opp. C. mādat. l. j. Solutio, vt ibi distinguit.

1 ☞ Executores si sunt dati duo in testamento, vnus potest contra alium debitorem testatoris agere.

2 Procuratores plures quādo ab vno sunt dati, vnus cōtra alium quando agere possit.

3 Judicum vnus ex duobus delegatis vel ordinarijs, alium cogere non potest.

§. Si duobus. Unus procurator non potest re contra aliū nisi ex pacte fuerit datum. h. d. ¶ Oppo. ī. l. proxi. Sol. iste ff. intelligitur secundum l. seq. seq̄ habet speciale mandatum. Ista est vera in se, vt multe fuerunt colligitur ex l. itaq̄. ī. eod. que est l. Caij. sicut iste ff. distinguūt, aut est procurator ad exigenda debita, & loquitur ff. Aut est procurator omnium bonorū, & loquitur lex sequens. Assignat glos. rationē, quia non potest videri procurator datum, vt a seipso exigat, ergo ab alio exigat. Dices tu, licet possit agere in iudicio, nonne potest soluere sibūpsi? Respondeo speciali mādato non venit vt sibūpsi soluat. Secus in generali. ff. si remunerandi. ff. apud Julianum. ī. manda. Veritō nec potest a se, nec sibi soluere. Unde alij videtur hoc mādatum. Hoc satis verum videtur in se, tamē litere non congruit. Dicitū dicunt quod hic fuit administratio diuisa, q̄ vni fuerunt data negotia Italica, alij Prouincialia. Ista est vera in se, tamen congruit litere, quia mādatū non cōcurreret circa debita vt vult text. Alij distinguūt ex quo debito agat, vt ex mandato ti debito possit agi. ex debito vero contracto post mandatum vt in sequēti lege. istud non est verū in procuratore a litem tore secus, vt ī. de admi. tut. l. cum curatore. ¶ Opp. videtur quod nullo casu iste ff. procedat. Nā aut duo procuratores fuerunt simul dati, & vnus non potest sine alio aliquid facere, sicut fuit dictū in solidū. ē. eo. l. pluribus. Aut fuit datus vnus post alium, & tunc primus videtur renocatus, vt l. si quis cum pro-

a ratorio. ff. fi. ē. eod. Solutio a. Intelligas quod hic fuerat datus in solidum, vel fuit datus secundus nō animo renocandi primi. Sed tunc contra, quia si dati sunt insolidum, ergo vnus potest agere contra alium, sicut vnus tutor contra alium. l. si plures. de admin. tut. Facit quod nota, in l. ū. C. de admi. tut. Sol. ff. in tutoribus. Ratio, quia cū principalis persona nō potuit prouidere, prouidet lex, vt vnus possit agere contra alium.

hic principalis persona potest sibi prouidere. Et p hoc† dicebā
qđ si sunt dati, duo executores vniuersales in testamēto, qđ vn⁹
3 aliū debitoꝝ testatoris pōt agere, p d.l.si plures. Preterea
est alia rō, qz si vnus executoꝝ nō vult exeq, alius hz potestatem
in totū, vt c.fi.extra de test.li.vi. Si igit ille q est debitoꝝ sibi, vt
socio nō soluit, nō vult exequi ideo alius in totū pōt petere, vt
c.fi.extra de te. Quero vtrū ista exceptio possit opponi, etiā
post suam. Videt q sic, qz hec exceptio includit, tu non habes
mādatū, ergo, ꝛc.l.13.C.e.ꝛ no.i l. Pōponius.ſ.rati.ſ e. Quod
hoc includat, ſt tex.in l.q duos, ſ.e. In ſuū facit l.itaq; ſ.e. vbi
munit qs repellit exceptióe, ergo in veritate est procuratoꝝ. Sz
dicas qs est exceptio facti potiꝰ quā iuris. † Dic ergo aut
4 sunt dati plures procuratores ad diuersa, ꝛ vnꝰ pōt agere ꝛ alius,
aut dati ad idē, ꝛ tūc aut nō est dictū, nec subintelligit in
Aut fuit mādatū ad exigēdū tātū, ꝛ
plures, de erer.ꝛ mand.l.idemq; ſ.ſi qs ea. Aut fuit dictū, vel
subintelligit insolidū, ꝛ tūc aut fuit mādatū ad exigēdū tātū, ꝛ
vnus ab alio exigere pōt, vt dixi, ſ. ſeqm ſolu. Aut fuit mā
datū vniuersale, ꝛ tūc aut superest persona mādātis, q pōt pui
clatū vniuersale, ꝛ tūc aut superest persona mādātis, q pōt pui
dere sibi, ꝛ vnus nō pōt agere ꝛ alius, nisi habeat speciale māda
tū, vt d.l.q duos, ꝛ l.itaq; ſ.e. Aut nō superest, ꝛ tūc vnꝰ ꝛ alius
agere pōt, vt l.ſi plures.ſ.de admini.tut.ꝛ qđ no.in l.ſ. C.de ad
min.tu.ꝛ ista facilit† q si sint duo iudices delegati, vt ordinarij,
qđvꝰ nō pōt cogere aliū, de q p Inn.i c.prudētiā, extra de offi.
dele.ꝛ ſ.de minoꝝ l.minoꝝ autem magistratus, in prin.ꝛ ſ.de arbi
tris.l.magistratus.

ADDITIO.

a POMA. Solu. Intelligas. Vide Alex.consi.cxxiiij.ꝛ cl.

LEX QVINQVAGESIMANONA.

Procurator nō pōt facere cō
ditionē dñi deteriorē, ꝛ melioꝛē fic. B & cū l.sequēti. Bl.ponit tres casus, in qb⁹
pōt fieri deterioꝛ cōditio dñi p procuratorē. Dic vt in
ea. Mo.gl.q & ex quacunq; cā, scilicet iusta nā ex iniusta nō q
ris seruꝰ, nec filiꝰ, nec procuratoꝝ, vt ſ.ſ. & acgrē. possessiōe.l.q seruꝰ.

LEX QVINQVAGESIMAPRIMA.

Minoꝝ xxv.annis nō pōt esse procuratoꝝ ad iudicia. Ser
uius potest esse procuratoꝝ ad iudicia.
Minoꝝ p patre absente an admittatur ad plenā defensionem.
vbicunq; minoꝝ admittitur sine mādato, eo in casu nō restituit.
Exceptio minoꝝtat⁹ ꝛ minoꝝ opponit, & post litem cōtestatā.
Minoꝝ non restituitur contra naturalem obligationem tantū.
nec ex ea obligatione lederetur.
Minoꝝ hodie cū iuramēto est legitimꝰ ꝺfensoꝝ, si fuit admissus.
Procurator, pro quo dominus satisfecit in instrumento, an
saltem nuda cautione promittere debeat.

Minoꝝ. a Qui pōt in integrū restitui, nō est ido
neus defensoꝝ, ꝛ restitutio p̄cipalis p
det fideiussoꝝ. h.d. Opp.ſ.de minoꝝ.l.cum māda
to. Sol. dicit qdā, hic defendebat cū mādato, ibi fine
mādato. Al† vtꝰ hic in procuratore ad iudicia, ibi in procura
re ad negotia. Cōtra B, qz ſeqm B minoꝝ xxv.an. nō pōt esse pcu
rator ad iudicia. Cōtra rū videt Inſti.gb.ex caus.ma. nō lz. ſ.ea
dē.ꝛ ſ.de ma.vindi.l.ſi collectaneus. Solut, ibi in procuratore ad
negotia, ta & gl. Jac.de Are.ꝛ Ol. sequēdo eū dicūt† qđ ad in
dicia pōt esse procurator maioꝝ xvij.an. d. ſ.eadē.ꝛ d.l.ſi collecta
neus. Nā si intelligeres ad negotia, nō esset necesse qđ seruꝰ ma
numitteret, qz seruꝰ pōt esse procurator ad negotia, vt l.seruum
quoq;.ſ.eo.ꝛ B refert Cy.i l.exigēdi.C.e. qcqd dicat Ja. qz glos
sa est hodie approbata extra de.pcu.c.q gñaliter, circa finē, lib.
vi. Et si dicas, quare manumittit in casu illarū legū? Respōd.
qz boles cū eo securius ꝛbūt, ꝛ ipse filiꝰ pcurabit vidēs se libe
tatū, ꝛ a dño būficiū recepisse. Opponit.C.eo.l.exigēdi. vbi
minoꝝ admittit. Sol. ibi est casus specialis ꝛ singularis scilicet
q admittat⁹ p patre absente q debebat cōdēnari, ꝛ admittit ibi
ad plenā defensionē, ñ ad allegādū causam absentie, vt ibi in tex.
cum dicit, defensioni ꝛc. ꝛ illo casu minoꝝ non restituereꝝ, ne
decipiat⁹ legis authoritate ille, q cū eo contrahit. Et ita intelli
git glossa.iū. Glossa tamen precedens generalius loquitur,
in quocūq; casu minoꝝ admittat⁹ sine mādato, in eo casu in inte
grum nō restituat⁹. Quero, qd si fideiussores intercedūt aut
monouādi? Bl. dicit idem, qz minoꝝ non habet legitimā perso
3 nam stādi in iudicio. † Quero extra gl. illa exceptio, tu es mi
noꝝ, quādo potest opponi? Gloss. in l.exigēdi. C. eodē ꝛ videtur
dicere quod vsque ad litem contestit, vero contestit, opponi
non possit, sicut exceptio militie, vt l.filius.ſ.veterani.ſ.eo. sed
cōtra videtur, cum enim minoꝝ non habeat legitimam personā ꝛ
neque p se, neq; p̄ro alio, vt l.j.C. qui legiti. pers. semper poterit
opponi, vt l.ij. ſ.i.ſ. qui satisd. cog.ꝛ argumēto dicte l.j.C. qui le
gi. perso. Venio ad vltimam gl. dicitur hic quod subuenitur
b fideiussoꝝ minoꝝis. Cōtra ſ.de arb.l.ſi pupillus. Bl. soluit duo
bus modis, secunda vera: quia ibi minoꝝ erat tantum naturali
ter obligatus, ꝛ sic nō restituitur, quia iure communi erat vsus.
4 Unde būficiū restitutionis non trāsit ad fideiussores. † No.
quod contra naturalem obligationem tantum minoꝝ non resti
tuitur. Simile in l.puberes.ſ.de v.ob. Quod est ideo, quia mi
noꝝ nō leditur. Si vero aliquo casu lederetur vigore huiꝰ natu
ralis, bene restitueretur, vt l.interdum.ſ.de cond.indeb.ꝛ ibi di
xi.ꝛ l.Marcellꝰ.ſ.de fideiu. Opp.C.de fideiuſ.mi.l.j.ꝛ l.ij.ꝛ l.
in cauſe.in p̄inc.ſ.de mino. Bl. soluit optime, ꝛ distinguit, quā
videꝝ signa. Opp.ad tex.ū ad distinctionēꝝ glosse. Videtur
enim implicare cōtradictionem. Nam tex. dicit quod nō admit
titur tanquā nō idoneus, ꝛ postea dicit quod sibi succurritur p
restitutionem. Quomodo enim potest sibi succurri, qz non ledi
tur? Respō. tex. vult dicere, si poneretur illud inconueniēs, scili
cet quod admitteretur, sequeretur aliud inconueniēs scilicet qđ
restitueretur. Querit gl. quid in procuratore minoꝝ dato ad
5 agendum? dicit idem, ꝛ bene. † Quero extra gl. vtrum minoꝝ
c hodie cum iuramēto sit legitimus defensoꝝ? Bul. de cu. dicit q
sic, qz cessat ratio legis, vt in aut. sacramēta. ꝛ ibi no. C. in aduer.
ven. hoc verum si fuerit admissus. Potest enim ab initio nō ad
mitti p istam legē, quia eo ipso quod vult iurare ꝛ implicare se
6 ipsum, decipitur, vt l.minoꝝibus.ſ.de min. secundū Bul. † Ul tri
mo. Cy. inducit istam legem ad questionem, vtrū procuratoꝝ p
quo dominus in instrumēto satisfecit, debeat saltem promitte
re nuda cautione? Et tex. iste facit quod sic, in eo quod dicit, ipi
ꝛ fideiussoꝝibꝰ eius, ergo seipsum obligat. De quo per eus in l.
j.C.de satisdan. Dixi ſ.iudi.solui. super rubr.ꝛ eodem titul. l.ſi
ad defendendum.

ADDITONES.

a Minoꝝ. Pro concordia aduerte, quod si minoꝝ xxv. anno. in
iudicio interuenit tāquā defensoꝝ alteriꝰ, nō facit iudiciū nullū.
Ita Bar. in l.exigēdi. C. de procuratoꝝibꝰ. Cōtrariū allegat. i hac
l.minoꝝ. Sol. si inspiciat Bar. nō mereꝝ arguī de ꝛrietate: nam
Bar. vbiq; ſt, ꝛ assignat causas specialitatis in d.l.exigēdi. Ex
tra autē illū casum, regulariter decidit ꝛrū, ꝛ maxime p casum
c. qui generaliter, de procuratoꝝ. in vj. quem tex, alle. Bar. vbi
que, nec in aliquo sibi contradicit.
b ALEX. Secūda vera. Et Bar.ꝛ Ang. in d.l.exigendi, tenēt ꝛ
rūi, limitātes in l.ita demū. ꝛ vide qđ dixi in d.l.ita demum. vide
Bar.ꝛ Bal. in l. Pōponius. ſ.rati.ſ.eo. Saly. in d.l. ita demū,
tz idē qđ Bar. hic, ꝛ Inn. in c.nō iuste. de pcu. Ang. hic alr ſt. p
Bal. in l.licet. C. eodem. ꝛ ibi per Flo. ꝛ ibi etiam Barto. Add
de an minoꝝ possit esse procura. Joan. de Ana. consi. cxx.
c ALEX. Cum iuramento. Vide glo. ꝛ Bar. in d. aut. sacramē
ta. ꝛ Bal. ibidem per Cano. in c. non iuste. de procura.

§. Quoniam. No.q defensoꝝ representat p oīa vi
cē eiꝰ quē defendit: qđ intellige in de
fensore volūtario. Nā q ꝺfendit ex necessitate, ēt ex sua p̄sona po
terit defensiōibꝰ vti, vt l.idemq;.ſ. generaliter.i.māda.ꝛ l.pcu
ratoꝝ ad exhibēdū. ſ.i.j. ré rat. ha.ꝛ l.ſz ꝛ ſi.ſ. itē ſi res.ſ pe.hſ.

LEX QVINQVAGESIMAQVARTA.

a Neque femina. a In eo quod dicit text.
b mules. intelligit gl. idem
in clerico. b in l.filius.ſ.veterani.ſ.eod.

ADDITIONES.

a P.P AV.P. Neque femina. Quod ista exceptio sit dilatoria ēt
in persona femine, vide Mar. no.c.
b ALEX. Idē in clerico. Et no. hic cum gl. qđ nō est idoneus ſi
deiussoꝝ, qui est alterius foꝝ. Alle. Bal. in l.ij.C. per quas pſo.

LEX QVINQVAGESIMAQVINTA.

1 Actio vtilis quando p̄fertur directe, vel directa vtili.
a Procuratore. a Actilis p̄fertur directe
h.d. Opp.C.de noua.l. iij.
Solu. glo. hoc est verum in tribus casibus hic posi
tis. Tu dic quod hic concurrebat procurator in rem
Primā Bar. super ff. vete.

1 suam, & dominus, ibi non. ¶ Oppo. & videtur q directa præferatur vtili, vt l. qua ratione. ff. litere. de acqui. rer. domi. Sol.

b Quãdoq; vtilis & directa sibi aduersantur, vt directa que cõpetit domino, & vtilis, que cõpetit prescribenti: & tunc præfertur vtilis, vt in eo tit. C. de præscrip. long. tẽp. & ff. de vsucapio. Quãdoq; vtilis, & directa competũt ad diuersa, vt directa que competit domino, & vtilis que cõpetit emphyteute, vel feudatario, & tunc vna nõ præfertur alteri, sed quilibet potest de iure alterius litigare, vt l. iunta. ff. si de vectigalibus, de dam. infect. Quandoq; vtilis & directa competunt ad idem, & tunc si vtilis competit ei ad quez negotium in veritate spectat, vtilis præfertur directe. vt hic & l. si procurator. ff. eodẽ. & in toto tit. ad Trebellianum. Quandoq; econtra directa competit ei ad quẽ spectat negotium in veritate, & tunc directa præfertur vtili, vt d. l. qua ratione. ff. litere. Facit quod not. in l. ff. de loco publ. fruen.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Procuratore. Vide de hoc per Bal. in l. ũ. ff. fin. de lege commis. & vide omnino Bal. per illum tex. in c. ff. in prin. de cõtro. inter do. & em. & Bal. in l. si cũ empto. C. de pactis.

b ALEX. ¶ Quandoq;. Ista sunt verba Jo. in l. in causæ. ff. e. licet Bar. nõ alleget. Et adde q̃ no. in l. si culpa. ff. de rei vend. & q̃ no. Jaco. But. in l. vnica. C. de monopo. & Bar. in l. facta. ff. si heres. ad Trebel. & in l. si cum empto. ff. de pactis. & p hoc vide qs dixit Bar. in l. apud Celsum. ff. si mandati. ff. de do. excep. sed qd si tertius præscripsit contra emphyteutam, & dominus recuperat a tertio, per rei vendicationẽ directam, an emphyteuta possit vtili actione recuperare a domino? vide Bald. in cap. j. ff. Preterea. vlt. de probi. feudalie. qui determinat quod non. Et ad id quod dicit de vtili acquisitione ex præscriptione, adde glo. no. & ibi Bar. in l. si edes. ff. ff. de seruit. vrba. predio.

LEX QVINQVAGESIMASEXTA.

a **Ad rem mobilem.** a Cui committitur cõsequẽtia videntur committi antecedentia. h. d.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Ad rem mobilem. Vide quod per istam l. & l. ad legatum. ff. eod. quod dicit Bartol. in l. vndebitum. de condi. inde. ¶ P. PAV. P. Circa istam regulam, & econtra omnino, vide que habes ad Bar. in l. ũ. ff. de iurisdom. iudi. ¶ POMA. Limita regulam huius tex. vt per Bald. in l. fin. in prin. ff. oppo. C. de here. in ff. Item limita vt per Aler. ibidem. Panor. ca. ex parte. iij. de decis. Et eam late examinat Jaso. in l. ũ. ff. de iurisdic. omn. iudi. cum. in j. nota. & l. plane. ff. ũ. in iij. no. de lega. j. etiam Imo. circa istum tex. consi. xxiij.

LEX QVINQVAGESIMASEPTIMA.

1 ☞ Executione commissa, an videatur commissa cognitio.

✳ **Qui procuratorem.** * Procurator datus ad agendum intelligitur datus ad litem perficiẽdam.

1 hoc dicit. ¶ Querit gl. aliquis delegat causam iudici, vt cognoscat, an poterit sententiare? Dic vt in glo. quod non. Speculator. in titulo de iudice dele. tenet cõtrariũ. Hoc ego examino in l. a diuo Pio. ff. ff. de re iudicata. vbi glo.

2 tãgit tan cui committitur executio, videatur committi a cognitio. Pro quo C. si contra ius vel vtili. publi. l. z si nõ cognitio. Et ibi distinguo, aut committitur causa simpliciter, aut vt cognoscat, quo casu loquitur illa gloss.

ADDITIONES.

✳ CLAV. ¶ Procuratorem. Vide ad intellectum & limitationẽ huius legis Roma. consi. cccclxvi.

a ALEX. ¶ Committi. Item facit quod licet per statutum quis habeat potestatẽ inquirẽdi, non poterit cõdemnare, imo isto casu debebit esse pena ordinaria. Et ad hoc vide etiam no. in c. exhibita. de iudic. & ad intellectum huius legis, vide Saly. post Bal. in l. si procurator. C. eod. & ibi Ful. An possit mouere actiões vide in l. procura. C. eo. ¶ Adde quod voluit Roma. cõsi. cccl. iij. incipien. ad predictorum corroborationem.

LEX QVINQVAGESIMAOCTAVA.

1 ☞ Procurator cui cõmissa est libera administratio in vno negotio potest quicquid vult, libere in illo facere, & num. 5.

2 Administrationem plenam concedere, & liberam idem est.

3 Si dicitur quod possit facere quicquid ipse dñs facere posset, idem est quod concedere liberam.

4 Ratum habiturum quicquid per eum factum fuerit, qui promisit, videtur concedere liberam.

a **Procurator.** a Procurator † cũ libera, potest omnia facere que dominus facere posset, & etiam alienare si donationem nõ contineat. hoc dicit tex. cum glo. ¶ Opp. ff. l. proti. &

1 l. procurator totorum. Sol. gl. hic habebat liberam, ibi nõ, & ista

b vera. Quero, † quid si cõcedit libera b administratio in vno negotio, non generaliter in omnibus. Tunc non loquitur ista lex

que dt, procurator cui generaliter libera. Puto quod in illo negotio possit libere facere quicqd vult eadẽ rõne: qua in omnibus gñale mãdatũ. Pro hoc c. qd agẽdũ. in fi. e. tit. vt. Hoc terminant plene in l. q Rome. ff. Callimach. in fi. de verb. obligat. videt tãgere. Quero qd si cõcedit plena administratio, e dicit libera? Respõ. idẽ importat, † vt l. si procurator. C. eo. vbi

3 & gl. ¶ † Quero qd si nõ est dictũ libera, sed permisit ei quod

4 possit facere q̃quid ipse domin⁹ facere posset? Certe videt d p l. creditor. ff. Lucius. j. mãda. ¶ † Quero, qd si fit alienatio mandati est dictũ quod p̃misit se ratũ habiturũ q̃quid e cũ fuerit? Certe ex hoc videt cõcedi libera, † vt l. C. de f cur. Cesa. & ibi tetigi. ¶ † Quero, qd importat⁹ cõcessio 5 Respõdeo quod omnia põt facere q̃ põt dominꝰ, dũ tñ de g lus abstr, vt d. l. creditor. ff. Lucius ita quod donationẽ me cõtineat, vel econtra iuris. ff. ff. de pactis.

ADDITIONES.

a POMA. ¶ Procurator. Vide Practi. Papi in formu fionis rei conuenti. ¶ P. P. AV. P. Vide Ang. Aret. infra his per quos agere pos. in prin. dicentem quod in omnib. bus in quibus requiritur speciale mandatum sufficit ma generale cum libera, & ponit sex casus in quibus requiritur ciale mandatum. Idem in pluribus, in aliis non potest, qu cederet fines mandati etiam si in fine promitteret domin tum habere quicquid per eum fuerit gestum, quia intellig circa predicta commissa, vide Com. consi. clxviij. incip. veru lis vir. & ibi etiam, quod habens generale mandatum cum ra, non potest facere confessiones de recepto, nisi conster de ra numeratione. Jas. in l. j. C. de offic. procu. Cesa. Item qs pot procurator cum libera nouare. vide Com. consi. clxix. circa me in duobus verbis. Item quod fortius sit mãdatum cum libe datum ab homine, & de isto loquitur ista lex, vide Jas. in l. ff. offi. procu. Cesa. in hoc vide Corset. in c. grandi. de verbo libera & similibus aliis, qd importet, vide q̃ scripsi in l. fi. ff. de le. 1. Item quod regulariter mandatũ cum libera, equiparetur mandato speciali, cuius quibusdam declarationibus, vide Jaso. in l. preses. C. de transac. Item ex quibus verbis inducatur mandatum cũ libera, vide per Jaso. multa in l. procurator. in ijno. C. de pro cur. Item an in spiritualibus, requiratur speciale mandatum vide Fely. in c. coram. in iij. nota. de offic. dele. Item xxv. casu in quib⁹ requiritur speciale mandatũ, vide ad finẽ tracta. mat cionũ. Item ad regulã, quod tantũ operatur mandatum cum bera, sicut speciale, & sex fallentias, vide Jaso. in l. iusiurand quod ex conuentione. ff. procuratorum. ff. de iureiur. Item ex bus verbis inducat mãdatũ cum libera, & an habeus mandatum cum libera respectu iustantie, possit cõpromittere ad finem pẽdendi? vide Aret. in l. qm Rome. ff. Callimachus. ad fi. de re bozum oblig. Itẽ ad faciẽdũ aliquẽ carcerari, requirit speciale mandatũ. vide ad Bar. in l. Pomponius. ff. eo. vide Ang. de his p quos agere pot. dicentem, quod in quibus casibus ritur speciale mãdatum, sufficit generale mandatum cum li ra, & ponit xxv. casus, in quibus requiritur speciale mãdato

b ALEX. ¶ Libera. Et nota quod ly in mãdato singulariter sonarũ requirat illud verbũ, cum libera, vel equipollẽs. tamen in mãdato vniuersitatũ, tacite videtur inesse. Ita dicit Bal. illum tex. in l. præses. in prin. C. de transac. Lui adde no. p Jas. in c. suscitata. de resti. in integrum. & in materia vide Imo. in quod quibusdam. de fideiuss. & dicit Bal. in l. mandatum. in fi. positione, C. manda. quod procurator generalis sine libera. potest facere obligatorios actus. l. quam Tuberonis. ff. alia. pecu. Dicit etiam Bal. in l. illud. ff. ff. de mino. quod in omnibus causis, in quibus requiritur speciale mandatum, sufficit generale cum libera. adde quod voluit Roma. consi. xciij.

c ALEX. ¶ Importat. Vide tamen tex. in l. quam Tuberonis. ff. alia. de peculio. & ibi vide Bar. post Bal. in l. procurator. ff. ff.

d POMA. ¶ Quero quid si. Vide Jas. in l. pronuncia. ff. ff. de oper. no. nũtiatio. Panor. c. intelleximus. de iudi. & Panor. consi. xviij vol. ij. Roma. consi. xciij.

e POMA. ¶ In instrumento. Declara vt per Jaso. l. transactionis. C. de transactio. Vide etiã Fely. in c. solite. de maio. & obe dien. qui allegat dicta Bartoli hic, licet eum non alleget.

f ALEX. ¶ Concedi libera. Et adde quod not. in capitu. contingit. de transactio. in c. ff. & in ca. petitio. de procura. ¶ P. AV. Contrarium est verius. Adde Jaso. in l. transactionis. ad fi. transactio. & in l. si procurator. C. de procura. ff. de conditio. debiti.

g POMA. ¶ Quero quid importat. vide ad hec Aler. consi. in j. vol. Panor. consi. x. vol. j. consi. lxxxviij. eod. volum.

LEX SEXAGESIMA.

¶ Procurator generalis non potest de causa compromittere in arbitrum vel arbitratorem.

Mandato. Procurator gñalis sine libera nõ põt trãsigere. a h.d. Opp. ff.l.pri. Solu. vbũ libera, tollit Jnũ. Opponit. C. de transactioni. l. pses. Bl. solut. ¶ Not. aliud ĩ procuratore, aliud in legitimis administratiõib⁹, vt tutoribꝫ, curatoribꝫ, pñsidibꝫ, rectoribꝫ, & similibꝫ. Jsti enim intelligũtur habere liberã. ¶ Ex b nota, q̃ qs procurator gñalis nõ põt de causa cõpromittere b in arbitrũ vñ arbitratorẽ, cũ arbitramẽtũ sit q̃dã trãsactio. Oportet ergo qs ei sit mãdatũ, c vel qs habeat liberã administrationẽ, nõ dico litis, ff omniũ bonoꝝ, vt ille⁹ cause, vt tetigi. ff.l. prima & i l.q Rome. ff. Callimach⁹. de vbo. obligatiõib.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Trãsigere an autẽ habens generale cũ libera possit fideiubere? colligo ex his que habẽtur in l. seruus mscio. ff. de fideiusso. & Bal. in l. in personam. ff. primo. supra de pactis.

b ALEX. ¶ Cõpromittere. Et de b est. tex. cũ ibi no. ĩ c. p tuas. de arbitris. Bar. & moderni. i l.q bona. ff. si alieno. i fine tertie q̃stiõis. princip. de damno infecto. & vide in c. qui ad agendum, extra eodem titu. lib. vi. & Ang. hic, & quod dixi post eum.

c P. P. AVP. ¶ Si mãdatũ. Vide q̃ dt Ant. de But. ff. si. xliij. circa medũ, qñ isti procuratores, & defensores litis, possint sup alicꝫ iciderĩ, & qñ de se regrat speciale mãdatũ impetrate, & dispone, qñ ira vtile videbat esse liti, & dño suo, facit qñ dt Bar. in l. illud. ff. si. ff. & minori. ĩ l. procurator. i pn. ff. de operis noui nũtiatione. vbi alĩ, & circa illud qñ dt hic, qñ ñ põt procurator transigere, nec cõpromittere, & alia in materia, & dum dictum est de innovãdo tribus, vide Fely. in c. cum olim. el i. de officio delega. & Romanum consi. cxv. & Alex. consi. xliij. vol. ij.

LEX SEXAGESIMA PRIMA.

¶ Executio iudicati contra procuratorem fit quãdo fuit condemnatus in expensis ob inobedientiam vel propter calũniam.

Plautius. a In procuratore simplicẽ ñ fit executio iudicati, sec⁹ in defensorem. h.d. ¶ Opponit. ff. e. l. si procurator. ĩ fi. Solutio. Suã nõmãdat executiõi ff procuratorẽ, sed ex vigore pmissiõis facte peñ de iudicato solvẽdo poterit cõuenirĩ, & exigi, vt in Jnio. ¶ Sed o opponit qz ex parte rei nõ videt posse fieri, procurator i rẽ suã actore iuito, vt l. si Stichũ, in fi. de noua. Solue. vt gl. ¶ Opponit & videt qs tex. iste sit superfluus ĩ eo qd dt, idẽ erit observãdũ, &c. Huius Jnij timore gdã dicũt qd l. si Stichũ. ff. loquit in defensore, pcedẽte vsi. i procuratore cũ mãdato, q satisfecit p se. Sed certe tũc procurator nõ quenireꝫ ex sua, ff ex sola stipulatiõe. Dicit ergo qd ille finis loquit in defensore, q nõ allegabat mãdatũ pcedẽs. Jn vsi. in defensore, q allegabat mãdatũ & nõ pbabat. ¶ Ultimo extra gl. scias qd ĩ procuratorem qñq; fit executio iudicati, vt si qdẽnareꝫ ĩ expẽsis, propter aliquã inobedientiã ipsius procuratoris, vel propter calũniã factã a procuratore sine mãdato, vt l. ff. si procurator. ff. si qs ius dicẽti non obtẽperauerit. & l. nõ est. C. de administratiõe tutorũ. Contra hãc legẽ facit ff. eo. l. procurator q p eiectione. Sed solue vt in gloss.

ADDITIO.

ALEX. ¶ Plautius. Et adde qd voluit gl. no. hic, qd si procurator mẽtit mãdatũ, videt se offerre liti. Quo casu dt Jnno. in c. p tuas. de arbitris. qd caut⁹ sit aduersarius, & tũc petat executionẽ fiĩ ff falsus procuratorẽ, adde notata in l. quarta. ĩ pn. ff. de iudicata. Et istud forte verũ, nisi ñ habẽs sufficiẽs mãdatũ illõ ostẽderit aduersario, qz tũc nõ qz si patit executionẽ fiĩe, oz cessat rõbus gl. & aduersario imputat. Pro b facit qd no. gl. ii. ei⁹. C. si certũ petat. & l. nõ eo min⁹. de trãsactiõi. & vide Bart. in l. de pupillo. ff. in. de operis noui nũtiatiõe. vbi istũ tex. limitat, & dñs dixi, nisi forte &c. Adde Ro. i l. xiij. in pn. de re iud. POMA. ¶ Vide quid per istum tex. dicat Roma. consi. lvj.

LEX SEXAGESIMA SECVNDA.

Adlegatum. a Cui committitur consequẽtia * videntur committi antecedentia, etiam contra diuersas personas: hoc dicit. Text. dicit aduersus heredem. quero quid si contra alium? Respõdeo idem, argumento l. cum procurator. ff. de operis noui nuntiatione. & supra. eodem. l. non cogendum. ff. a secundum lecturam quam ibi tenui.

ADDITIO.

a ALEX. Ad legatũ. Vide quod notat Bal. in rubri. ff. de exercit.

* CLAV. ¶ Consequentia. Ad limitationem huius clausule, vide Rom. consi. cccclxj. Sed contra suam decisionẽ ibi, vide in c. ne, de renun. vbi dicitur quod mandatum pro iurando includit mandatum faciendi per se.

LEX LXIII.

1 ¶ Fructus connumerantur inter res tempore perituras.
2 Alienari vt possit res satis est quod de facili possit corrumpi.

a **Procurator totorum.** a Procurator generalis sine libera, vel sine speciali mandato nõ potest vendere nisi res tempore perituras. hoc dicit. ¶ Opponit ff. e. l. procurator cui libera. Dicebat Bar. ibi erat procurator oiuz, hic totorũ. Tu dic qd vbũ libera, tollit Jnũ. ¶ + Ultimo nota qd fructꝫ cõnumerantur inter res tpe pituras. ¶ + Not. et q ad hoc vt res possit alienari, nõ regrit q̃ tpe fit pitura, sed sufficit quod de facili possit corrumpi. Facit infra, vt in possessio. lega. l. is cui. ff. qui legatorum.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Procurator. Vide not. per Jnno. in c. quod quibusdam. de fideiuss. & Bal. in l. fi. C. de bonis mater.

LEX LXIIII.

Si cuius. A psona defensoris in dñz fit trãslatio litis, cã cognita. h.d. ¶ Opq̃ indistincte põt añ lit. cõte. vt ff. eo. l. ante litẽ. C. eo. l. procura. & l. nulla. gl. subdit marime, ff qz nõ plz, ponealiã solutionẽ. Tu dic qd Jnia loquunt in procuratore cũ mãdato cui⁹ factũ piudicat dño, nõ potest indistincte remoueri ante litẽ cõtest. hic in defensore sine mãdato, cui⁹ factũ nõ piudicat dño, & põt dñm liberare inuitũ suscipiẽdo iudiciũ, vt ff. titu. q. l. soluendo. & ff. de solu. l. solutionẽ. & ideo vertit ista cãe cognitio, an defendat reũ ranꝫ gerẽs negotia sua aĩo repetẽdi an aĩo donãdi. Et ad hoc põt adaptrari gl. q̃ q̃rit, an sit procurator ĩ rẽ suã, an nõ.

LEX SEXAGESIMA QVINTA.

1 ¶ Dominus in mandato procuratoris satisfiat pro ipso.
2 Mandatũ procuratoris litere quando probent.
3 Mandati litere probari duobus modis possunt.
4 Mandatum potest testibus probari.
6 Judiciũ agitatũ a procuratore renocato p mortẽ dñi nõ valet.

a **Si procuratorem.** a Procurator de cuius mãdato constat, nõ cauet de rato. Itẽ renocatio mãdati q̃ in notitiã iudicis vel aduersarij nõ puenit iudiciũ nullũ nõ reddit. h.d. Nota modũ releuãdi procuratorẽ a satisdatiõe de rato. & ideo hodie dñs instrumẽto procuratorio satisfiat p ipso p
1 curatore, vt Jnsti. de satisda. ff. si vo aliq. ¶ Nota qd litere faciũt fidẽ dñi tũ sint approbate. Nota qd renocatio mãdati nõ piudicat aduersario. ¶ Ad pmũ opponit, qz̃ et si cõstet de mãdato, tenet satisdare iudicatũ solui, vt l. j. C. de satisdãd. Sol. ibi, in procuratore rei hic in procuratore actoris. Certe et procurator rei põt releuari si dñs satisfiat p eo iudicatũ solui in instrumẽto procuratorio, vt dicto ff. si vo aliqs, a satisdatiõe autẽ de iudicio sisti an dñs possit releuare procuratorẽ, dixi in l. si defunct⁹.
b ff. si. ff. eo. vbi gl. tãgit. Ad fcõm opponit & videt rõ literis in
2 distincte credatur, vt C. de episc. & cleri. l. si qua p calũniã. Breuiter + dic fcõm Buli. de Cug. aut litere habẽt sigillũ publicũ
c alicuius cõmunis, vel dñi, & tũc faciũt fidẽ vt infra de publicanis. l. si publicanus. & supra de offi. pñs. l. diuus. infra de ser. fugi. l. prima. ff. primo. & in aut. vt nul. iudi. ff. si vero qs comprehensorũ. & infra de milita. test. l. tribunus. Aut nõ habẽt sigillũ publicũ, & tũc aut iste litere sunt approbate ab aduersario, & faciũt fidẽ vt hic. Aut ab aduersario nõ sunt approbate, & tunc non faciũt fidem nisi alias approbarentur. argumẽt. l. prime. ff. sed ne. C.
3 de Lati. lib. tollend. ¶ + Qualiter autem fiet ista approbatio? Respon. duobus modis. Primo si habeat testimonium publicum, vt quia notarius subscripsit se literis, & dicit. ad maioris roboris firmitatem fecit sui sigilli munimine roborari. Jta etiã potest intelligi hic, & dicta. l. si qua per calumniam. argum. C. de fide instrumento. aut hen. ad hec. ¶ Secũdo potest approbari

b per testes b qui viderunt dominũ sigillare, & ita etiã potest loqui hic, arg. l. sed si quis ex signatoribus. ff. quẽadmo. testa. aperiatur. & l. j. circa fin. eo. tit. & quod notatur eodem ti. l. ũ. circa pncip. nec requiritur quod sit sigillum ipsius domini sigillantis, vt l. ad testium. §. j. ff. de testa. Et de ista materia vide per gloss. extra de proba. c. post cessionẽ. & plene ibi per Inno. & Jo. And. ¶ Ides ergo quod litere possunt approbari absẽte domino. Ex
4 hoc concludit Bul. † quod mandatũ potest probari per testes domino absente & ei preiudicat. Ratio est, q̃ isto casu domini psentia non requiritur. ¶ el dic quod ad istud iudicium videtur procurator habere mandatum a lege, vt dixi in l. nõ solũ. §. qui
5 alieno. ff. eo. ¶ † Ultimo oppo. quod nõ valeat iudicium factus
c cum procuratore reuocato c vt ff. eo. l. ante litem. Hl. tua distinguit hic no. & bene. Simile no. in l. vnica. C. de satisd. & per gl. extra eo. c. mandato. ¶ Oppo. extra eo. c. ex insinuatione. Dicũt quidam illud ante quam procurator incipiat litigare, quo casu non est necesse quod reuocatio nũtietur aduersario. Alĩ dicũt quod ibi suppletur per hãc legem, sed verum esset, si nũciatum fuit aduersario. & gl. tenet in d. c. mandato. extra eo. ¶ † Quero
6 quid n procurator non est reuocat d expresse, sed tacite per mortem domini. ¶ Respõ. puto quod non valeat iudicium vt Instit. mandat. §. item si adhuc. l. de qua re. §. cũ absentẽ. ff. de iud. & l. pe. ff. q sen. fine app. rescin. Ibi enim non potest aliquid imputari domino cur mortem suam aduersario nõ notificauit, sed hic potest ei imputari, cur reuocationẽ nõ notificauit. Quero qd in procuratore ad negotia? Dic plene p Cy. l. si mãdatũ. C. & neg. ge.

ADDITIONES.

a P. PAV. P. ¶ Si procuratorem. vide de materia Bart. in l. j. C. de satisdando.

b ALEX. ¶ Quod literis. An & qñ literis procuratoriũ cõmentibus credat, per Pau. de Leaz. in tertio loco. de pbationib d.

c ALEX. ¶ Sigillum publicum. Adde c. signi ñcauit. de ap. adde nota. per Bar. in l. Lucius. de fideiuss. & de literis sigillatis, vide quod no. gl. in l. pacta nouissima. C. de pactis.

d ALEX. ¶ Per testes. An mãdatum possit probari per testes, vide per Bar. in l. j. §. eo. adde que posui in d. l. j.

e ALEX. ¶ Reuocatio. & adde quod per istam pulchrã questionem decidit Bar. post Jacob. de Ra. in l. si pecuniam. §. j. de condi. ob cau. adde Jo. de Ana. conñ. xxv.

LEX SEXAGESIMASEXTA.

a  Is qui Stichum. a Electio facta per procuratorem ita consumit ius eligendi, sicut ñ facta esset per dominum. hoc dicit.

ADDITIO.

a ALEX. ¶ Si is, qui Stichum. Vide per istum tex. quod dixit Bar. in l. si stipulatus fuerim illud. de verb. oblig.

LEX SEXAGESIMASEPTIMA.

1 ☞ Aliena res obligari non potest.
2 Procurator quando teneatur finito officio.
Et si vendit de euictione.
3 Procurator conuentus cedendo actionem mandati, quam habet contra dominum, quando non habet aliud, liberatur.
4 Procurator, qui procuratorio nomine promittit, obligat saltem, vel vt doceat se procuratorẽ, vel faciat dõm ratum habere.
5 Lex si pcurator. la. ũ. j. & acq. rerñ domi. põt loqi trib a casib b.

a  Procurator qui pro euictione. Procurator, qui pro euictione pmisit, tenetur finito officio. h. d. Opp. ff. eo. l. Plautius. in pn. Glo. sol. aliud in iudicijs, aliud in contractibus, & assignat rationem mirabilem. Ex hac ratione videtur quod si aliqs † vt p
1 curator obligaret rem alienam non tenetur, q̃ rem alienam nõ potest obligare, licet possit vendere. vt not. in l. Latus. ff. de pignor. actio. ¶ Secũdo opponitur ff. quando ex fac. tut. l. post mortem. Sol. Aliud in tutore & curatore qui sunt administratores necessarij, aliud in procuratore, qui est administrator volũtarius. Jaco. de Are. dicit idẽ in procuratore, quod in tutore,
b vnde teneatur finito officio. b Casus est secundum eum in l. fin. ff. de insti. Cy. refert in l. ei qui. C. quod cum eo. Nõ obstat hec lex, q̃ hic procurator promisit pprio nomine, secus si procuratorio nomine, vt in contrarium. Et hoc apparet ex litera que dicit, fidem suam astrinxit, & ex fine vbi dicit, vinculum obligationis susce-
pit. Jac. Butr. dicebat idem qd Jac. de Are. quãdo promisit procuratorio nomine. Sed quãdo simpliciter, nõ exprimẽdo procuratorio nomine, vel suo, tũc pceder et distinctio glque facit differentiã inter administratores necessarios & voltarios, vt d. l. post mortẽ. §. j. quãdo ex fact. tut. Breuiter itur quod isti dicunt, est ꝺ casum l. seruũ Titij. ff. mãdati. vbi procurator q vẽdidit procuratorio noie obligat de euictiõe, & si nõ
2 tat. † Et ideo p huius declaratiõe est aduertẽdũ. Q̃ñqs procurator vult obligare se, an dñm, vel vtrunq; & c stamus certo. Q̃ñqs dubitat, & tũc aut pmittit procurator nomine, vel, vt procurator, qd idẽ est, aut pmittit simpliciter nõ primẽdo suo vel procuratorio noie. Primo casu aut procurator tãtũ obligat, ita qd sibi nihil qrat, & tũc finito officio non tenetur hic est casus. ff. de instit. l. ñ. Q̃ñqs procurator aliqd qrit, p cretionẽ mãdati dño cedere vl reddere cogat, & tũc sicut sibi ita & ipse obligat. Hic est casus l. solutũ. ff. p liberã. ff. de
✠ ra. actiõe. q̃ lex declarat istã materiã. * Nũc ad ppositũ dicit curator vẽdit, sibi procuratori acquirit actio ꝺ emptore mãdatum pueniet ptiũ: vnde merito ipse teneat. vt hic, & l. seruũ Titij. mãda. & l. ꝺ dño q̃rat vtilis, vt l. Julian. ff. ñ. procurator. ff. de actio emp. cũ ipsi procuratori q̃rit directa, ppter qd nõ põt cõuenire si ea cessit dño, hꝫ actionẽ mãdati ꝺ dominũ ppter qd cõuenpõt. Sec d si actionẽ mãdati nõ haberet, tũc eum de euictiõe ueniri posset. Casus est in l. ñ. procurator. la. ũ. ff. de acquirẽdo rer domi. secũm vnã sol. gl. in d. l. seruũ Titij. ff. mãda. putã eo l. si procurator. dñs nõ erat soluẽdo, & ideo cũ actio mãdati ineffica nõ repellit procurator a vẽdicãdo, quasi de euictiõe stricte, nec ei preiudicat. & eodẽ mõ est casus ibi secũm opinionem Modernio. scilicet Dyni. Oldradi. & Cyni i repetitiõe l. offi. procuratoris Cesa. q dicũt in dicta l. si procurator habuit gale mãdatũ, in quo nõ venit q procurator vẽdat rẽ suã tãq̃ aliã & tũc si vẽdit, nõ recuperat dño p actionẽ mãdati. Unde pdicare, cũ de euictiõe nõ teneat. sed in l. seruum Titij. habuerat
3 speciale mãdatũ. & sic tenebat de euictiõe. Et ex † hoc dico qd procurator cõuenit, qñ nõ hꝫ aliud quã actionẽ mãdati, & illã cõ
4 cedẽdo liberat, vt l. qs debet. ff. de peculio. † Unde ẽtiõ procurator mittẽdũ, qs qñ procurator procuratorio noie promittit, saltẽ ad hoc
c est obligat d vt se procuratorẽ esse doceat, e vt l. C. credi. euic. pñ gnoris. impe. nõ posse. & ibi hoc tenebat Jacob Buti. vel os dñm ratũ habere faciat, vt l. si procurator falso. ff. de ꝺictiõe cõ data. & ibi dixi. Facit ff. qs falso tutore. l. j. & p totũ tit. sic cõcludit qd ista lex põt log in trib casibus. Primo oñ pmittit noie pprio secum lectura Jacobi de Aretio. Secõ oñ pmittit de euictione, & ipsemet vẽdiderat mãdato dñi, & sic q̃ritur bi actio, & habebat actionẽ mãdati. Tertio qñ procurator astrinxit fidẽ suã p dño in hoc scilicet qs doceret se procuratorẽ, vel dñs ratũ haberet, & sic res euincebat a dño. Secõ casu primo paliter oñ procurator promisit simpliciter. non dico hic. dicam L. si pupilli. ff. j. ff. tit. ũ.

ADDITIONES.

a P. PAV. P. ¶ Procurator. Vide aliqua p Jason in l. ciuitas. ff. cer. pera. vbi etiam Alex. vide etiam que dicit Pau. de Cast. si. clxix. in prin. de factoribus an possint conuenire factores & vide latius Soc. cons. cliij. in ij. parte per totum. & de fac re vide Cur. in l. si vnus. ff. de pac. in prin. qs non potest conveniri nomine proprio. alleg. Ang. in l. iij. in prin. ff. de re iudi. & eandem. in fin. prin. ff. de duo. reis. & quedam alia in materia in contrarium, vide per eum.

b ALEX. ¶ Finito officio. Utrum administrator teneatur finito officio? & qs no, Bar. in l. eãdem. ff. de duobus reis. Et ad vide qs no. Bart. in l. alias. in vlti. questio. ff. de ali. lega. & in creditor. C. si tu. vel cu. per Cano. in c. aduersus. de immun. cclesi. p Bal. in l. j. C. quãdo ex fac. tu. late Bal. in l. ñ. C. si qs aliquid per Angel. in l. iij. in prin. ff. de re iudica. & de intellectu huius legis, aliquid ponit Bal. in l. etiam. in prin. C. de ꝺcta vide Angel. & Imo. in l. eandem. in prin. ff. de duob reis. C. Bal de an administratores finito officio, possint conuenir. Pau. de Cast. consi. clxix.

c CLAV. ¶ Istam materiam. Vide omnino Bald. ad materiam in c. venerabilem. extra de elect.

¶ Esse doceat. Adde Barto. in l. j. ff. de pre. stipul. & quod no Barto. & doct. in l. licet. C. eodem. omnino Bartol. in l. si autem §. item si fundum. infra de nego. gest. & Angel. in l. iij. in prin de re iudica.

LEX SEXAGESIMAOCTAVA.

1 ☞ Libera persona quando querat nobis actionem.

Ad procurator Ex re nostra que ritur nobis actio per aliū.h.d.v trū p liberam personā queratur nobis actio,gl.tractat Instit.de inu.stip.§.si qs alij Ly. in l.in litū.C.si qs alte.vel sibi.Bul.in l.certi cōdictio.§. si nu mos.ff.si cer.per Ego in l.stipulatio.§.si quis insulā.ff.de verb. obliga.ast cm casum ibi examinant. Veritas est q p liberā psonā nō q̄rit nobis actio.Fallit in casib',z hic est vnus de illis,qū procurator stipulatur ex re nostra. Et istū casum examine' hic.Bloss.nō bene examinat,nec doc.hic,nec alibi,z ideo op po.de l.solutū.§.per liberā.ff.de pig.acti.z l.possessio.§.z si pos sessio.de acq.poss.Solu.qñq̄ ✝procurator stipulatur,p me ex re mea,hoc est rē meā mihi restitui,z acquiriē mihi vtilis,vt hic,z l.pen.C.ad exhi.Quādoq̄ stipulat in mea re,a hoc est illud qđ ex re mea descēdit,vt fructꝰ z partus,vel lōco rei mee,vt ptiū, z tūc ē mihi q̄ritur vtilis,vt hic,z l. Julianus §.si procurator.de euic.emp.Quādoq̄ nō stipulatur rem,nec ex re,sed occasiōe rei mee,z tunc mihi p procuratorē nō querit,vt l.solutū.§.per liberā.ff.de pig actio.Ita dz intelligi.l.possessio.§.z si possessio.ff. de acqui.possess.Jn eo q đr q̄ procurator stipulat' est de euictio ne.Illud enim quatenus est vltra ptiū rei,nō est ex re nostra. Et potes intelligere ibi q̄ procurator non emerat de pecunia do mini,vt ibi dicit.Et ex hoc reprehēdo glo.que est hic,que ponit exēpla de vsura pecunie.Nam vsura non est ex re nostra,b sed ppter rem vt l.vsura.ff.de ver.sig.z hoc modo debet hoc intelligi,licet significatio istorū verborū,ex re nostra,latius assumat in tit.de stipu.seru. Oppo.d.l.i.C.per quas perso.nob.acqr. Sol.ibi pactum legis cōmissorie apponitur sup re ,q̄ desijt esse nostra,z pactum illud apponitur magis in penā non solventis q̄ propter aliquā rem meā,ideo ex re nostra non dicit apponi.

ADDITIONES.

ALEX. Ex mea re. Vide Bar.z doc.in l.stipulatio ista.ff. si stipuler.in v.fal.ff.de verb.obli.z p gl.i c.quāquā.de vsur.in vi. z Cyn.in d.l.multū.in vbo,ibi,z potest intelligere,q̄ procurator non emerat. Idem tenet Ang.in d.l.possessio.z Bar.in l. Juli. §.si procurator.de act.emp.z sequitur Pan.de Ca.ibi in fi.gl.vbi indistincte dicit,quod ex contractu emptiōis procuratoris,nō acquiritur ipso iure actio domino,z ita indistincte loqtur text. in d.l.possessio z ficut pretium rei nō est ex re,l.vēditor z ex here ditate.ff.de heredi.vel actio.ven.z dixi post Bar.in l.stipulatio ista.ff.stipuler.in v.fal.de verb.obli.eadem ratione,nec res videtur esse ex prio,z ideo communis opi.in puncto iuris,non videtur vera,quanquam etiam teneat Ful.in d.§.ū procur.per d. l.possessio. Adde quod voluit Ro.consi.cccxlij.

A LEX. Ex re nostra. Idem erit in pensione,q̄ in vsura secū dū Jo.An.in c.quāquā.de vsur.li.vj. Facit qđ no.gl.i l.si nauis, in verbo,iure,de rei ven.licet gl.in d.c.quanquā teneat contra rium.De quo etiam vide per Flo.z Imo.in c.accedēs de prē ben.vbi simpliciter idē dicunt esse in pensione quod,in fructib', tamen opinio Joan.An.videtur verior. Adde q̄ hanc legē alleg.pro no.Rom.consi.lxxvj.quod licet dūs cōpareat cum p curatore,non videtur eum revocare sed potius cause assistere.

LEX SEXAGESIMANONA.

Paulus. Bloss.intelligit adesse ne colludatur, Et ex hoc dico q̄ actus,qui fieret per dominū,esset valid'.vt dixi.§.eodē.l.post litē.cū l.sequēti.z ar.eius q̄ no.in l.si suspecta.ff.de inoffic.testa.

LEX SEPTVAGESIMA.

Pater filio. Procurator in rem suā ex causa lucrativa debet dominū defendere.h.d. Vides hic qđ creditor potest esse tutor testamētarius pupilli. Quero an b hodie sit corre ctū gl.hic variat,vt in auth.minoris.C.q da.tut.poss.Breviter dico q̄ si testator scivit eū esse creditorē,q̄ pōt esse testamētarius tutor:qui fides est electa a testatore,vt Inst.de satisf.§.pū. Pe terea cū mater z avia possunt esse tutrices,si obstāte q̄ sint creditrices,ergo multo magis tutores testamētarij,q̄ matri z avie pferunt,vt aut matri z avie.C.cū mul.tut.offi.fungi pōt. Dixi plene in aut.minoris.§.all. Querit gl.an datio sit ipso iure nulla,z vbi valeat,si tutor creditū amittat:d b fuerūt opi.vno.in l.pter lu.i pri.ff.de excus.tuto.gl.hic.z in auth.minoris,videt dicere q̄ hoc sciebat testator,alias secus. Dixi plenius in dicta auth.minoris.

LEX SEPTVAGESIMAPRIMA.

Abiens. Bto.in l.serum quoq̄.§.publice.ff. eo.tenet quod quilibet etiam sine mā dato admittitur ad allegandas causas absentie,hic vi detur requiri quod sit procurator. Dixi plene in l.pe nultima.§.ad crimen.de publi.iudicijs.

LEX SEPTVAGESIMASECVNDA.

Per procuratorem. Per liberam p sonam actio habita z ius habitum conservatur.h.d.

LEX SEPTVAGESIMATERTIA.

1 Litis contestatio inducitur per confessionem.
2 Confessio facta in actione famosa infamat.
3 Judex delegat' p litis cōtestationē nō efficitur dominus litis.
4 Judex quilibet potest ab eu itādum iudicium facere quod reus conuentus deponat.
5 Soluere volens ad euitationem pene,si non reperit eū cui solvere possit,potest authoritate iudicis deponere.

a Si reus a Qui paratus est soluere,non cogi
b tur b iudicium suspicere.c h.d.Bloss.
c ponit casus, sed non est necesse,quia lex clara est. Per
1 istam l.damnant ✝quidam glo.que est in l.C de litis contest.que dicit quod per confessionem inducitur lit.contesta. Contra dicunt ipsi quia imo euitatur iudicium seu litis cōtesta. per confessionem,vt hic. Facit l.domus.§.qui cōfiterur.ff.de lega.i. Sol.illa gl.est vera,nec obstat ista lex,non enī hic ꝓfitebat rātus,imo volebat soluere,z offerebat pecuniam, vt sic tolleret omnem spem futuri iudicij,que ratio cessat in confitente simpli
2 ter.✝Item per hanc legem reprehēdit quidam gl. que est in l. ict' fastium.§.tit.j.que dicit quod p confessionē quis infamat. Quod videt ꝫ hāc.l. Quid enī si famosa est actio? Sed respo de vt dixi tibi.§.primo cōtrario,qz aliud est offerre pecuniam, aliud ꝓferri tantū. Quero,dicit hic quod pfes z pincie in bet in edem sacraz deponi,an hoc possit facere iudex delegat'? Gl.dicit quod post litē contesta.pōt,ante nō,z ita telligit hāc tex.dū dicit in fin. quod si lis cōtestata est,hoc omne iudicis offi
3 cio,z c. Sed hoc non est verum,✝qz per contestationē delegat'
d nō efficitur dominus litis,vt l.iudicium solutur,§.de iudicijs,
4 ✝Dico ergo quod quilibet iudex pōt hoc facere,z hoc sine ante litem contesta.offeratur ad euitandum susceptionē iudicij,sine
* pōst litē cōtest.ad evitandā sententiā.Et,hoc addit fims huius*
5 l.dum dicit quod sit lis ꝛc. Ultimo nota e quando aliquis solu
e ueret,vt penam euiter' si non reperit eum cui soluere possit,dz
f authoritate iudicis facere cōsignari,z coram iudice offerre,z ad hoc vt sciatur vtrum ille reperiatur,si forte esset forēus, fiat p
* conium. De hoc argu.l.si eo tempore.C.de remiss.pigno*.

ADDITIO.

a ANDR.BARBA. Si reus. Et est argumen. hec lex.secundum Bal.quod iudex delegat' ante lite cōtestatā nō poterit facere sequestrū.facit quod nota.Archidia.videcuma questione pma. quia res,z not.hic quod confessio que fit ad litis euitationē,licet fiat in causa famosa,non infamat. Ita not.dixit Bald.in tit. de confess,in addi.Spe.vbi omnino vide.

b Cogitur. Pro cōcordia Aduerte,quod quando est in mora debitoris sicut est creditoris,tūc mora extinguit effectū resultantē ex mora debitoris,ita Bart.in l.atez illa.in princip.ff.de cōstitu ta.pecu.facit text.in l.arbiter si calendis.ff. de arbitris cum similibus. Arguitur tamen de cōtrarietate Bar.in hac l.si reus paratus. Solut.non est verum quod Bart.dicat de necessitate requiri protestationem,sed bene dat pro cautela,z sic non de necessitate,vt in simili per eum in l.secunda.ibi,cautius.ff.si quis in ius vocatus non ierit. Hanc solutionem sentit in terminis recte intuenti Alexand.suo consilio xcix.in primo volumine. incipiente,redemptoris,ꝛc.perlectis,ꝛc.

c ALEX. Suscipere. Et per hanc l.adde quod voluit Bar.in l. iusiurādū z ad pecunias.§.si.ff.de iure. Item ad intellectū finis huius l.vide tex.omnino in §.si. Institu.de perpet.z tem.actio. z Bar.in dicta.l.interdū.§.fina.de ver.obli.Et hāc l.intelligē, etiā si fiat obligatio ante litem contestat.coram ordinario: secus est si coram delegato,vt not.Bald.in l.invicem.C.de cōpēsatiōi. z Bal.in l.cōsetaneum.C.quomodo z quando iudex.z ibi dicit, quod non est alibi,sed Bar.hic contra.

d ALEX. Delegatus. Vide de iudice delegato,an possit ante litē cōtesta.absoluere secundum formam huius l.Adde Pe.z Bal. in l.sancimus in viū.q.C.de iu.Et an requiratur depositio,z cō signatio,vide Bal.hic.

* CLAVD. Addit finis huius. Contrarium tenet Bald.in c.Du dum.de elect.

e P.PAV.P. Ultimo no. Vide de intellectu z veritate huius di cti,Bart.Ulex.consi.xcij.in j.vol.Ure.consi.clxij.

f ALEX. Pena euitet. Remediū ad euitādū cōmissionē pene ad de tex.ff.acceptā.C.de vsu.vbi tex.no.z illū tex.p cōcordāti alle. Bal.l.i.ff.seruū.§.nūc videam'.in fi.de ver.obli.z Adde Bar.i l. iusiurādū z ad pecunias.§.ait ptor.ff.de iure.z Bar.in l. ifamem.de pub.iudi.z ibi dixi. Et ad litū tex.z ad hoc not.vide no.

Bar. in l. si soluturus. de solu. & omnino. in d. §. nunc videamus. Si autem decessisset sine herede, non incideret in penam, si non soluit creditori, cum non sit cui solui possit, secundum Bal. in l. fi. in fi. C. de iure emphy. ¶ Adde qualiter quis debeat offerre, vt penam euitet. Pet. de Ancha. consi. lxxxv.

* CLAV. ¶ Remis. pign. Ide quod per istam legē dicit Pau. Cast. in l. ad diem. ff. de verb. obli. Cuius dictum examinat Are. consi. clxiij. in f. dub. & ibi ponit late de hac materia.

LEX SEPTVAGESIMAQVARTA.

NEc ciuitatis. Oppo. C. eo. l. neqs. Sol. ibi post litē cōtest. hic ante. ¶ Querit gl. quid in episcopo, vel alio prelato, an possit facere procuratorem ante litis cōtest: Quidā quod non, alij quod sic, & isti melius. Dixi in l. f. §. eodem.

LEX SEPTVAGESIMAQVINTA:

1 ¶ VEditori etiam scienti litem moram est denuntiandum.
2 Denuntiandum est venditori non solum litem moram, sed petere quod veniat ad defendendum.
3 Cautio rati ita prestatur quando aliquid petitur in iudicio, sicut quando petitur extra iudicium.
4 Denuntians procuratorio nomine, tempore denuntiationis debet facere fidem de mandato.
5 Rati cautio a denūtiante peti potest in casib⁹, in quibus qs sine mandato pro absente denuntiare potest.
6 Venditor etiam tenetur defendere emptorem in controuersia que fit resistendo ipse emptori.
7 Venditor qualiter teneatur ad sumptus litis.

QVi absentem. Ab eo qui protestat aliquid nomine alieno, potest peti cautio de rato, si petentis interest caueri. hō. ¶ Ho. casum expressum + q nō sufficit venditorē scire q cōtrouersia monet emptori, nisi sibi fuerit denūtiatū ab ipso emptore vel ab eo q habet mandatū, vel de rato p̄mittat, vt hic ¶ Potest enim esse q emptor nō vult q eum defendat, nec haberet ratū. ¶ + Secūdo no. ex hoc q nō sufficit denuntiari vēditori, denuntio tibi q mihi mouetur lis, sed debeo petere ab eo q veniat ad defendēdū, & vt hic & l. j. C. de peri. & cōmo. rei vēdi. & C. de euic. l. si tibi. & f. de euic. l. si rē. §. fi. Dixi de hoc in l. denūtiasse. in pn. f. de adulte. & l. nō solū. §. fi. f. de noui ope. nun. in ea parte in qua tractat de denūtiatiōe in citatoria. ¶ + Tertio no. q sicut qñ aliqd petit in iudicio, postulat cautio de rato, ita quādo petit aliqd extra iudiciū, vt hic, & l. de pupillo. §. q procuratorio. de oper. no. nun. Et sic est forma + q qñ aliqs denuntiat p̄curatorio nomine + q tēpore protestationis vel denuntiationis faciat fidē de mādato, alias iuste ei non creditur, vt f. depo. l. si qs inficiatus. ¶ Ho. q in casibus in qbus quilibet admittit pro absente & sine mādato, vt ad faciēdū tales denūtiationes, vt l. si qs solutiōi. f. de vsu. & l. prohibere. in princi. §. quod vi aut clā. pōt ab iitis denūtiatorib⁹ peti cautio de rato, si petētis nō interfit, vt i gl. Bl. videt solvere trib⁹ modis. Primo mō qs interest ꝓpter sumpt⁹ litis. + Ho. ex hac gl. qs sicut venditor tenet defendere emptorē qñ cōuenit, ita tenet eū defendere i cōtrouersia q fit resistēdo ipso actore agēte. Facit ad b f. de euictio. l. euicta. §. j. vbi dicit res euicta si possessor ab emptore est absolut⁹. ¶ Sc̄do no. + q vēditor tenet ad sumpt⁹ litis, q̄ qualiter intelligat, statum dicā. Sc̄do mō soluit gl. ibi, vt melit⁹ &c. quā vide. Ista gl. videt dicere idē qs pri⁹ dixerat. Ideo Frā. Accur. faciebat, vacat i toto b. Sz videdo gl. put iacet, dic qs differt hec sol. a p̄cedēti, qz ibi erat restituta possessio illi euicti, hic nō. Vt dic q ibi loquit de sumptib⁹ litis quos facit emptor reuersus in rē da qñtiōe qua mouet hic & sumptib⁹ p̄me litis, quos facit litigādo cū eum cēte, quos sibi nō restituit emptor: qz habebat iustā causam litigādi ad quos postea nō tenebit dño habēte ratū. vt l. si fine. §. cū autē. rē ra. habe. ¶ Tertio soluit gl. ibi qs iste vēditor satisfecerat de rato & de iudicato solvēdo illi euicti put tenebat. vt l. Pōponius. §. sed & is. eo. Merito interest sua sibi caueri ne stipulatio cōmittat. Vt dic extra gl. qs interest sui emptoris ab initio. Nā poterit esse q vēditor defendēs vincit, si emptor reuersus nō haberet ratū, posset iterū cōuenīri, & posset p̄dere. Ideo interest sua cauere de rato. Sz text. videt se reuerte ad casum qñ p̄deret & tūc restitueret, & sic inter
c est sua ꝓpter sumptus litis. ¶ Opp. & l. vēditores. f. & b. obl. vbi ñ tenet ad sumpt⁹, nisi fint p̄missi. Sc̄o gl. il. j. C. & euicti. videt. tenere q sumpt⁹ ñ possint repeti, nisi qñ emptor succubuit. & ita loquit b. Sec⁹ si ñ succubuit, vt d. l. vēditores. Pau. & Ca. tenent b Sz ñ p l. si fine. §. cū aūt. f. rē ra. ha. & l. si vt certo. §. fi. f. commo. Ego dico sic, vend-tor tenetur de euict. de. Item tenetur emptorem defendere. Aut ergo vult re petere sum. ex illa clausula quia venditor de euictiō e tenetur, & non potest nisi re euicta, vt l. j. C. de euic. & quod ibi no. Aut vult re petere ideo qz non defendit, & tunc potest. Tenetur enim ipsam litē defendere, vt l. si plus. §. mota questiōe. f. de euic. si non facit, admittitur stipulatio ad interesse, vt l. stipulationes non dubitatur. vbi Celsus. f. de vb. obl. q̄ interesse est in sumptib⁹. Pone ea venditor tenet ꝓmittere emptori habere licere, vt f. de act. emp. l. emptorē. §. q autē. sed obligatio habere licere, ꝓmittit sumptus vt no. in l. stipulatio ista. §. j. i gl. magna. f. & v. ob.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Denuntiatum. Idē in l. non solū. §. more. in fi. de re ꝑcipua. circa pri. Idē i l. emptor. C. de eui. & i l. j. C. de cu. & cōmodo rei vēdi. & in l. denuntiasse. i pn. de adul. adde cōsi. ccxij. & inquātū Bar. dicit, quod cū aliqs denuntiat p̄curatorio nomine quod debet mandatum exhibere, vide Ro. cōsi.
a ALEX. ¶ Defendēdū. Ex hoc limita tū vt p gl. in l. si cū C. de euictio. in gl. penul. in fi. & ꝓbatur i d. l. & per tex. & gl. communiter in l. si seruus quem. §. primo, de lib. causa.
b P. P AV. P. ¶ Oppo. de l. vēditores. Vide que scripsi ad Ro.

LEX SEPTVAGESIMASEXTA.

1 ¶ VDefensor q satisfecit, est habēd⁹ loco dñi, & i eū fit executio.
2 Domini inopia est iusta causa non defendendi.
3 Defensor, si ñ defendit ex cā, qñ cōmittat stipulatio & defendēdo.
4 Defensor, q satisfecit, ex q habet loco dñi, & ante litē cōtestat. nō reuocat, nisi cā cognita talis defensor iurat de calūnia: item dat aliū ꝓcuratorem ad defendendum ante litem contestatam.

IVrius. Inopia rei nō excusat defensorem qui
1 satisfecit, & ideo si nō defendit, stipulatio cōmittitur. h. d. quam l. nota quia bona est & subtilis. ¶ Nota + quod defensor, qui satisfecit, habet est loco domini. Glo. ista primo ponit casum in lege, postea opponit & soluit. ¶ Opponitur quod inopia principalis sit iusta causa non defendendi, vt & eod. l. murtus. §. fi. Quidam faciunt ideo dicunt hic defensorem fideiussione inuari, qs est expresse contra textum & contra casum positum in gl. Alij dicūt quod ibi possidebantur bona defensoris, hic rei principalis. Alij vocant ibi. in totum erat non soluendo, hic in parte. vel hic de gratia, ibi de equitate. Glo. hic non posuit aliam solutionē, & p̄ctarum nō est aliqua vera. Dicas ergo quod hic loquitur in defensore sine mandato, qui satisfecit, vnde habuit respectum ad personam domini. In eum enim esset fienda executio, vt l. Pluri⁹. §. eodē. & hoc est qd hic dr, dñi loco habēd⁹ est, ibi loquit
2 defensore cū mādato, in quē executio nō debebat fieri, + & ideo
a iusta cā ñ defendēdi est inopia dñi. a Possum⁹ & sustinere vi solutionē gl. hic, qs bona defensoris ceperāt possideri, q solutio lz ñ fit vera quātū ad textum, tñ pōt esse vera in se, qz leges mū impedimēt tū superuenīēs defensori eū excusat, vt l. vel b
3 tas. supra eodē. Et ideo distingue + in ista materia, qñ defensor nō defendit ex cā, an stipulatio de defendēdo cōmittat: Dic ut loqueris in defensore sine mādato, aut cū mādato. Primo casu aut cā superuenit ex parte rei ꝺfensi, & nō ꝑdit, vt hic. Aut ex parte defensoris, & ꝑdit ne stipulatio cōmittat, vt hic, scilicet alia solutionē. Sc̄o casu qñ defendit cū mādato, aut ipse satisfecit ꝑ se, & tūc siue cā superuenit ex parte sui defensoris, siue ex parte defensi, stipulatio nō cōmittit, vt l. mur⁹. §. fi. & eod. dñs ipse satisfecit ꝑ defensore, tūc aut cā nō defendēdi superuenit ex parte defensoris, vt ex inimicitie, tūc stipulatio nō cōmittit, vt & eo. l. si post datū. Aut superuenit ex parte defensi, lz absq; aliqua eius culpa, & tūc lz ꝓcurator nō defendat, vt debet nō possit, tñ stipulatio ꝙmittit, vt & eod. l. si defunct⁹. Ratio qz ipse ꝑncipalis vel heredes eius, possunt facere vt cū defendat ab ipso ꝓcuratore, vel ab alio q̄ sufficeret, vt l. omnia. & eo. & l. iij. in fi. rē ratā habere. & fic est solutū Irnij q̄ feci, vt l. si defunct⁹. & e. Extra gl. est tex. q dicit, defensor, q satisfecit, habet
4 loco dñi & ante litē cōte. ¶ + Ho. q talis defensor ante litē cōtestatam nō pōt reuocari, nisi cā cognita, vt l. is cuius. & eo. qz est dominus litis, sicut ꝓcurator per contest. Et plus no. er hoc qs habetur loco domini, qz ipse debet iurare de calūnia. Dixi in l. a
solu.

solū.ē.eo.ꝛ nō allego istam legē,ꝛ iō iūge eā ibi. ¶ Itē not.ex hoc q̄ talis defensor añ litē cōtest.pōt dare alīs ꝓcuratorē ad defendēdū,q̄ loco dñi hr̄.hoc tꝫ Dy.de sol.l.solutionē.p istaꝫ legē ᵇ. ¶ ✝ Ultimo gl.inducit in ar.cōnē,q̄ si fideiussor denumeraūt creditori,ne numeret debitori,q̄ reᵖ fact⁹ est nō soluendo,an sibi ꝓfit,est q̄ sabbatina,quā gl.ponit hic,ꝛ in l.tā mādator.C.de nō numer.pecu.ꝛ l.si fideiussor.ī.de fideiusso.ꝛ ibi plene de hoc dixi.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Inopia domini. Quod inopia inducit exceptionem, intellige facta cessione bonorū.alias esset falsa,fm Bal.in l.in cēdū.in prin.C.si certū petatur.ꝛ ꝫ istā gl.vide Bal.in l.si quis cau.

b ALEX. ¶ Per istam legem. Et Spe.in tit.de ꝓcu.ī.C.versi. tꝫ nunquid defensor.

LEX LXXVII.

Omnis. Qui exceptiones calūniosas opponit nō vr̄ boni viri arbitratu defendere,ꝛ iō stipulatio cōmittit.h.d.q̄s no. ¶ Ro.hū istū casuꝫ, q̄ nō defendit q̄ calūniose defendit,ꝛ q̄s stipulatio de defendēdo cōmittit,q̄ calumniose defenditur.quod nota.

---

a Quod cuiusque vniuersitatis nomine ª, vel contra eam agatur, Rubrica LIIII.

ADDITIO.

a P.PAV.P. ¶ Q̄s cuiusq̄. Vide aliqua in materia,ꝛ an statutū loquēs de persona,verificetur in vniuersitate,vide que habes in Bertachi.in verb.vniuersitas.in prin.

LEX PRIMA.

Ciuitatem facere,ꝛ se ponere in vno loco si aliqua gens vellet,quando hoc possit.

Scholares plures stātes i vna domo,possunt facere collegiū, ꝛ syndicum constituere

Neque societatem. Omne collegium est improbatū nisi appareat specialr approbatum. h.d. Querit gl.dr̄iā inter societatē,collegiū,ꝛ vniuersitatē. Dicit colligit ex trib⁹ pm̄s gl. ¶ Quero ergo q̄ collegia sunt approbata? Dic vt in glos.q̄s no. ꝫ tē qua pena coercent q̄ faciūt collegiū illicitū. Dic vt i gl. ¶ Quero ergo q̄ sunt collegia approbata de iure. Primo dt gl.collegiū ✝ multorū artificū, qui numerantur in l.fi.ī.de iure immu.q̄s no.q̄,p ꝫ habes q̄s oia illa collegia sunt approbata. Itē dt gl.cōgregatio cuiuslibet ciuitatis castri vel ville,q̄s est nouū quid. Videtur ergo ✝ quod si aliqua gēs vellet se ponere in vno loco,ꝛ facere ciuitatē,castrū,vel villā,q̄s hoc posset. Vi del eñ hoc pmissum de iure gētiū,vt l.ex hoc iure.ᵇ & inst.ꝛ iure,ibi,regna cōdita,edificia collocata. Et crederē hoc esse verū, nisi tēderet ad iniuriā,vel emulationē alterⁱˢ castri,vel ville, vt l.opus.de ope.pub. De hoc dixi plene in l.fi.ī.de colle.illic. tāgit p Inn.in c.cū ab ecclesiarū.extra de offi.ordi. Et iuxta p̄dicta dt gl. Itē collegiū decurionū. Itē q̄libet cōgregatio p iustitiā gerendā,vt scholariū Tuscanorū,vel totius vniuersitatis. Vide gl. Itē cā religiōis,vt dt gl. ¶ Itē q̄rit gl.✝ vtrū plures scholares,q̄ stāt in vna domo simul possint facere collegiū,adeo q̄ possint facere syndicū? Dicit gl.q̄ sic. Allꝫ ꝫ, q̄ nō stāt simul,alio facīēdi vniuersitatē,vel collegiū,ſz vt cōmodius viuāt. Sz dico q̄s possunt facere collegium, vt l.fi.ī.de colle.illi.que est lex Bæca.ibi translata.

ADDITIO.

ALEX. ¶ Ex hoc iure. Adde q̄s dixi post Bart.in l.ī.ſ.finaurem.ī.de ope.no.num. Post Bar.in d.l.ex hoc iure.

¶ Syndicus,actor,ꝛ economus quomodo differunt.

Vniuersitas volens facere actorem,si dicat,facio talem ꝓcuratorem,vel syndicum,non vitiatur cōstitutio.

Error in nomine contractus,non vitiat q̄n verba de se contractum important.

§. Quibus autem. ª Collegia licita pūt hr̄e bona,ꝛ agere,ꝛ q̄uentri p suos syndicos,ꝛ actores.h.d. ¶ ✝ No.dr̄iā inter actorē,ꝛ syndicū,de q̄ dr̄ hic,ꝛ economū,de quo in l.iubem⁹.C.de sacrosan.eccle.ꝛ gl.istā dr̄iaꝫ assignat. Vide eā,ꝛ nota. Sz de iure Canoni co ꝫ ista diuersitate nō curat,vt extra d.ꝓc.c.petitio. ¶ Sz que ro ᵇ de iure nr̄o. Pone q̄ vniuersitas dt,facio talē ꝓcuratorem,

1 vel talē syndicū,cū debeat dicere actorē,✝ an virtēt constitutio? Vide q̄ sic,p istū rex.cū gl. Et videt casus ī.e.l.itē eorū.ſ. sed
3 ita.Sz nū credo. Nā lꝫ erratū sit in nole ✝ Sctus,si tū vba de se Sctū importāt,talis error nō vitiat,vt l.si vno.in ꝑncī ī.loca.vbi ponit donatio ꝑ remissiōe,vt l.si olei.C.loc.vbi ponit locatio ꝑ Sctū innominato,vt C.de suspe.tut.l.ū.vbi exponit tutela,ꝑ cura.ꝛ ī.de donat.cā mor.l.vbi. Valebit ergo cōstitutio,ꝛ exponitur actor,id est syndicᵘˢ,vl syndicᵘˢ id est actor,put oportet. Nō
c ob.l.itē eorum ſ.sed si ita.vt videbitis ibi.etiam declarabo meliùs differentiam inter actorem ꝛ syndicum.

ADDITIONES.

a ALEX. ¶ Quibus autē. Utrum autem defensor huius ciuitatis equiparetur tutori,vel ꝓcuratori,vide in l. iusiurandum ꝛ ad pecunias.ſ.j.ī.de iure eiur.ꝛ in l.illud ſ.actor.ī.eod.

b POMA. ¶ Sz q̄ro. Ut ō Ale.q̄si quadragesimotertio,ī iū.vo.

c ALEX. ¶ Syndicᵘˢ. Quis autē dicat syndicᵘˢ,dic secūdū Bal. de pace Cōstā.in v̄.mittat,quasi singulorū causaꝫ vniᵛ cōplexiuo nole dicēs:vel quasi plurimū simul causam dicēs:ꝛ si plures sunt creati syndici ab vniuersitate,gerūt publicā pſonā,ꝛ videt q̄ habeāt mādatū insolidū,arg.ī.de admi.tuto.l.de cetero.ēt in his q̄ requirūt speciale mādatū.ī.de iureiur.Iusiurādū ꝛ ad pecunias.ſ.defensor.ꝛ ꝑ Jac.de Are.C.ēt ꝑ ꝓcu.causam in integ.resti.l.j. Sed rursus est,q̄ in requirētibᵘˢ speciale mādatū, ꝺz speciale mādatū habere,vel gñale cū libera.no. Jo. An.ī c. ꝑsentiū.ō testamē.li.vj.ꝛ ꝑ dictō Bar.ō,bū facit q̄s no. Post.ꝛ Can.ic.petitio.de ꝓcura.vbi si dico,Ista tuo syndicū vl ꝺstituo filiū meū,tꝫ cōstitutio ꝓcuratoris,adde idē q̄ dixit Bal.ī l.id q̄ pauperibᵘˢ.ī ꝑn.C.de epi.ꝛ cleri.si facio executorē ō mō,cōstituo te dilapidatorē meū ad exequēdū,nō vitiat⁹ actᵘˢ ꝑter ineptitudinē vbōrū. Et ideo dixit no.Bal in l.si cū autē.C.de dona.ante nup.q̄ si notariᵘˢ grossus in testamēto dicat,pater reliqt filio aliq̄d iure restitutiōis,valet,si ꝺstat de mēte q̄ no. Quid i libello? Dixi l.Aurelⁱ⁹.ſ.Sticho.ī ō lib.le.ꝛ ad Bar.ō adde ꝑ eūdē.ō.ri.j.ī ꝑn.l.j.post gl.j.ſ.si q̄ñ ī aut.ō san.epi.ꝛ vide Bar.no. C.de pcu.l.neq̄.Et adde q̄ cū dico,ꝺstituo te ꝓcuratorē meū,ꝛs ū debuerim dicere ꝺstituo,actᵘˢ ñ vitiat.l.pen.ꝛ ibi Bal.C.de ꝑcur. ¶ Adde relictū filio iure restitutiōis,cū deberet dicere,ī stitutionis.valeat,eundem Bal.consi.ccv.v.lib.

1 ✝ Vniuersitas quando equiparatur pupillo.

2 Vniuersitas quando nihil habet in communi,cogitur ponere collectam.

3 Collecta potest imponi vniuersitati,ꝓ eius necessitatibus,nō vt donetur alicui.

4 Princeps solus,ꝑ necessitatibᵘˢ totiᵘˢ imperū imponit collectā.

5 superior cogit illos de vniuersitate,vt ponant collectam.

6 Dominus efficitur contumax,quando ꝓcurator cōparet cū mandato minus sufficienti.

7 Vniuersitas ita defenditur,sicut quilibet priuatus.

§. Quod si nemo. Si vniuersitas nō defendat, contra eā ad primū ꝛ ad sēm
1 decretū procedit.h.d. ¶ ✝ Op.ad pmū dictū, Vniuersitas simi lis est pupillo,vt l.nihil,ad muni.ꝛ C.de iure reipubli.l.rem publicā.ꝛ C.quibus ex cau.ma.l.republica.sed pupillus nō patit vēditionē,vt l.apud Julianum.ī.ex quib.cau.in pos eatur.ergo nec vniuersitas. Sl.optume solvit q̄ in hoc vniuersitas nō est similis pupillo. Assignat rationē,q̄ pupillus sperat⁹ effici maior. Que ratio cessat in vniuersitate. Probat l.nisi finita.ſ.ficū l.seq.ī.de iure,ꝛ ratio distr. Est alⁱ casus,in quo respublica nō equiparat pupillo,ſz adulto maiori xx.annis,vt ī.de manu.
2 que ser.ad vniuer.ꝛc.l.j.ꝛ ū.coniuncta l.fi.eo.ri. ¶ ✝ Querit gl. quid si vniuersitas nihil habet in communi? Respon.cogit po
a nere collectam ª,ꝛ facere bursam commune. ¶ ✝ No.q̄ ꝓbᵗ ne-
b cessitatibᵘˢ vniuersitatis potest imponi collecta. Facit.l.omnes de ope.pub. Nō autē potest imponi collecta,vt donaret alicui.
c q̄ illud appellatur decretum ambitiosum. ᶜ l.ambitiosa.ī.de decre.ab ord.faciē.ꝛ C.de decre.ꝑ totū ti. Pro vtilitate vero publica totius Imperū,nō posset imponere collectam aliquis nisi
4 princeps,vt l.j.C.de sup indicto.ꝛ ibi dixi. ¶ ✝ Not.etiā ex ista gl.q̄ superior potest cōpellere illos de vniuersitate,vt inueniat modum habēdi pecuniā,sc̄z,vt imponāt collectam vnde pecunia veniat in communi. Dixi de hoc in l.iū.ſ.actor.ī.de re indi.
5 ¶ Attento ad ver.ꝛ quidem.✝ No.bene q̄ si ꝓcurator venit cum
d mandato minus sufficienti,potest procedi ᵇ contra dominū tan
6 quam contra cōtumacē.✝ ¶ Ultimo not.bene finē legis,quod ita potest defendi vniuersitas sicut quilibet priuatus.